ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1992

Vyhlásené: 07.02.1992 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

47

PREDSEDNÍCTVO FEDERÁLNEHO ZHROMAŽDENIA

vyhlasuje úplné znenie Občianskeho zákonníka z 26. februára 1964 č. 40 Zb., ako vyplýva zo zmien, doplnení a úprav vykonaných zákonom z 5. júna 1969 č. 58 Zb., zákonom z 9. novembra 1982 č. 131 Zb., zákonom z 15. júna 1988 č. 94 Zb., zákonom zo 14. decembra 1988 č. 188 Zb., zákonom z 28. marca 1990 č. 87 Zb., zákonom z 18. apríla 1990 č. 105 Zb., zákonom z 23. apríla 1990 č. 116 Zb., zákonom z 21. februára 1991 č. 87 Zb. a zákonom z 5. novembra 1991 č. 509 Zb.

OBČIANSKY ZÁKONNÍK

Federálne zhromaždenie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky sa uznieslo na tomto zákone:

PRVÁ ČASŤ
VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

PRVÁ HLAVA
OBČIANSKOPRÁVNE VZŤAHY A ICH OCHRANA

§ 1

(1) Úprava občianskoprávnych vzťahov prispieva k napĺňaniu občianskych práv a slobôd, najmä ochrany osobnosti a nedotknuteľnosti vlastníctva.

(2) Občiansky zákonník upravuje majetkové vzťahy fyzických a právnických osôb, majetkové vzťahy medzi týmito osobami a štátom, ako aj vzťahy vyplývajúce z práva na ochranu osôb, pokiaľ tieto občianskoprávne vzťahy neupravujú iné zákony.[1])

(3) Právne vzťahy vznikajúce z výsledkov duševnej tvorivej činnosti upravujú osobitné zákony.

§ 2

(1) Občianskoprávne vzťahy vznikajú z právnych úkonov alebo z iných skutočností, s ktorými zákon vznik týchto vzťahov spája.

(2) V občianskoprávnych vzťahoch majú účastníci rovnaké postavenie.

(3) Účastníci občianskoprávnych vzťahov si môžu vzájomné práva a povinnosti upraviť dohodou odchylne od zákona, ak to zákon výslovne nezakazuje a ak z povahy ustanovení zákona nevyplýva, že sa od neho nemožno odchýliť.

§ 3

(1) Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

(2) Fyzické a právnické osoby, štátne orgány a orgány miestnej samosprávy dbajú o to, aby nedochádzalo k ohrozovaniu a porušovaniu práv z občianskoprávnych vzťahov a aby sa prípadné rozpory medzi účastníkmi odstránili predovšetkým ich dohodou.

§ 4

Proti tomu, kto právo ohrozí alebo poruší, možno sa domáhať ochrany u orgánu, ktorý je na to povolaný. Ak nie je v zákone ustanovené niečo iné, je týmto orgánom súd.

§ 5

Ak došlo k zrejmému zásahu do pokojného stavu, možno sa domáhať ochrany na príslušnom orgáne štátnej správy. Ten môže predbežne zásah zakázať alebo uložiť, aby bol obnovený predošlý stav. Tým nie je dotknuté právo domáhať sa ochrany na súde.

§ 6

Ak hrozí neoprávnený zásah do práva bezprostredne, môže ten, kto je takto ohrozený, primeraným spôsobom zásah sám odvrátiť.

DRUHÁ HLAVA
ÚČASTNÍCI OBČIANSKOPRÁVNYCH VZŤAHOV

Prvý oddiel
Fyzické osoby

§ 7

(1) Spôsobilosť fyzickej osoby mať práva a povinnosti vzniká narodením. Túto spôsobilosť má aj počaté dieťa, ak sa narodí živé.

(2) Smrťou táto spôsobilosť zanikne. Ak smrť nemožno preukázať predpísaným spôsobom, súd fyzickú osobu vyhlási za mŕtvu, ak zistí jej smrť inak. Za mŕtvu súd vyhlási aj nezvestnú fyzickú osobu, ak so zreteľom na všetky okolnosti možno usúdiť, že už nežije.

§ 8

(1) Spôsobilosť fyzickej osoby vlastnými právnymi úkonmi nadobúdať práva a brať na seba povinnosti (spôsobilosť na právne úkony) vzniká v plnom rozsahu plnoletosťou.

(2) Plnoletosť sa nadobúda dovŕšením osemnásteho roku. Pred dosiahnutím tohto veku sa plnoletosť nadobúda len uzavretím manželstva. Takto nadobudnutá plnoletosť sa nestráca ani zánikom manželstva ani vyhlásením manželstva za neplatné.

§ 9

Maloletí majú spôsobilosť len na také právne úkony, ktoré sú svojou povahou primerané rozumovej a vôľovej vyspelosti zodpovedajúcej ich veku.

§ 10

(1) Ak fyzická osoba pre duševnú poruchu, ktorá nie je len prechodná, nie je vôbec schopná robiť právne úkony, súd ju pozbaví spôsobilosti na právne úkony.

(2) Ak fyzická osoba pre duševnú poruchu, ktorá nie je len prechodná, alebo pre nadmerné požívanie alkoholických nápojov alebo omamných prostriedkov či jedov je schopná robiť len niektoré právne úkony, súd obmedzí jej spôsobilosť na právne úkony a rozsah obmedzenia určí v rozhodnutí.

(3) Súd pozbavenie alebo obmedzenie spôsobilosti zmení alebo zruší, ak sa zmenia alebo ak odpadnú dôvody, ktoré k nim viedli.

Ochrana osobnosti

§ 11

Fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

§ 12

(1) Písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy sa smú vyhotoviť alebo použiť len s jej privolením.

(2) Privolenie nie je potrebné, ak sa použijú písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky alebo obrazové a zvukové záznamy na úradné účely na základe zákona.

(3) Podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy sa môžu bez privolenia fyzickej osoby vyhotoviť alebo použiť primeraným spôsobom tiež na vedecké a umelecké účely a pre tlačové, filmové, rozhlasové a televízne spravodajstvo. Ani také použitie však nesmie byť v rozpore s oprávnenými záujmami fyzickej osoby.

§ 13

(1) Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

(2) Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

(3) Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

§ 14

zrušený

§ 15

Po smrti fyzickej osoby patrí uplatňovať právo na ochranu jej osobnosti manželovi a deťom, a ak ich niet, jeho rodičom.

§ 16

Kto neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti spôsobí škodu, zodpovedá za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.

§ 17

zrušený

Druhý oddiel
Právnické osoby

§ 18

(1) Spôsobilosť mať práva a povinnosti majú aj právnické osoby.

(2) Právnickými osobami sú

a) združenia fyzických alebo právnických osôb,

b) účelové združenia majetku,

c) jednotky územnej samosprávy,

d) iné subjekty, o ktorých to ustanovuje zákon.

§ 19

(1) Na zriadenie právnickej osoby je potrebná písomná zmluva alebo zakladacia listina, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak.

(2) Právnické osoby vznikajú dňom, ku ktorému sú zapísané do obchodného alebo do iného zákonom určeného registra, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje ich vznik inak.

§ 19a

(1) Spôsobilosť právnickej osoby nadobúdať práva a povinnosti môže byť obmedzená len zákonom.

(2) Právnické osoby, ktoré sa zapisujú do obchodného alebo do iného zákonom určeného registra, môžu nadobúdať práva a povinnosti odo dňa účinnosti zápisu do tohto registra, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak.

§ 19b

(1) Právnické osoby majú svoj názov, ktorý musí byť určený pri ich zriadení.

(2) Pri neoprávnenom použití názvu právnickej osoby sa možno domáhať na súde, aby sa neoprávnený užívateľ zdržal jeho užívania a odstránil závadný stav; možno sa tiež domáhať primeraného zadosťučinenia, ktoré sa môže požadovať aj v peniazoch.

(3) Odsek 2 platí primerane aj pre neoprávnený zásah do dobrej povesti právnickej osoby.

§ 19c

Sídlo právnickej osoby musí byť určené pri jej vzniku.

§ 20

(1) Právne úkony právnickej osoby vo všetkých veciach robia tí, ktorí sú na to oprávnení zmluvou o zriadení právnickej osoby, zakladacou listinou alebo zákonom (štatutárne orgány).

(2) Za právnickú osobu môžu robiť právne úkony aj iní jej pracovníci alebo členovia, pokiaľ je to určené vo vnútorných predpisoch právnickej osoby alebo je to vzhľadom na ich pracovné zaradenie obvyklé. Ak tieto osoby prekročia svoje oprávnenie, vznikajú práva a povinnosti právnickej osobe, len pokiaľ sa právny úkon týka predmetu činnosti právnickej osoby a len vtedy, ak ide o prekročenie, o ktorom druhý účastník nemohol vedieť.

§ 20a

(1) Právnická osoba sa zrušuje dohodou, uplynutím doby alebo splnením účelu, na ktorý bola zriadená, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak.

(2) Právnická osoba zapísaná v obchodnom registri alebo v inom zákonom určenom registri zaniká dňom výmazu z tohto registra, pokiaľ osobitné zákony neustanovujú inak.

(3) Pred zánikom právnickej osoby sa vyžaduje jej likvidácia, pokiaľ celé jej imanie nenadobúda právny nástupca alebo osobitný zákon neustanovuje inak.

(4) Ustanovenia Obchodného zákonníka o likvidácii obchodných spoločností sa primerane použijú aj na likvidáciu inej právnickej osoby, pokiaľ z ustanovení upravujúcich tieto právnické osoby nevyplýva niečo iné.

Nadácie

§ 20b

(1) Fyzická alebo právnická osoba môžu jednotlivo alebo spoločne zriaďovať nadácie (fondy) na všeobecne prospešné ciele, najmä za účelom rozvoja duchovných hodnôt, ochrany ľudských práv alebo iných humanitných cieľov, na ochranu a tvorbu životného prostredia, zachovanie prírodných hodnôt aj na ochranu kultúrnych pamiatok.

(2) Fyzická osoba môže nadáciu zriadiť aj závetom.

(3) Nadácia je právnickou osobou; vzniká registráciou na príslušnom štátnom orgáne.

§ 20c

Zriaďovateľ vydáva štatút nadácie, ktorý obsahuje najmä

a) názov a sídlo nadácie,

b) cieľ, ktorý bude nadácia podporovať,

c) zdroje nadácie,

d) spôsoby použitia prostriedkov nadácie a komu ich možno poskytnúť,

e) určenie správcu nadácie a kto ju zastupuje v právnych vzťahoch,

f) spôsob majetkového vyporiadania pri zániku nadácie.

§ 20d

Prostriedky poskytnuté z nadácie sú účelovo viazané a ten, komu sa poskytli, je povinný ich použiť podľa určených podmienok; inak môže správca nadácie požadovať ich vrátenie alebo náhradu.

§ 20e

(1) Na zrušenie a zánik nadácie sa použije primerane § 20a.

(2) Podrobnejšiu úpravu o nadáciách (fondoch) ustanoví zákon Federálneho zhromaždenia.

Záujmové združenia právnických osôb

§ 20f

Na ochranu svojich záujmov alebo na dosiahnutie iného účelu môžu právnické osoby vytvárať záujmové združenia právnických osôb (ďalej len „združenia“).

§ 20g

Na založenie združenia sa vyžaduje písomná zakladateľská zmluva uzavretá zakladateľmi alebo schválenie založenia združenia na ustanovujúcej členskej schôdzi. O založení združenia na tejto schôdzi sa spíše zápisnica obsahujúca zoznam zakladajúcich členov združenia s uvedením ich mena (názvu) a bydliska (sídla) a podpisov členov. K zmluve alebo zápisnici o ustanovujúcej členskej schôdzi musia byť priložené stanovy a určenie osôb oprávnených konať v mene združenia, ktoré schvália zakladatelia alebo ustanovujúca schôdza.

§ 20h

(1) Stanovy združenia určia názov, sídlo a predmet činnosti združenia, úpravu majetkových pomerov, vznik a zánik členstva, práva a povinnosti členov, orgány združenia a vymedzenie ich pôsobnosti, spôsob zrušenia združenia a naloženie s jeho likvidačným zostatkom. Členstvo v združení možno viazať na určitý členský príspevok.

(2) Stanovy schvaľujú zakladatelia alebo ustanovujúca členská schôdza. Stanovy určia spôsob, ktorým sa stanovy menia a dopĺňajú.

§ 20i

(1) Združenie je právnickou osobou, ktorá zodpovedá svojím majetkom za nesplnenie svojich povinností.

(2) Združenie nadobúda právnu spôsobilosť zápisom do registra združení vedeného na okresnom úrade,[2]) príslušnom podľa sídla združenia. Do registra sa zapisuje názov a sídlo združenia, predmet jeho činnosti, orgány, prostredníctvom ktorých združenie koná, a mená osôb vykonávajúcich ich pôsobnosť.

(3) K návrhu na zápis do registra sa prikladá zakladateľská zmluva alebo zápisnica o ustanovujúcej členskej schôdzi spolu so stanovami. Návrh podáva osoba splnomocnená zakladateľmi alebo ustanovujúcou členskou schôdzou.

§ 20j

(1) Pred zánikom združenia sa vyžaduje likvidácia, ak imanie združenia neprechádza na právneho nástupcu.

(2) Združenie zaniká výmazom z registrácie.

§ 21

Pokiaľ je účastníkom občianskoprávnych vzťahov štát, je právnickou osobou.

TRETIA HLAVA
ZASTÚPENIE

§ 22

(1) Zástupcom je ten, kto je oprávnený konať za iného v jeho mene. Zo zastúpenia vznikajú práva a povinnosti priamo zastúpenému.

(2) Zastupovať iného nemôže ten, kto sám nie je spôsobilý na právny úkon, o ktorý ide, ani ten, záujmy ktorého sú v rozpore so záujmami zastúpeného.

§ 23

Zastúpenie vzniká na základe zákona alebo rozhodnutia štátneho orgánu (zákonné zastúpenie) alebo na základe dohody o plnomocenstve.

§ 24

Zástupca musí konať osobne; ďalšieho zástupcu si môže ustanoviť, len ak je to právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Aj z právnych úkonov ďalšieho zástupcu vznikajú práva a povinnosti priamo zastúpenému.

§ 25

zrušený

Zákonné zastúpenie

§ 26

Pokiaľ fyzické osoby nie sú spôsobilé na právne úkony, konajú za ne ich zákonní zástupcovia.

§ 27

(1) Kto je zákonným zástupcom maloletého dieťaťa, upravuje Zákon o rodine.

(2) Zákonným zástupcom fyzickej osoby, ktorú súd rozhodnutím pozbavil spôsobilosti na právne úkony alebo ktorej spôsobilosť na právne úkony súd rozhodnutím obmedzil, je súdom ustanovený opatrovník.

(3) Ak sa za opatrovníka nemôže ustanoviť príbuzný fyzickej osoby ani iná osoba, ktorá spĺňa podmienky pre ustanovenie za opatrovníka, ustanoví súd za opatrovníka orgán miestnej správy, prípadne jeho zariadenie, ak je oprávnené vystupovať vo svojom mene (§ 18 ods. 1).

§ 28

Ak zákonní zástupcovia sú povinní aj spravovať majetok tých, ktorých zastupujú, a ak nejde o bežnú vec, je na nakladanie s majetkom potrebné schválenie súdu.

§ 29

Súd môže ustanoviť opatrovníka aj tomu, pobyt koho nie je známy, ak je to potrebné na ochranu jeho záujmov alebo ak to vyžaduje verejný záujem. Za tých istých podmienok môže súd ustanoviť opatrovníka aj vtedy, ak je to potrebné z iného vážneho dôvodu.

§ 30

Ak dôjde k stretnutiu záujmov zákonného zástupcu so záujmami zastúpeného alebo k stretnutiu záujmov tých, ktorých zastupuje ten istý zákonný zástupca, ustanoví súd osobitného zástupcu.

Zastúpenie na základe plnomocenstva

§ 31

(1) Pri právnom úkone sa možno dať zastúpiť fyzickou alebo právnickou osobou. Splnomocniteľ udelí za týmto účelom plnomocenstvo splnomocnencovi, v ktorom sa musí uviesť rozsah splnomocnencovho oprávnenia.

(2) Pri plnomocenstve udelenom právnickej osobe vzniká právo konať za splnomocniteľa štatutárnemu orgánu tejto osoby alebo osobe, ktorej tento orgán udelí plnomocenstvo.

(3) Plnomocenstvo možno udeliť aj niekoľkým splnomocnencom spoločne. Ak v plnomocenstve udelenom niekoľkým splnomocnencom nie je určené inak, musia konať všetci spoločne.

(4) Ak je potrebné, aby sa právny úkon urobil v písomnej forme, musí sa plnomocenstvo udeliť písomne. Písomne sa musí plnomocenstvo udeliť aj vtedy, ak sa netýka len určitého právneho úkonu.

§ 32

(1) Ak z právneho úkonu nevyplýva, že niekto koná za niekoho iného, platí, že koná vo vlastnom mene.

(2) Ak splnomocnenec koná v mene splnomocniteľa v medziach oprávnenia zastupovať, vzniknú tým práva a povinnosti priamo splnomocniteľovi. Pokyny dané splnomocnencovi, ktoré nevyplývajú z plnomocenstva, nemajú vplyv na právne účinky konania, ibaže by boli známe osobám, voči ktorým splnomocnenec konal.

(3) Ak je splnomocniteľ dobromyseľný alebo ak vedel alebo musel vedieť o určitej okolnosti, prihliada sa na to aj u splnomocnenca, ibaže ide o okolnosti o ktorých sa splnomocnenec dozvedel pred udelením plnomocenstva. Splnomocniteľ, ktorý nie je dobromyseľný, sa nemôže dovolávať dobromyseľnosti splnomocnenca.

§ 33

(1) Ak splnomocnenec prekročil svoje oprávnenie vyplývajúce z plnomocenstva, je splnomocniteľ viazaný, len pokiaľ toto prekročenie schválil. Ak však splnomocniteľ neoznámi osobe, s ktorou splnomocnenec konal, svoj nesúhlas bez zbytočného odkladu po tom, čo sa o prekročení oprávnenia dozvedel, platí, že prekročenie schválil.

(2) Ak splnomocnenec pri konaní prekročil svoje oprávnenie konať za splnomocniteľa alebo ak niekto koná za iného bez plnomocenstva, je z tohto konania zaviazaný sám, ibaže ten, za koho sa

konalo, právny úkon dodatočne bez zbytočného odkladu schváli. Ak splnomocniteľ neschváli prekročenie plnomocenstva alebo konanie bez plnomocenstva, môže osoba, s ktorou sa konalo, od splnomocnenca požadovať buď splnenie záväzku, alebo náhradu škody spôsobenej jeho konaním.

(3) Ustanovenie odseku 2 neplatí, ak osoba, s ktorou sa konalo, o nedostatku plnomocenstva vedela.

§ 33a

(1) Splnomocnenec je oprávnený udeliť plnomocenstvo inej osobe, aby namiesto neho konala za splnomocniteľa,

a) ak je výslovne oprávnený podľa plnomocenstva udeliť plnomocenstvo inej osobe,

b) ak je splnomocnencom právnická osoba.

(2) Z právnych úkonov ďalšieho splnomocnenca je zaviazaný priamo splnomocniteľ.

§ 33b

(1) Plnomocenstvo zanikne

a) vykonaním úkonu, na ktorý bolo obmedzené,

b) ak ho splnomocniteľ odvolal,

c) ak ho vypovedal splnomocnenec,

d) ak splnomocnenec zomrie.

(2) Plnomocenstvo zaniká smrťou splnomocniteľa, ak z jeho obsahu nevyplýva niečo iné. Zánikom právnickej osoby, ktorá je splnomocnencom alebo splnomocniteľom, zaniká plnomocenstvo len vtedy, ak jej práva a záväzky neprechádzajú na inú osobu.

(3) Splnomocniteľ sa nemôže platne vzdať práva plnomocenstvo kedykoľvek odvolať.

(4) Dokiaľ odvolanie plnomocenstva nie je splnomocnencovi známe, majú jeho právne úkony účinky, ako keby plnomocenstvo ešte trvalo. Na toto ustanovenie sa však nemôže odvolávať ten, kto o odvolaní plnomocenstva vedel alebo musel vedieť.

(5) Ak splnomocniteľ oznámil inej osobe, že udelil plnomocenstvo splnomocnencovi na určité úkony, môže sa voči nemu dovolávať odvolania plnomocenstva, len ak jej toto odvolanie oznámil pred konaním splnomocnenca, alebo keď táto osoba v čase konania splnomocnenca o tomto odvolaní vedela.

(6) Ak splnomocniteľ zomrie alebo ak splnomocnenec vypovie plnomocenstvo, je splnomocnenec povinný urobiť ešte všetko, čo neznesie odklad, aby splnomocniteľ alebo jeho právny nástupca neutrpel ujmu na svojich právach. Úkony takto urobené majú rovnaké právne účinky, ako keby zastúpenie ešte trvalo, pokiaľ neodporujú tomu, čo zariadil splnomocniteľ alebo jeho právni nástupcovia.

ŠTVRTÁ HLAVA
PRÁVNE ÚKONY

§ 34

Právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

§ 35

(1) Prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejaviť.

(2) Právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom.

(3) Právne úkony vyjadrené inak než slovami sa vykladajú podľa toho, čo spôsob ich vyjadrenia obvykle znamená. Pritom sa prihliada na vôľu toho, kto právny úkon urobil, a chráni sa dobromyseľnosť toho, komu bol právny úkon určený.

§ 36

(1) Vznik, zmenu alebo zánik práva či povinnosti možno viazať na splnenie podmienky. Na nemožnú podmienku, na ktorú je zánik práva alebo povinnosti viazaný, sa neprihliada.

(2) Podmienka je odkladacia, ak od jej splnenia závisí, či právne následky úkonu nastanú. Podmienka je rozväzovacia, ak od jej splnenia závisí, či následky, ktoré už nastali, pominú.

(3) Ak účastník, ktorému je nesplnenie podmienky na prospech, jej splnenie zámerne zmarí, stane sa právny úkon nepodmieneným.

(4) Na splnenie podmienky sa neprihliada, ak jej splnenie spôsobí zámerne účastník, ktorý nemal právo tak urobiť a ktorému je jej splnenie na prospech.

(5) Ak z právneho úkonu alebo z jeho povahy nevyplýva niečo iné, predpokladá sa, že podmienka je odkladacia.

§ 37

(1) Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

(2) Právny úkon, ktorého predmetom je plnenie nemožné, je neplatný.

(3) Právny úkon nie je neplatný pre chyby v písaní a počítaní, ak je jeho význam nepochybný.

§ 38

(1) Neplatný je právny úkon, pokiaľ ten, kto ho urobil, nemá spôsobilosť na právne úkony.

(2) Takisto je neplatný právny úkon osoby konajúcej v duševnej poruche, ktorá ju robí na tento právny úkon neschopnou.

§ 39

Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

§ 40

(1) Ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

(2) Písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne.

(3) Písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

(4) Písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila.

(5) Na písomné právne úkony tých, ktorí nemôžu čítať a písať, je potrebná úradná zápisnica. Úradná zápisnica sa nevyžaduje, ak má ten, kto nemôže čítať alebo písať, schopnosť oboznámiť sa s obsahom právneho úkonu s pomocou prístrojov alebo špeciálnych pomôcok alebo prostredníctvom inej osoby, ktorú si zvolí, a je schopný vlastnoručne listinu podpísať.

§ 40a

Ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovení § 49a, 140, § 145 ods. 1, § 479 , 589 a § 701 ods. 1, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá. Neplatnosti sa nemôže dovolávať ten, kto ju sám spôsobil. To isté platí, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje dohoda účastníkov (§ 40). Ak je právny úkon v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom o cenách, je neplatný iba v rozsahu, v ktorom odporuje tomuto predpisu, ak sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti dovolá.

§ 41

Ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

§ 41a

(1) Ak neplatný právny úkon má náležitosti iného právneho úkonu, ktorý je platný, možno sa naň odvolať, ak je z okolností zrejmé, že vyjadruje vôľu konajúcej osoby.

(2) Ak právnym úkonom má byť zastretý iný právny úkon, platí tento iný úkon, ak to zodpovedá vôli účastníkov a ak sú splnené všetky jeho náležitosti. Neplatnosti takého právneho úkonu sa nemožno dovolávať voči účastníkovi, ktorý ho považoval za nezastretý.

§ 42

Ak pre neplatnosť právneho úkonu vznikne škoda, zodpovedá sa za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.

§ 42a
Odporovateľnosť

(1) Veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkove právne úkony, pokiaľ ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného úkonu už vymáhateľný alebo ak bol už uspokojený.

(2) Odporovať možno právnym úkonom, ktoré dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojich veriteľov, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnym úkonom, ktorými boli veritelia dlžníka ukrátení a ku ktorým došlo v posledných troch rokoch medzi

dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116, 117), alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb, s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

(3) Právo odporovať právnym úkonom možno uplatniť voči osobe, v ktorej prospech sa právny úkon urobil alebo ktorej vznikol z odporovateľného úkonu dlžníka prospech.

(4) Právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je voči nemu neúčinný potiaľ, že veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je dobre možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech.

Zmluvy

§ 43

Účastníci sú povinní dbať, aby sa pri úprave zmluvných vzťahov odstránilo všetko, čo by mohlo viesť k vzniku rozporov.

Návrh na uzavretie zmluvy

§ 43a

(1) Prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „návrh“), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

(2) Návrh pôsobí od doby, keď dôjde osobe, ktorej je určený. Návrh, aj keď je neodvolateľný, môže navrhovateľ zrušiť, ak dôjde prejav o zrušení osobe, ktorej je určený, skôr alebo aspoň súčasne s návrhom.

(3) Dokiaľ nebola zmluva uzavretá, môže byť návrh odvolaný, ak odvolanie dôjde osobe, ktorej je určené, skôr, než táto osoba odoslala prijatie návrhu.

(4) Návrh nemôže byť odvolaný

a) počas lehoty, ktorá je v ňom určená na prijatie, ibaže z jeho obsahu vyplýva právo ho odvolať aj pred uplynutím tejto lehoty, alebo

b) ak je v ňom vyjadrená neodvolateľnosť.

§ 43b

(1) Návrh, aj keď je neodvolateľný, zaniká

a) uplynutím lehoty, ktorá v ňom bola určená na prijatie,

b) uplynutím primeranej doby s prihliadnutím na povahu navrhovanej zmluvy a na rýchlosť prostriedkov, ktoré navrhovateľ použil pre zaslanie návrhu, alebo

c) dôjdením prejavu o odmietnutí návrhu navrhovateľovi.

(2) Ústny návrh zaniká, ak sa neprijal ihneď, ibaže z jeho obsahu vyplýva niečo iné.

(3) Lehota na prijatie návrhu určená navrhovateľom v telegrame začína plynúť od okamihu, keď je telegram podaný na odoslanie, a lehota určená v liste od dátumu v ňom uvedenom, a ak dátum v ňom nie je uvedený, od dátumu uvedeného na obálke. Lehota na prijatie návrhu určená

navrhovateľom telefonicky, ďalekopisne alebo inými prostriedkami umožňujúcimi okamžité oznámenie začína plynúť od okamihu, keď návrh dôjde osobe, ktorej je určený.

Prijatie návrhu

§ 43c

(1) Včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

(2) Včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi. Prijatie možno odvolať, ak odvolanie dôjde navrhovateľovi najneskôr súčasne s prijatím.

(3) Neskoré prijatie má napriek tomu účinky včasného prijatia, ak navrhovateľ o tom bez odkladu upovedomí osobu, ktorej bol návrh urobený, a to ústne alebo odoslaním správy.

(4) Ak z listu, alebo inej písomnosti, ktoré vyjadrujú prijatie návrhu, vyplýva, že boli odoslané za takých okolností, že by došli navrhovateľovi včas, keby ich preprava prebiehala obvyklým spôsobom, má neskoré prijatie účinky včasného prijatia, ibaže navrhovateľ bez odkladu upovedomí ústne osobu, ktorej bol návrh určený, že považuje návrh za zaniknutý, alebo jej v tomto zmysle odošle správu.

§ 44

(1) Zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

(2) Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

(3) Ak je návrh určený dvom alebo viacerým osobám, a z jeho obsahu vyplýva, že úmyslom navrhovateľa je, aby všetky osoby, ktorým je návrh určený, sa stali stranou zmluvy, je zmluva uzavretá, ak všetky tieto osoby návrh prijmú.

§ 45

(1) Prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

(2) Ak prejav vôle dôjde zmenený vplyvom prostriedkov, ktoré navrhovateľ použil, alebo iných okolností, ktoré nastali počas jeho prepravy, posudzuje sa podľa ustanovení o omyle (§ 49a).

§ 46

(1) Písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov.

(2) Pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľností, musia byť prejavy účastníkov na tej istej listine.

§ 47

(1) Ak zákon ustanovuje, že k zmluve je potrebné rozhodnutie príslušného orgánu, je zmluva účinná týmto rozhodnutím.

(2) Ak zákon ustanovuje, že k zmluve je potrebná jej registrácia štátnym notárstvom, je zmluva účinná registráciou.

(3) Ak sa do troch rokov od uzavretia zmluvy nepodal návrh na rozhodnutie podľa odsekov 1 a 2, platí, že účastníci od zmluvy odstúpili.

§ 48

(1) Od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

(2) Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

§ 49

Účastník, ktorý uzavrel zmluvu v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok, má právo od zmluvy odstúpiť.

§ 49a

Právny úkon je neplatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca, a osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť. Právny úkon je takisto neplatný, ak omyl táto osoba vyvolala úmyselne. Omyl v pohnútke nerobí právny úkon neplatným.

§ 50

(1) Účastníci môžu uzavrieť zmluvu aj v prospech tretej osoby.

(2) Ak nie je v tomto zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, je táto osoba zo zmluvy oprávnená okamihom, keď s ňou prejaví súhlas. Dlžník má proti nej tie isté námietky ako proti tomu, s kým zmluvu uzavrel. Ak sa táto osoba vzdá svojho práva, zanikne dlh, ak nebolo dohodnuté, že v tomto prípade má sa plniť tomu, s kým dlžník zmluvu uzavrel.

(3) Dokiaľ tretia osoba nedá súhlas, platí zmluva len medzi tými, ktorí ju uzavreli; právo na plnenie má účastník, ktorý plnenie v prospech tretej osoby vyhradí, ak nebolo dohodnuté inak. To isté platí, ak tretia osoba súhlas odoprela.

§ 50a

(1) Účastníci sa môžu písomne zaviazať, že do dohodnutej doby uzavrú zmluvu; musia sa však pritom dohodnúť o jej podstatných náležitostiach.

(2) Ak do dohodnutej doby nedôjde k uzavretiu zmluvy, možno sa do jedného roka domáhať na súde, aby vyhlásenie vôle bolo nahradené súdnym rozhodnutím. Právo na náhradu škody tým nie je dotknuté.

(3) Tento záväzok zaniká, pokiaľ okolnosti, z ktorých účastníci pri vzniku záväzku vychádzali, sa do tej miery zmenili, že nemožno spravodlivo požadovať, aby sa zmluva uzavrela.

§ 50b

Ustanovenie § 50a sa použije primerane aj na zmluvy, ktorými sa účastníci dohodli, že obsah zmluvy bude ešte doplnený, pokiaľ pritom dali nepochybne najavo, že zmluva má platiť, aj keby k dohode o zvyšku obsahu zmluvy nedošlo.

§ 51

Účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

§ 52 až 99

zrušené

ÔSMA HLAVA
PREMLČANIE

§ 100

(1) Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovolá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

(2) Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

(3) Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

Premlčacia doba

§ 101

Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

§ 102

Pri právach, ktoré sa musia najprv uplatniť u fyzickej alebo právnickej osoby, začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo takto uplatnilo.

§ 103

Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

§ 104

Pri právach na plnenie z poistenia začína plynúť premlčacia doba za rok po poistnej udalosti.

§ 105

Ak ide o právo oprávneného dediča na vydanie dedičstva (§ 485), začína plynúť premlčacia doba od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa dedičské konanie skončilo.

§ 106

(1) Právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

(2) Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

§ 107

(1) Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

(2) Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

(3) Ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihliadne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietať.

§ 108

Práva z prepravy sa premlčujú za jeden rok s výnimkou práv na náhradu škody pri preprave osôb.

§ 109

Právo zodpovedajúce vecnému bremenu sa premlčí, ak sa desať rokov nevykonávalo.

§ 110

(1) Ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

(2) Rovnaká premlčacia doba platí aj pre jednotlivé splátky, na ktoré bolo plnenie v rozhodnutí alebo v uznaní práva rozložené; premlčacia doba sa pri jednotlivých splátkach začína odo dňa ich zročnosti. Ak sa nesplnením niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť desaťročná premlčacia doba od zročnosti nesplnenej splátky.

(3) Úroky a opakujúce sa plnenia sa premlčujú v troch rokoch; ak však ide o práva právoplatne priznané alebo písomne uznané platí táto premlčacia doba len pokiaľ ide o úroky a opakujúce sa plnenia, zročnosť ktorých nastala po právoplatnosti rozhodnutia alebo po uznaní.

Plynutie premlčacej doby

§ 111

Zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

§ 112

Ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

§ 113

Ak ide o práva osôb, ktoré musia mať zákonného zástupcu, alebo o práva proti týmto osobám, premlčanie nezačne, dokiaľ im nie je ustanovený zástupca. Už začaté premlčanie prebieha ďalej, avšak sa neskončí, dokiaľ neuplynie rok po tom, keď bude týmto osobám ustanovený zákonný zástupca alebo keď prekážka inak pominie.

§ 114

Ak ide o právo medzi zákonnými zástupcami na jednej strane a maloletými deťmi a inými zastúpenými osobami na druhej strane, premlčanie sa ani nezačína ani neplynie, ak nejde o úroky a opakujúce sa plnenie. To platí aj o právach medzi manželmi.

DEVIATA HLAVA
VYMEDZENIE NIEKTORÝCH POJMOV

Domácnosť

§ 115

Domácnosť tvoria fyzické osoby, ktoré spolu trvale žijú a spoločne uhradzujú náklady na svoje potreby.

Blízke osoby

§ 116

Blízkou osobou je príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne pociťovala ako vlastnú ujmu.

§ 117

Stupeň príbuzenstva dvoch osôb sa určuje podľa počtu zrodení, ktorými v priamom rade pochádza jedna od druhej a v pobočnom rade obidve od najbližšieho spoločného predka.

Veci a práva

§ 118

(1) Predmetom občianskoprávnych vzťahov sú veci, a pokiaľ to ich povaha pripúšťa, práva alebo iné majetkové hodnoty.

(2) Predmetom občianskoprávnych vzťahov môžu byť tiež byty alebo nebytové priestory.

§ 119

(1) Veci sú hnuteľné alebo nehnuteľné.

(2) Nehnuteľnosťami sú pozemky a stavby spojené so zemou pevným základom.

§ 120

(1) Súčasťou veci je všetko, čo k nej podľa jej povahy patrí a nemôže byť oddelené bez toho, že by sa tým vec znehodnotila.

(2) Stavba nie je súčasťou pozemku.

§ 121

(1) Príslušenstvom veci sú veci, ktoré patria vlastníkovi hlavnej veci a sú ním určené na to, aby sa s hlavnou vecou trvale užívali.

(2) Príslušenstvom bytu sú vedľajšie miestnosti a priestory určené na to, aby sa s bytom užívali.

(3) Príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Počítanie času

§ 122

(1) Lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie pätnásť dní.

(2) Koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, pripadne koniec lehoty na jeho posledný deň.

(3) Ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

DRUHÁ ČASŤ
VECNÉ PRÁVA

PRVÁ HLAVA
VLASTNÍCKE PRÁVO

§ 123

Vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

§ 124

Všetci vlastníci majú rovnaké práva a povinnosti a poskytuje sa im rovnaká právna ochrana.

§ 125

(1) Osobitný zákon upravuje vlastníctvo k bytom a nebytovým priestorom.

(2) Osobitný zákon ustanovuje, ktoré veci môžu byť predmetom vlastníctva iba štátu alebo určených právnických osôb.

§ 126

(1) Vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

(2) Obdobné právo na ochranu má aj ten, kto je oprávnený mať vec u seba.

§ 127

(1) Vlastník veci sa musí zdržať všetkého, čím by nad mieru primeranú pomerom obťažoval iného alebo čím by vážne ohrozoval výkon jeho práv. Preto najmä nesmie ohroziť susedovu stavbu alebo pozemok úpravami pozemku alebo úpravami stavby na ňom zriadenej bez toho, že by urobil dostatočné opatrenie na upevnenie stavby alebo pozemku, nesmie nad mieru primeranú pomerom obťažovať susedov hlukom, prachom, popolčekom, dymom, plynmi, parami, pachmi, pevnými a tekutými odpadmi, svetlom, tienením a vibráciami, nesmie nechať chované zvieratá vnikať na susediaci pozemok a nešetrne, prípadne v nevhodnej ročnej dobe odstraňovať zo svojej pôdy korene stromu alebo odstraňovať vetvy stromu presahujúce na jeho pozemok.

(2) Ak je to potrebné a ak to nebráni účelnému využívaniu susediacich pozemkov a stavieb, môže súd po zistení stanoviska príslušného stavebného úradu rozhodnúť, že vlastník pozemku je povinný pozemok oplotiť.

(3) Vlastníci susediacich pozemkov sú povinní umožniť na nevyhnutnú dobu a v nevyhnutnej miere vstup na svoje pozemky, prípadne na stavby na nich stojace, pokiaľ to nevyhnutne vyžaduje údržba a obhospodarovanie susediacich pozemkov a stavieb. Ak tým vznikne škoda na pozemku alebo na stavbe, je ten, kto škodu spôsobil, povinný ju nahradiť; tejto zodpovednosti sa nemôže zbaviť.

§ 128

(1) Vlastník je povinný strpieť, aby v stave núdze alebo v naliehavom verejnom záujme bola na nevyhnutnú dobu v nevyhnutnej miere a za náhradu použitá jeho vec, ak účel nemožno dosiahnuť inak.

(2) Vo verejnom záujme možno vec vyvlastniť alebo vlastnícke právo obmedziť, ak účel nemožno dosiahnuť inak, a to len na základe zákona, len na tento účel a za náhradu.

Držba

§ 129

(1) Držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba.

(2) Držať možno veci, ako aj práva, ktoré pripúšťajú trvalý alebo opätovný výkon.

§ 130

(1) Ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

(2) Ak zákon neustanovuje inak, má oprávnený držiteľ rovnaké práva ako vlastník, najmä má tiež právo na plody a úžitky z veci po dobu oprávnenej držby.

(3) Oprávnený držiteľ má voči vlastníkovi nárok na náhradu nákladov, ktoré účelne vynaložil na vec po dobu oprávnenej držby, a to v rozsahu zodpovedajúcom zhodnoteniu veci ku dňu jej vrátenia. Obvyklé náklady súvisiace s údržbou a prevádzkou sa však nenahrádzajú.

§ 131

(1) Neoprávnený držiteľ je povinný vždy vydať vec vlastníkovi spolu s jej plodmi a úžitkami a nahradiť škodu, ktorá neoprávnenou držbou vznikla. Môže si odpočítať náklady potrebné pre údržbu a prevádzku veci.

(2) Neoprávnený držiteľ si môže od veci oddeliť to, čím ju na svoje náklady zhodnotil, pokiaľ je to možné bez zhoršenia podstaty veci.

Nadobúdanie vlastníctva

§ 132

(1) Vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnou, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

(2) Ak sa vlastníctvo nadobúda rozhodnutím štátneho orgánu, nadobúda sa vlastníctvo dňom v ňom určeným, a ak určený nie je, dňom právoplatnosti rozhodnutia.

§ 133

(1) Ak sa hnuteľná vec prevádza na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo prevzatím veci, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

(2) Ak sa nehnuteľná vec prevádza na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo účinnosťou zmluvy; na jej účinnosť je potrebná registrácia štátnym notárstvom.

§ 134
Vydržanie

(1) Oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnuteľnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

(2) Takto nemožno nadobudnúť vlastníctvo k veciam, ktoré nemôžu byť predmetom vlastníctva, alebo k veciam, ktoré môžu byť len vo vlastníctve štátu alebo zákonom určených právnických osôb (§ 125).

(3) Do doby podľa odseku 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca.

(4) Pre začiatok a trvanie doby podľa odseku 1 sa použijú primerane ustanovenia o plynutí premlčacej doby.

§ 135

(1) Kto nájde stratenú vec, je povinný ju vydať vlastníkovi. Ak vlastník nie je známy, je nálezca povinný odovzdať ju príslušnému štátnemu orgánu. Ak sa o ňu vlastník neprihlási do jedného roka od jej odovzdania, pripadá vec do vlastníctva štátu.

(2) Nálezca má právo na náhradu potrebných výdavkov a na nálezné, ktoré tvorí desať percent ceny nálezu. Osobitný právny predpis môže inak upraviť oprávnenie toho, kto vec našiel alebo ohlásil.

(3) Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane aj na skryté veci, ktorých vlastník nie je známy, a na opustené veci.

§ 135a

Vlastníkovi veci patria aj prírastky veci, aj keď boli oddelené od hlavnej veci.

§ 135b

(1) Ak niekto dobromyseľne spracuje cudziu vec na novú vec, stáva sa vlastníkom novej veci ten, ktorého podiel na nej je väčší. Je však povinný uhradiť druhému vlastníkovi cenu toho, o čo sa jeho majetok zmenšil. Ak sú podiely rovnaké a účastníci sa nedohodnú, rozhodne na návrh ktoréhokoľvek z nich súd.

(2) Ak niekto spracuje cudziu vec, hoci je mu známe, že mu nepatrí, môže vlastník veci žiadať o jej vydanie a navrátenie do predošlého stavu. Ak navrátenie do predošlého stavu nie je možné alebo účelné, určí súd podľa všetkých okolností, kto je vlastníkom veci a aká náhrada patrí vlastníkovi alebo spracovateľovi, ak medzi nimi nedôjde k dohode.

§ 135c

(1) Ak niekto zriadi stavbu na cudzom pozemku, hoci na to nemá právo, môže súd na návrh vlastníka pozemku rozhodnúť, že stavbu treba odstrániť na náklady toho, kto stavbu zriadil (ďalej len „vlastník stavby“).

(2) Pokiaľ by odstránenie stavby nebolo účelné, prikáže ju súd za náhradu do vlastníctva vlastníkovi pozemku, pokiaľ s tým vlastník pozemku súhlasí.

(3) Súd môže usporiadať pomery medzi vlastníkom pozemku a vlastníkom stavby aj inak, najmä tiež zriadiť za náhradu vecné bremeno, ktoré je nevyhnutné na výkon vlastníckeho práva k stavbe.

DRUHÁ HLAVA
SPOLUVLASTNÍCTVO

§ 136

(1) Vec môže byť v spoluvlastníctve viacerých vlastníkov.

(2) Spoluvlastníctvo je podielové alebo bezpodielové. Bezpodielové spoluvlastníctvo môže vzniknúť len medzi manželmi.

Podielové spoluvlastníctvo

§ 137

(1) Podiel vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci.

(2) Ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, sú podiely všetkých spoluvlastníkov rovnaké.

§ 138

zrušený

§ 139

(1) Z právnych úkonov týkajúcich sa spoločnej veci sú oprávnení a povinní všetci spoluvlastníci spoločne a nerozdielne.

(2) O hospodárení so spoločnou vecou rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov. Pri rovnosti hlasov, alebo ak sa väčšina alebo dohoda nedosiahne, rozhodne na návrh ktoréhokoľvek spoluvlastníka súd.

(3) Ak ide o dôležitú zmenu spoločnej veci, môžu prehlasovaní spoluvlastníci žiadať, aby o zmene rozhodol súd.

§ 140

Ak sa spoluvlastnícky podiel prevádza, majú spoluvlastníci predkupné právo, ibaže ide o prevod blízkej osobe (§ 116, 117). Ak sa spoluvlastníci nedohodnú o výkone predkupného práva, majú právo vykúpiť podiel pomerne podľa veľkosti podielov.

§ 141

(1) Spoluvlastníci sa môžu dohodnúť o zrušení spoluvlastníctva a o vzájomnom vyporiadaní; ak je predmetom spoluvlastníctva nehnuteľnosť, dohoda musí byť písomná.

(2) Každý zo spoluvlastníkov je povinný vydať ostatným na požiadanie písomné potvrdenie o tom, ako sa vyporiadali, ak nemala už dohoda o zrušení spoluvlastníctva a o vzájomnom vyporiadaní písomnú formu.

§ 142

(1) Ak nedôjde k dohode, zruší spoluvlastníctvo a vykoná vyporiadanie na návrh niektorého spoluvlastníka súd. Prihliadne pritom na veľkosť podielov a na účelné využitie veci. Ak nie je

rozdelenie veci dobre možné, prikáže súd vec za primeranú náhradu jednému alebo viacerým spoluvlastníkom; prihliadne pritom na to, aby sa vec mohla účelne využiť. Ak vec žiadny zo spoluvlastníkov nechce, súd nariadi jej predaj a výťažok rozdelí podľa podielov.

(2) Z dôvodov hodných osobitného zreteľa súd nezruší a nevyporiada spoluvlastníctvo prikázaním veci za náhradu alebo predajom veci a rozdelením výťažku.

(3) Pri zrušení a vyporiadaní spoluvlastníctva rozdelením veci môže súd zriadiť vecné bremeno k novovzniknutej nehnuteľnosti v prospech vlastníka inej novovzniknutej nehnuteľnosti. Zrušenie a vyporiadanie spoluvlastníctva nemôže byť na ujmu osobám, ktorým patria práva viaznúce na nehnuteľnosti.

Bezpodielové spoluvlastníctvo manželov

§ 143

V bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnemu nástupcovi pôvodného vlastníka.[3])

§ 143a

(1) Manželia môžu dohodou rozšíriť alebo zúžiť zákonom určený rozsah bezpodielového spoluvlastníctva. Obdobne sa môžu dohodnúť aj o správe spoločného majetku.

(2) Manželia sa môžu dohodnúť, že vyhradia vznik bezpodielového spoluvlastníctva ku dňu zániku manželstva.

(3) Dohoda podľa odsekov 1 a 2 vyžaduje formu notárskej zápisnice. Manželia sa môžu voči inej osobe na túto dohodu odvolať len vtedy, ak jej je táto dohoda známa.

§ 144

Veci v bezpodielovom spoluvlastníctve užívajú obaja manželia spoločne; spoločne uhradzujú aj náklady vynaložené na veci alebo spojené s ich užívaním a udržiavaním.

§ 145

(1) Bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov. V ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov; inak je právny úkon neplatný.

(2) Z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne.

§ 146

Ak dôjde medzi manželmi k nezhode o právach a povinnostiach vyplývajúcich z bezpodielového spoluvlastníctva, rozhodne na návrh niektorého z nich súd.

§ 147

(1) Pohľadávka veriteľa len jedného z manželov, ktorá vznikla za trvania manželstva, môže byť pri výkone rozhodnutia uspokojená i z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

(2) To neplatí, ak ide o pohľadávku veriteľa jedného z manželov, ktorí sa dohodli podľa ustanovení § 143a, pokiaľ táto pohľadávka vznikla pri používaní majektu, ktorý nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

§ 148

(1) Zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

(2) Zo závažných dôvodov, najmä ak by ďalšie trvanie bezpodielového spoluvlastníctva odporovalo dobrým mravom, môže súd na návrh niektorého z manželov toto spoluvlastníctvo zrušiť i za trvania manželstva.

§ 148a

(1) Na použitie majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov potrebuje podnikateľ pri začatí podnikania súhlas druhého manžela. Na ďalšie právne úkony súvisiace s podnikaním už súhlas druhého manžela nepotrebuje.

(2) Súd na návrh zruší bezpodielové spoluvlastníctvo manželov v prípade, že jeden z manželov získal oprávnenie na podnikateľskú činnosť. Návrh môže podať ten z manželov, ktorý nezískal oprávnenie na podnikateľskú činnosť. Pokiaľ toto oprávnenie majú obaja manželia, môže návrh podať ktorýkoľvek z nich.

(3) Ak podnikateľskú činnosť po zrušení bezpodielového spoluvlastníctva manželov vykonáva podnikateľ spoločne alebo s pomocou manžela, ktorý nie je podnikateľom, rozdelia sa medzi nich príjmy z podnikania v pomere určenom písomnou zmluvou; ak taká zmluva nebola uzavretá, rozdelia sa príjmy rovným dielom.

§ 149

(1) Ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

(2) Ak dôjde k vyporiadaniu dohodou, sú manželia povinní vydať si na požiadanie písomné potvrdenie o tom, ako sa vyporiadali.

(3) Ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

(4) Ak do troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedošlo k jeho vyporiadaniu dohodou alebo ak bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nebolo na návrh podaný do troch rokov od jeho zániku vyporiadané rozhodnutím súdu, platí, pokiaľ ide o hnuteľné veci, že sa manželia vyporiadali podľa stavu, v akom každý z nich veci z bezpodielového spoluvlastníctva pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako vlastník užíva. O ostatných hnuteľných veciach a o nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. To isté platí primerane o ostatných majetkových právach, ktoré sú pre manželov spoločné.

§ 150

Pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

§ 151

Ak za trvania manželstva bezpodielové spoluvlastníctvo zaniklo, môže sa obnoviť len rozhodnutím súdu vydaným na návrh jedného z manželov.

TRETIA HLAVA
PRÁVA K CUDZÍM VECIAM

Záložné právo

§ 151a

(1) Záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že v prípade ich riadneho a včasného nesplnenia je záložný veriteľ oprávnený domáhať sa uspokojenia zo záložnej veci; záložné právo sa vzťahuje na záloh, jeho príslušenstvo a prírastky, ale z plodov len na tie, ktoré nie sú oddelené.

(2) Ak je záložným právom zabezpečená nepeňažná pohľadávka, predpokladá sa, že do výšky jej ocenenia v čase vzniku záložného práva je zabezpečené peňažné plnenie, ktoré by patrilo veriteľovi v prípade porušenia záväzku dlžníka.

§ 151b

(1) Záložné právo vzniká na základe písomnej zmluvy, schválenej dedičskej dohody alebo zo zákona.

(2) Na účinnosť záložnej zmluvy, ktorou sa zakladá nehnuteľnosť, je potrebná jej registrácia štátnym notárstvom.

(3) Na vznik záložného práva na základe zmluvy je pri hnuteľných veciach potrebné odovzdanie veci záložnému veriteľovi alebo vyznačenie vzniku záložného práva v listine, ktorá osvedčuje vlastníctvo záložcu k predmetu zálohu a ktorá je nevyhnutná pre nakladanie s vecou. Namiesto odovzdania veci sa môžu záložca a záložný veriteľ dohodnúť na odovzdaní veci inej osobe, aby ju pre nich uschovala.

(4) V zmluve o zriadení záložného práva sa musí určiť predmet záložného práva (záloh) a pohľadávka, ktorú zabezpečuje. Vec sa musí označiť, aby jej založenie bolo každému zjavné.

(5) Záložné právo možno zriadiť aj na zabezpečenie záväzku, ktorý vznikne v budúcnosti alebo ktorého vznik závisí od splnenia podmienky.

(6) Ak ide o záloh nehnuteľných vecí, vyznačí sa vznik a zánik záložného práva v evidencii nehnuteľností.

§ 151c

(1) Ak na zálohu vznikne viac záložných práv, uspokojí sa prednostne záložné právo svojím vznikom najstaršie, pokiaľ zákon neustanovuje niečo iné.

(2) Doba vzniku záložného práva je rozhodujúca pre poradie na uspokojenie zo zálohu aj v prípade, že záložné právo bolo zriadené na zabezpečenie budúcej alebo podmienenej pohľadávky.

§ 151d

(1) Ak niekto dá do zálohu cudziu vec bez súhlasu vlastníka alebo osoby, ktorá má k veci vecné právo nezlučiteľné so záložným právom, vznikne záložné právo, len ak sa vec odovzdá záložnému veriteľovi a ten ju prijme dobromyseľne, že záložca je oprávnený vec založiť. V prípade pochybností platí, že záložný veriteľ konal dobromyseľne.

(2) Ak niekto prevezme zmluvne vec, na ktorej viazne záložné právo, pôsobí záložné právo voči nadobúdateľovi, ak pri uzavretí zmluvy nadobúdateľ o záložnom práve vedel alebo musel vedieť; nadobúdateľ zodpovedá takto do výšky ceny nadobudnutej veci.

§ 151e

(1) Záložný veriteľ je povinný zverený mu záloh starostlivo opatrovať, chrániť ho pred poškodením, stratou a zničením. Ak mu v dôsledku plnenia tejto povinnosti vzniknú náklady, má proti záložcovi právo na ich úhradu. Záložný veriteľ môže záloh užívať, len ak na to dá záložca výslovný súhlas.

(2) Záložca je povinný zdržať sa všetkého, čím sa záloh zhoršuje na ujmu záložného veriteľa.

(3) Ak záloh stratí na cene tak, že zabezpečenie pohľadávky sa stane nedostatočné, záložný veriteľ má právo od dlžníka žiadať, aby zabezpečenie bez zbytočného odkladu primerane doplnil. Ak tak neurobí, stane sa tá časť pohľadávky, ktorá nie je zabezpečená, splatnou.

(4) Záložný veriteľ, ktorý má záloh u seba, nie je povinný po dobu trvania záložného práva záloh vydať.

§ 151f

(1) Ak zabezpečená pohľadávka nie je riadne a včas splnená, môže sa záložný veriteľ domáhať uspokojenia zo zálohu, a to aj vtedy, keď zabezpečená pohľadávka je premlčaná.

(2) Ak na zabezpečenie tej istej pohľadávky je založených niekoľko samostatných vecí, záložný veriteľ je oprávnený domáhať sa uspokojenia celej pohľadávky alebo jej časti z ktoréhokoľvek zálohu.

§ 151g

Záložné právo zanikne, ak zanikne zabezpečená pohľadávka alebo záloh alebo ak záložca zloží záložnému veriteľovi cenu založenej veci; záložné právo tiež zanikne, ak sa záložný veriteľ vzdá záložného práva, alebo uplynutím času, na ktorý bolo záložné právo v zmluve o jeho zriadení obmedzené. Vzdanie sa záložného práva veriteľom sa musí stať formou notárskej zápisnice.

Založenie pohľadávky

§ 151h

(1) Založiť možno aj pohľadávku, ak predmetom jej plnenia je vec, právo alebo iná majetková hodnota.

(2) Záložné právo k pohľadávke vzniká písomnou zmluvou medzi záložným veriteľom a záložcom, ktorý je veriteľom pohľadávky použitej na zabezpečenie. Záložné právo je účinné voči poddlžníkovi, len ak poddlžníka o tom písomne upovedomil záložca alebo ak vznik záložného práva mu preukáže záložný veriteľ.

(3) Záložné právo k pohľadávke sa vzťahuje aj na dlžné úroky a ostatné jej príslušenstvo.

§ 151i

Ak sa vznik záložného práva poddlžníkovi oznámil alebo preukázal, je poddlžník povinný plniť svoj záväzok záložnému veriteľovi. Ak je predmetom plnenia vec, vzniká jej odovzdaním záložnému veriteľovi jeho záložné právo k tejto veci a založenie pohľadávky zaniká. Plnenie záväzku poddlžníka je záložný veriteľ povinný oznámiť záložcovi.

§ 151j

Záložné právo k pohľadávke zaniká tiež písomným oznámením záložného veriteľa poddlžníkovi, že pohľadávka zabezpečená záložným právom bola uspokojená, alebo tým, že záložca to poddlžníkovi preukáže.

Podzáložné právo

§ 151k

Podzáložné právo vzniká založením pohľadávky zabezpečenej záložným právom. Na vznik podzáložného práva sa nevyžaduje súhlas vlastníka založenej veci, ale podzáložné právo možno voči nemu uplatniť, len keď sa mu jeho vznik oznámil.

§ 151l

(1) Ak sa záloh odovzdá podzáložnému veriteľovi, zodpovedá záložný veriteľ za škodu na zálohu tak, akoby ho mal sám u seba.

(2) Ak pohľadávka zabezpečená podzáložným právom a ani založená pohľadávka nie je v čase splatnosti splnená podzáložnému veriteľovi, môže sa podzáložný veriteľ domáhať uspokojenia z podzálohu v rámci oprávnenia záložného veriteľa.

§ 151m

Na podzáložné právo sa použijú primerane ustanovenia o záložnom práve.

Vecné bremená

§ 151n

(1) Vecné bremená obmedzujú vlastníka nehnuteľnej veci v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo trpieť, niečoho sa zdržať alebo niečo konať. Práva zodpovedajúce vecným bremenám sú spojené buď s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti, alebo patria určitej osobe.

(2) Vecné bremená spojené s vlastníctvom nehnuteľnosti prechádzajú s vlastníctvom veci na nadobúdateľa.

(3) Pokiaľ sa účastníci nedohodli inak, je ten, kto je na základe práva zodpovedajúceho vecnému bremenu oprávnený užívať cudziu vec, povinný znášať primerane náklady na jej zachovanie a opravy; ak však vec užíva aj jej vlastník, je povinný tieto náklady znášať podľa miery spoluužívania.

§ 151o

(1) Vecné bremená vznikajú písomnou zmluvou, na základe závetu v spojení s výsledkami konania o dedičstve, schválenou dohodou dedičov, rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona. Právo zodpovedajúce vecnému bremenu možno nadobudnúť tiež výkonom práva (vydržaním); ustanovenia § 134 tu platia obdobne. Na účinnosť zmluvy, z ktorej sa nadobúdajú práva zodpovedajúce vecným bremenám, je potrebná jej registrácia štátnym notárstvom.

(2) Zmluvou môže zriadiť vecné bremeno vlastník nehnuteľnosti, pokiaľ osobitný zákon nedáva toto právo aj ďalším osobám.

§ 151p

(1) Vecné bremená zanikajú písomnou zmluvou, rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona. Na účinnosť zmluvy, z ktorej zanikli práva zodpovedajúce vecným bremenám, je potrebná jej registrácia štátnym notárstvom.

(2) Vecné bremeno zanikne, ak nastanú také trvalé zmeny, že vec už nemôže slúžiť potrebám oprávnenej osoby alebo prospešnejšiemu užívaniu jej nehnuteľnosti; prechodnou nemožnosťou výkonu práva vecné bremeno nezaniká.

(3) Ak zmenou pomerov vznikne hrubý nepomer medzi vecným bremenom a výhodou oprávneného, môže súd rozhodnúť, že sa vecné bremeno za primeranú náhradu obmedzuje alebo zrušuje. Ak pre zmenu pomerov nemožno spravodlivo trvať na vecnom plnení, môže súd rozhodnúť, aby sa namiesto vecného plnenia poskytovalo peňažné plnenie.

(4) Ak právo zodpovedajúce vecnému bremenu patrí určitej osobe, vecné bremeno zanikne najneskôr jej smrťou alebo zánikom.

§ 151r

Vznik a zánik vecného bremena sa vyznačí v evidencii nehnuteľností.

Zádržné právo

§ 151s

(1) Kto je povinný vydať hnuteľnú vec, môže ju zadržať, aby zabezpečil svoju splatnú peňažnú pohľadávku voči tomu, komu je inak povinný vec vydať. Nemožno však zadržiavať vec svojvoľne alebo ľstivo odňatú.

(2) Zádržné právo nemá ten, komu oprávnená osoba pri odovzdaní veci uložila, aby s ňou naložil spôsobom, ktorý je nezlučiteľný s výkonom zádržného práva.

(3) Ak je však vyhlásený konkurz, alebo pri výkone rozhodnutia zistená platobná neschopnosť dlžníka, má veriteľ zádržné právo aj k zabezpečeniu pohľadávky dosiaľ nesplatnej a bez ohľadu na to, či sa veriteľovi uložilo naložiť s vecou spôsobom nezlučiteľným a výkonom zádržného práva.

(4) Veriteľ je povinný bez zbytočného odkladu upovedomiť dlžníka o zadržaní veci a jeho dôvodoch.

§ 151t

Ohľadne opatrovania zadržanej veci a úhrady nákladov s tým spojených má ten, kto vec zadržuje, postavenie aké má záložný veriteľ ohľadne zálohu.

§ 151u

Na základe zádržného práva má veriteľ právo pri výkone súdneho rozhodnutia na prednostné uspokojenie z výťažku zadržovanej veci pred iným veriteľom, a to aj záložným veriteľom.

§ 151v

Zádržne právo zanikne uspokojením zabezpečenej pohľadávky alebo poskytnutím dostatočnej zábezpeky.

Tretia, štvrtá a piata časť

(§ 152 až 414)

zrušené

ŠIESTA ČASŤ
ZODPOVEDNOSŤ ZA ŠKODU A ZA BEZDÔVODNÉ OBOHATENIE

PRVÁ HLAVA
PREDCHÁDZANIE HROZIACIM ŠKODÁM

§ 415

Každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

§ 416

zrušený

§ 417

(1) Komu škoda hrozí, je povinný na jej odvrátenie zakročiť spôsobom primeraným okolnostiam ohrozenia.

(2) Ak ide o vážne ohrozenie, ohrozený má právo sa domáhať, aby súd uložil vykonať vhodné a primerané opatrenia na odvrátenie hroziacej škody.

§ 418

(1) Kto spôsobil škodu, keď odvracal priamo hroziace nebezpečenstvo, ktoré sám nevyvolal, nie je za ňu zodpovedný, okrem ak toto nebezpečenstvo za daných okolností bolo možné odvrátiť inak alebo ak spôsobený následok je zrejme rovnako závažný alebo ešte závažnejší ako ten, ktorý hrozil.

(2) Takisto nezodpovedá za škodu, kto ju spôsobil v nutnej obrane proti hroziacemu alebo trvajúcemu útoku. O nutnú obranu nejde, ak bola zrejme neprimeraná povahe a nebezpečnosti útoku.

§ 419

Kto odvracal hroziacu škodu, má právo na náhradu účelne vynaložených nákladov a na náhradu škody, ktorú pritom utrpel, aj proti tomu, v ktorého záujme konal, a to najviac v rozsahu zodpovedajúcom škode, ktorá bola odvrátená.

DRUHÁ HLAVA
ZODPOVEDNOSŤ ZA ŠKODU

Prvý oddiel
Všeobecná zodpovednosť

§ 420

(1) Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

(2) Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávnych predpisov nie je tým dotknutá.

(3) Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

§ 420a

(1) Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobí inému prevádzkovou činnosťou.

(2) Škoda je spôsobená prevádzkovou činnosťou, ak je spôsobená

a) činnosťou, ktorá má prevádzkovú povahu, alebo vecou použitou pri činnosti,

b) fyzikálnymi, chemickými, prípadne biologickými vplyvmi prevádzky na okolie,

c) oprávneným vykonávaním alebo zabezpečením prác, ktorými sa spôsobí inému škoda na nehnuteľnosti alebo sa mu podstatne sťaží alebo znemožní užívanie nehnuteľnosti.

(3) Zodpovednosti za škodu sa ten, kto ju spôsobil, zbaví, len ak preukáže, že škoda bola spôsobená neodvrátiteľnou udalosťou nemajúcou pôvod v prevádzke alebo vlastným konaním poškodeného.

Druhý oddiel
Prípady osobitnej zodpovednosti

§ 421

Každý, kto od iného prevzal vec, ktorá má byť predmetom jeho záväzku, zodpovedá za jej poškodenie, stratu alebo zničenie, ibaže by ku škode došlo aj inak.

§ 421a

(1) Každý zodpovedá aj za škodu spôsobenú okolnosťami, ktoré majú pôvod v povahe prístroja alebo inej veci, ktoré sa pri plnení záväzku použili. Tejto zodpovednosti sa nemôže zbaviť.

(2) Zodpovednosť podľa odseku 1 sa vzťahuje aj na poskytovanie zdravotníckych, sociálnych, veterinárnych a iných biologických služieb.

Zodpovednosť za škodu spôsobenú tými, ktorí nemôžu posúdiť následky svojho konania

§ 422

(1) Maloletý alebo ten, kto je postihnutý duševnou poruchou, zodpovedá za škodu ním spôsobenú, ak je schopný ovládnuť svoje konanie a posúdiť jeho následky; spoločne a nerozdielne s ním zodpovedá, kto je povinný vykonávať nad ním dohľad. Ak ten, kto spôsobí škodu, pre maloletosť alebo pre duševnú poruchu nie je schopný ovládnuť svoje konanie alebo posúdiť jeho následky, zodpovedá za škodu ten, kto je povinný vykonávať nad ním dohľad.

(2) Kto je povinný vykonávať dohľad, zbaví sa zodpovednosti, ak preukáže, že náležitý dohľad nezanedbal.

(3) Ak vykonáva dohľad právnická osoba, jej pracovníci dohľadom poverení sami za škodu takto vzniknutú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávnych predpisov nie je tým dotknutá.

§ 423

Kto sa uvedie vlastnou vinou do takého stavu, že nie je schopný ovládnuť svoje konanie alebo posúdiť jeho následky, je povinný nahradiť škodu v tomto stave spôsobenú; spoločne a nerozdielne s ním zodpovedajú tí, ktorí ho do tohto stavu úmyselne priviedli.

Zodpovednosť za škodu spôsobenú úmyselným konaním proti dobrým mravom

§ 424

Za škodu zodpovedá aj ten, kto ju spôsobil úmyselným konaním proti dobrým mravom.

§ 425

zrušený

§ 426

zrušený

Zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov

§ 427

(1) Fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

(2) Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

§ 428

Svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

§ 429

Prevádzateľ zodpovedá ako za škodu spôsobenú na zdraví a veciach, tak za škodu spôsobenú odcudzením alebo stratou vecí, ak stratila fyzická osoba pri poškodení možnosť ich opatrovať.

§ 430

(1) Namiesto prevádzateľa zodpovedá ten, kto použije dopravný prostriedok bez vedomia alebo proti vôli prevádzateľa. Prevádzateľ zodpovedá spoločne s ním, ak takéto použitie dopravného prostriedku svojou nedbalosťou umožnil.

(2) Ak je dopravný prostriedok v oprave, zodpovedá po čas opravy prevádzateľ podniku, v ktorom sa oprava vykonáva, a to rovnako ako prevádzateľ dopravného prostriedku.

§ 431

Ak sa stretnú prevádzky dvoch alebo viacerých prevádzkovateľov a ak ide o vyporiadanie medzi týmito prevádzateľmi, zodpovedajú podľa účasti na spôsobení vzniknutej škody.

Zodpovednosť za škodu spôsobenú zvlášť nebezpečnou prevádzkou

§ 432

Za škodu vyvolanú povahou zvlášť nebezpečnej prevádzky zodpovedá prevádzateľ rovnako ako prevádzateľ dopravného prostriedku.

Zodpovednosť za škodu spôsobenú na vnesených alebo odložených veciach

§ 433

(1) Prevádzkovateľ poskytujúci ubytovacie služby zodpovedá za škodu na veciach, ktoré boli ubytovanými fyzickými osobami alebo pre ne vnesené, ibaže by ku škode došlo aj inak. Vnesené sú veci, ktoré boli prinesené do priestorov, ktoré boli vyhradené na ubytovanie alebo na uloženie vecí alebo ktoré boli za tým účelom odovzdané prevádzkovateľovi alebo niektorému z pracovníkov prevádzkovateľa.

(2) Ak je s prevádzkou niektorej činnosti spravidla spojené odkladanie vecí, zodpovedá ten, kto ju vykonáva, za škodu na veciach odložených na mieste na to určenom alebo na mieste, kde sa obvykle odkladajú, okrem ak by ku škode došlo aj inak.

(3) Zodpovednosti podľa odsekov 1 a 2 sa nemožno zbaviť jednostranným vyhlásením ani dohodou.

§ 434

(1) Za klenoty, peniaze a iné cennosti sa takto zodpovedá len do výšky ustanovenej vykonávacím predpisom. Ak však bola škoda na týchto veciach spôsobená tými, ktorí v prevádzke pracujú, uhradzuje sa bez odmedzenia.

(2) Bez obmedzenia sa uhradzuje škoda aj vtedy, ak boli veci prevzaté do úschovy.

§ 435

Rovnako ako prevádzkovateľ poskytujúci ubytovacie služby zodpovedajú i prevádzkovatelia garáží a iných podnikov podobného druhu, pokiaľ ide o dopravné prostriedky v nich umiestnené a ich príslušenstvo.

§ 436

Právo na náhradu škody sa musí uplatniť u prevádzateľa bez zbytočného odkladu. Právo zanikne, ak sa neuplatnilo najneskôr pätnásteho dňa po dni, keď sa poškodený o škode dozvedel.

§ 437

Za škodu spôsobenú na veciach odložených v dopravných prostriedkoch hromadnej dopravy sa zodpovedá len podľa ustanovení o náhrade škody spôsobenej ich prevádzkou (§ 427 až 431).

Tretí oddiel
Spoločné ustanovenia o náhrade škody

Spoločná zodpovednosť

§ 438

(1) Ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne.

(2) V odôvodnených prípadoch môže súd rozhodnúť, že tí, ktorí škodu spôsobili, zodpovedajú za ňu podľa svojej účasti na spôsobení škody.

§ 439

Kto zodpovedá za škodu spoločne a nerozdielne s inými, vyporiada sa s nimi podľa účasti na spôsobení vzniknutej škody.

§ 440

Kto zodpovedá za škodu spôsobenú zavinením iného, má proti nemu postih.

Zavinenie poškodeného

§ 441

Ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

Spôsob a rozsah náhrady

§ 442

(1) Uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

(2) Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením od predošlého stavu.

(3) Ak bola škoda spôsobená úmyselným trestným činom, z ktorého mal páchateľ majetkový prospech, môže súd rozhodnúť, že právo na náhradu škody možno uspokojiť z vecí, ktoré z majetkového prospechu nadobudol, a to i vtedy, ak inak podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku nepodliehajú výkonu rozhodnutia. Dokiaľ právo na náhradu škody nie je uspokojené, nesmie dlžník s takýmito v rozhodnutí uvedenými vecami nakladať.

§ 443

Pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

§ 444

Pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

§ 445

Strata na zárobku, ku ktorej došlo pri škode na zdraví, uhradzuje sa peňažným dôchodkom; pritom sa vychádza z priemerného zárobku poškodeného, ktorý pred poškodením dosahoval.

§ 446

Náhrada za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti poškodeného je rozdiel medzi jeho priemerným zárobkom pred poškodením a nemocenským.

§ 447

(1) Náhrada za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti alebo pri invalidite je rozdiel medzi priemerným zárobkom pred poškodením a zárobkom dosahovaným po poškodení s pripočítaním prípadného invalidného dôchodku alebo čiastočného invalidného dôchodku.

(2) Náhrada za stratu na zárobku spolu so zárobkom poškodeného a s prípadným invalidným dôchodkom alebo čiastočným invalidným dôchodkom nesmie presahovať sumu určenú predpismi pracovného práva pre náhradu škody pri pracovných úrazoch a chorobách z povolania. Toto obmedzenie neplatí, ak škoda bola spôsobená úmyselne; z dôvodov hodných osobitného zreteľa môže súd určiť vyššiu sumu náhrady aj vtedy, ak škoda bola spôsobená hrubou nedbalosťou.

(3) Vláda Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky môže vzhľadom na zmeny, ktoré nastali vo vývoji mzdovej úrovne, upraviť nariadením podmienky, výšku a spôsob náhrady za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti alebo pri invalidite.

§ 447a

Náhrada za stratu na dôchodku patrí v sume rovnajúcej sa rozdielu medzi výškou dôchodku, na ktorý poškodenému vznikol nárok, a výškou dôchodku, na ktorý by mu vznikol nárok, ak by do priemerného mesačného zárobku, z ktorého bol vymeraný dôchodok, bola zahrnutá náhrada za stratu na zárobku po skončení práceschopnosti, ktorú občan poberal v období rozhodnom pre vymeranie dôchodku.

§ 448

(1) Pri usmrtení sa uhrádzajú peňažným dôchodkom náklady na výživu pozostalým, ktorým zomretý výživu poskytoval alebo bol povinný poskytovať. Náhrada nákladov na výživu patrí pozostalým, pokiaľ sa tieto náklady neuhradzujú dávkami dôchodkového zabezpečenia poskytovanými z toho istého dôvodu.

(2) Pri výpočte náhrady sa vychádza z priemerného zárobku zomretého; náhrada nákladov na výživu všetkých pozostalých nesmie však dovedna prevýšiť sumu, do ktorej by zomretému patrila náhrada za stratu na zárobku podľa ustanovenia § 447 ods. 2.

§ 449

(1) Pri škode na zdraví sa uhradzujú aj účelné náklady spojené s liečením.

(2) Pri usmrtení sa uhradzujú aj primerané náklady spojené s pohrebom, pokiaľ neboli uhradené pohrebným poskytnutým podľa predpisov o nemocenskom poistení.

(3) Náklady liečenia a náklady pohrebu sa uhradzujú tomu, kto ich vynaložil.

Zníženie náhrady

§ 450

Z dôvodov hodných osobitného zreteľa súd náhradu škody primerane zníži. Vezme pritom zreteľ najmä na to, ako ku škode došlo, ako aj na osobné a majetkové pomery fyzickej osoby, ktorá ju spôsobila; prihliadne pritom aj na pomery fyzickej osoby, ktorá bola poškodená. Zníženie nemožno vykonať, ak ide o škodu spôsobenú úmyselne.

TRETIA HLAVA
BEZDÔVODNÉ OBOHATENIE

§ 451

(1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

(2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

§ 452, 453 a 453a

zrušené

§ 454

Bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

§ 455

(1) Za bezdôvodné obohatenie sa nepovažuje, ak bolo prijaté plnenie premlčaného dlhu alebo dlhu neplatného len pre nedostatok formy.

(2) Takisto sa za bezdôvodné obohatenie nepovažuje prijatie plnenia z hry alebo stávky uzavretej medzi fyzickými osobami a vrátanie peňazí požičaných do hry alebo stávky; na súde sa však týchto plnení nemožno domáhať.

§ 456

Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

§ 457

Ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

§ 458

(1) Musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

(2) S predmetom bezdôvodného obohatenia sa musia vydať aj úžitky z neho, pokiaľ ten, kto obohatenie získal, nekonal dobromyseľne.

(3) Ten, kto predmet bezdôvodného obohatenia vydáva, má právo na náhradu potrebných nákladov, ktoré na vec vynaložil.

§ 459

Ak je predmet bezdôvodného obohatenia povinný vydať ten, kto nebol dobromyseľný, môže súd rozhodnúť, že možno právo uspokojiť aj z vecí, ktoré v bezdôvodného obohatenia nadobudol, a to aj vtedy, ak inak podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku výkonu rozhodnutia nepodliehajú. Dokiaľ nie je právo na vydanie predmetu bezdôvodného obohatenia uspokojené, nesmie dlžník s takými vecami uvedenými v rozhodnutí nakladať.

SIEDMA ČASŤ
DEDENIE

PRVÁ HLAVA
NADOBÚDANIE DEDIČSTVA

§ 460

(1) Dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa.

(2) Ak je to nevyhnutné na zachovanie prevádzky podniku, môže orgán prejednávajúci dedičstvo ustanoviť opatrovníka na správu podniku do doby skončenia konania o prejednaní dedičstva. Ak je

však dedičstvo predlžené a poručiteľ je podnikateľom, navrhne štátne notárstvo začatie konkurzného konania podľa osobitného zákona.[4])

§ 461

(1) Dedí sa zo zákona, zo závetu alebo z oboch týchto dôvodov.

(2) Ak nenadobudne dedičstvo dedič zo závetu, nastupujú - namiesto neho dedičia zo zákona. Ak sa nadobudne zo závetu len časť dedičstva, nadobúda zvyšujúcu časť dedičia zo zákona.

§ 462

Dedičstvo, ktoré nenadobudne žiadny dedič, pripadne štátu.

Odmietnutie dedičstva

§ 463

(1) Dedič môže dedičstvo odmietnuť. Odmietnutie sa musí stať ústnym vyhlásením na štátnom notárstve alebo písomným vyhlásením jemu zaslaným.

(2) Zástupca dediča môže za neho dedičstvo odmietnuť len podľa plnomocenstva, ktoré ho na to výslovne oprávňuje.

§ 464

Vyhlásenie o odmietnutí dedičstva môže dedič urobiť len do jedného mesiaca odo dňa, keď bol štátnym notárstvom o práve dedičstvo odmietnuť a o následkoch odmietnutia upovedomený. Z dôležitých dôvodov môže štátne notárstvo túto lehotu predĺžiť.

§ 465

Dedičstvo nemôže odmietnuť dedič, ktorý svojím počínaním dal najavo, že dedičstvo nechce odmietnuť.

§ 466

K odmietnutiu dedičstva nemôže dedič pripojiť výhrady alebo podmienky; takisto nemôže odmietnuť dedičstvo len sčasti. Takéto vyhlásenia nemajú účinky odmietnutia dedičstva.

§ 467

Vyhlásenie o odmietnutí dedičstva nemožno odvolať. To isté platí, ak dedič vyhlási, že dedičstvo neodmieta.

§ 468

Na neznámeho dediča alebo na dediča, ktorého pobyt nie je známy, ktorý bol o svojom dedičskom práve upovedomený vyhláškou štátneho notárstva a ktorý v určenej lehote nedal o sebe vedieť, sa pri prejednaní dedičstva neprihliada. Jeho opatrovník nemôže vyhlásenie o odmietnutí či neodmietnutí dedičstva urobiť.

Dedičská nespôsobilosť

§ 469

Nededí, kto sa dopustil úmyselného trestného činu proti poručiteľovi, jeho manželovi, deťom alebo rodičom alebo zavrhnutia hodného konania proti prejavu poručiteľovej poslednej vôle. Môže však dediť, ak mu poručiteľ tento čin odpustil.

Vydedenie

§ 469a

(1) Poručiteľ môže vydediť potomka, ak

a) v rozpore s dobrými mravmi neposkytol poručiteľovi potrebnú pomoc v chorobe, v starobe alebo v iných závažných prípadoch,

b) o poručiteľa trvalo neprejavuje opravdivý záujem, ktorý by ako potomok mal prejavovať,

c) bol odsúdený pre úmyselný trestný čin na trest odňatia slobody v trvaní najmenej jedného roka,

d) trvalo vedie neusporiadaný život.

(2) Pokiaľ to poručiteľ v listine o vydedení výslovne určí, vzťahujú sa dôsledky vydedenia aj na osoby uvedené v § 473 ods. 2.

(3) O náležitostiach listiny o vydedení a o jej zrušení platia obdobne ustanovenia § 476 a 480; v listine však musí byť uvedený dôvod vydedenia.

Prechod dlhov

§ 470

(1) Dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiteľa a za poručiteľove dlhy, ktoré na neho prešli poručiteľovou smrťou.

(2) Ak je viac dedičov, zodpovedajú za náklady poručiteľovho pohrebu a za dlhy podľa pomeru toho, čo z dedičstva nadobudli, k celému dedičstvu.

§ 471

(1) Ak je dedičstvo predlžené, môžu sa dedičia s veriteľmi dohodnúť, že im dedičstvo prenechajú na úhradu dlhov. Štátne notárstvo túto dohodu schváli, ak neodporuje zákonu alebo dobrým mravom.

(2) Ak nedôjde k dohode medzi dedičmi a veriteľmi spravuje sa povinnosť dedičov plniť tieto dlhy ustanoveniami notárskeho poriadku o likvidácii dedičstva. Dedičia pritom nezodpovedajú veriteľom, ktorí svoje pohľadávky neoznámili i napriek tomu, že ich na to štátne notárstvo na návrh dedičov vyzvalo, pokiaľ je uspokojením pohľadávok ostatných veriteľov cena nimi nadobudnutého dedičstva vyčerpaná.

§ 472

(1) Štát, ktorému dedičstvo pripadlo, zodpovedá za poručiteľove dlhy a za primerané náklady jeho pohrebu rovnako ako dedič.

(2) Ak nemožno uhradiť peňažný dlh celkom alebo sčasti peniazmi z dedičstva, môže štát použiť na úhradu i veci, ktoré sú predmetom dedičstva a ktoré svojou hodnotou zodpovedajú výške dlhu. Ak veriteľ odmietne prijatie týchto vecí, môže štát navrhnúť likvidáciu dedičstva.

DRUHÁ HLAVA
DEDENIE ZO ZÁKONA

§ 473

(1) V prvej skupine dedia poručiteľove deti a manžel, každý z nich rovnakým dielom.

(2) Ak nededí niektoré dieťa, nadobúdajú jeho dedičský podiel rovnakým dielom jeho deti. Ak nededia ani tieto deti alebo niektoré z nich, dedia rovnakým dielom ich potomci.

§ 474

(1) Ak nededia poručiteľovi potomci, dedí v druhej skupine manžel, poručiteľovi rodičia a ďalej tí, ktorí žili s poručiteľom najmenej po dobu jedného roka pred jeho smrťou v spoločnej domácnosti a ktorí sa z tohto dôvodu starali o spoločnú domácnosť alebo boli odkázaní výživou na poručiteľa.

(2) Dedičia druhej skupiny dedia rovnakým dielom, manžel však vždy najmenej polovicu dedičstva.

§ 475

(1) Ak nededí manžel ani žiadny z rodičov, dedia v tretej skupine rovnakým dielom poručiteľovi súrodenci a tí, ktorí žili s poručiteľom najmenej po dobu jedného roku pred jeho smrťou v spoločnej domácnosti a ktorí sa z toho dôvodu starali o spoločnú domácnosť alebo boli odkázaní výživou na poručiteľa.

(2) Ak niektorý zo súrodencov poručiteľa nededí, nadobúdajú jeho dedičský podiel rovnakým dielom jeho deti.

§ 475a

Ak žiadny dedič nededí v tretej skupine, v štvrtej skupine dedia rovnakým dielom prarodičia poručiteľa, a ak nededí žiaden z nich, dedia rovnakým dielom ich deti.

TRETIA HLAVA
DEDENIE ZO ZÁVETU

§ 476

(1) Poručiteľ môže závet buď napísať vlastnou rukou, alebo ho zriadiť v inej písomnej forme za účasti svedkov alebo vo forme notárskej zápisnice.

(2) V každom závete musí byť uvedený deň, mesiac a rok, kedy bol podpísaný, inak je neplatný.

(3) Spoločný závet viacerých poručiteľov je neplatný.

§ 476a

Vlastnoručný závet musí byť napísaný a podpísaný vlastnou rukou, inak je neplatný.

§ 476b

Závet, ktorý poručiteľ nenapísal vlastnou rukou, musí vlastnou rukou podpísať a pred dvoma svedkami súčasne prítomnými výslovne prejaviť, že listina obsahuje jeho poslednú vôľu. Svedkovia sa musia na závet podpísať.

§ 476c

(1) Poručiteľ, ktorý nemôže čítať alebo písať, prejaví svoju poslednú vôľu pred tromi súčasne prítomnými svedkami v listine, ktorá musí byť prečítaná a prítomnými svedkami podpísaná. Pritom musí pred nimi potvrdiť, že listina obsahuje jeho poslednú vôľu. Pisateľom a predčitateľom môže byť aj svedok; pisateľ však nesmie byť zároveň predčitateľom.

(2) V listine sa musí uviesť, že poručiteľ nemôže čítať alebo písať, kto listinu napísal a kto nahlas prečítal a akým spôsobom poručiteľ potvrdil, že listina obsahuje jeho pravú vôľu. Listinu musia svedkovia podpísať.

§ 476d

(1) Poručiteľ môže prejaviť svoju poslednú vôľu do notárskej zápisnice; osobitný zákon ustanovuje, kedy sa musí úkon urobiť pred svedkami.

(2) Maloletí, ktorí dovŕšili 15. rok, môžu prejaviť poslednú vôľu iba formou notárskej zápisnice.

(3) Nevidomé osoby môžu prejaviť poslednú vôľu tiež pred tromi súčasne prítomnými svedkami v listine, ktorá musí byť prečítaná.

(4) Nepočujúce osoby, ktoré nemôžu čítať alebo písať, môžu prejaviť poslednú vôľu formou notárskej zápisnice alebo pred tromi súčasne prítomnými svedkami ovládajúcimi znakovú reč, a to v listine, ktorá sa musí tlmočiť do znakovej reči.

(5) V listine musí byť uvedené, že poručiteľ nemôže čítať alebo písať, kto listinu napísal a kto nahlas prečítal a akým spôsobom poručiteľ potvrdil, že listina obsahuje jeho pravú vôľu. Obsah listiny sa musí po jej spísaní pretlmočiť do znakovej reči; aj toto sa musí v listine uviesť. Listinu musia svedkovia podpísať.

§ 476e

Svedkami môžu byť iba osoby, ktoré sú spôsobilé na právne úkony. Svedkami nemôžu byť nevidomé, nepočujúce, nemé osoby, tie, ktoré nepoznajú jazyk, v ktorom sa prejav vôle robí, a osoby, ktoré majú podľa závetu dediť.

§ 476f

Závetom povolaný, ani zákonný dedič a osoby im blízke nemôžu pri vyhotovovaní závetu pôsobiť ako úradné osoby, svedkovia, pisatelia, tlmočníci alebo predčitatelia.

§ 477

(1) V závete poručiteľ ustanoví dedičov, prípadne určí ich podiely alebo veci a práva, ktoré im majú pripadnúť. Ak nie sú podiely viacerých dedičov v závete určené, platí, že podiely sú rovnaké.

(2) Poručiteľ môže závetom zriadiť nadáciu; závet však musí obsahovať štatút nadácie (§ 20c).

§ 478

Akékoľvek podmienky pripojené k závetu nemajú právne následky; ustanovenie § 484 ods. 1 druhej vety tým nie je dotknuté.

§ 479

Maloletým potomkom sa musí dostať aspoň toľko, koľko robí ich dedičský podiel zo zákona, a plnoletým potomkom aspoň toľko, koľko robí jedna polovica ich dedičského podielu zo zákona. Pokiaľ tomu závet odporuje, je v tejto časti neplatný, ak nedošlo k vydedeniu uvedených potomkov.

§ 480

(1) Závet sa zrušuje neskorším platným závetom, pokiaľ popri ňom nemôže obstáť, alebo odvolaním závetu; odvolanie musí mať formu, aká je potrebná pre závet.

(2) Poručiteľ zruší závet aj tým, že zničí listinu, na ktorej bol napísaný.

ŠTVRTÁ HLAVA
POTVRDENIE DEDIČSTVA A VYPORIADANIE DEDIČOV

§ 481

Ak je len jeden dedič, potvrdí mu štátne notárstvo, že dedičstvo nadobudol.

§ 482

(1) Ak je viac dedičov, vyporiadajú sa na štátnom notárstve medzi sebou o dedičstve dohodou.

(2) Ak dohoda neodporuje zákonu alebo dobrým mravom, štátne notárstvo ju schváli.

§ 483

Ak nedôjde k dohode, štátne notárstvo potvrdí nadobudnutie dedičstva tým, ktorých dedičské právo bolo preukázané.

§ 484

Štátne notárstvo potvrdí nadobudnutie dedičstva podľa dedičských podielov. Pri dedení zo zákona sa dedičovi do jeho podielu započíta to, čo za života poručiteľa od neho bezplatne dostal, pokiaľ nejde o obvyklé darovania; ak ide o dediča uvedeného v ustanovení § 473 ods. 2, započíta sa okrem toho aj to, čo od poručiteľa bezplatne dostal dedičov predok. Pri dedení zo závetu treba toto započítanie urobiť, ak na to dal poručiteľ príkaz alebo ak by inak obdarovaný dedič bol oproti dedičovi uvedenému v ustanovení § 479 neodôvodnene zvýhodnený.

PIATA HLAVA
OCHRANA OPRÁVNENÉHO DEDIČA

§ 485

(1) Ak sa po prejednaní dedičstva zistí, že oprávneným dedičom je niekto iný, je povinný ten, kto dedičstvo nadobudol, vydať oprávnenému dedičovi majetok, ktorý z dedičstva má, podľa zásad o bezdôvodnom obohatení tak, aby nemal majetkový prospech na ujmu pravého dediča.

(2) Nepravý dedič má právo, aby mu oprávnený dedič nahradil náklady, ktoré na majetok z dedičstva vynaložil; takisto mu patria úžitky z dedičstva. Ak však vedel alebo mohol vedieť, že oprávneným dedičom je niekto iný, má právo len na náhradu nevyhnutných nákladov a je povinný oprávnenému dedičovi okrem dedičstva vydať i jeho úžitky.

§ 486

Kto dobromyseľne niečo nadobudol od nepravého dediča, ktorému bolo dedičstvo potvrdené, je chránený tak, ako keby to bol nadobudol od oprávneného dediča.

§ 487

Ustanovenia § 485 a 486 platia i vtedy, ak dedičstvo pripadlo štátu.

ÔSMA ČASŤ
ZÁVÄZKOVÉ PRÁVO

PRVÁ HLAVA
VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Prvý oddiel

§ 488
Záväzkový právny vzťah

Záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Vznik záväzkov

§ 489

Záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

§ 490

Vznik zmlúv, ktorými sa zakladajú záväzky, sa spravuje ustanoveniami § 43 a nasl., pokiaľ ďalej nie je ustanovené inak.

§ 491

(1) Záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikať aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

(2) Na záväzky vznikajúce zo zmlúv v zákone neupravených treba použiť ustanovenia zákona, ktoré upravujú záväzky im najbližšie, pokiaľ samotná zmluva neurčuje inak.

(3) Na záväzky zo zmiešanej zmluvy treba primerane použiť ustanovenia zákona upravujúce záväzky, ktoré sa zmluvou zakladajú, pokiaľ samotná zmluva neurčuje inak.

§ 492

Ustanovenia o záväzkoch, ktoré vznikajú zo zmlúv, sa použijú primerane aj na záväzky vznikajúce na základe iných skutočností upravených v zákone, ak niet osobitnej úpravy.

§ 493

Záväzkový vzťah nemožno meniť bez súhlasu jeho strán, pokiaľ tento zákon neustanovuje inak.

Obsah záväzkov

§ 494

Z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

§ 495

Platnosti záväzku nebráni, ak nie je vyjadrený dôvod, na základe ktorého je dlžník povinný plniť. Veriteľ je však povinný preukázať dôvod záväzku, s výnimkou cenných papierov hromadne vydaných alebo iných cenných papierov, pre ktoré je zákonom ustanovené, že veriteľ túto povinnosť nemá.

§ 496

Ak akosť nie je výslovne dojednaná, je dlžník povinný plniť určité množstvo vecí určených v priemernej strednej akosti.

§ 497

Každý z účastníkov si môže vymieniť odstúpenie od zmluvy a dojednať pre ten prípad odstupné. Kto zmluvu splní aspoň sčasti alebo prijme hoci len čiastočné plnenie, nemôže už od zmluvy odstúpiť, ani keď poskytne odstupné.

§ 498

Na to, čo dal pred uzavretím zmluvy niektorý účastník, hľadí sa ako na preddavok.

Zodpovednosť za vady

§ 499

Kto prenechá inému vec za odplatu, zodpovedá za to, že vec v čase plnenia má vlastnosti výslovne vymienené alebo obvyklé, že ju možno použiť podľa povahy a účelu zmluvy alebo podľa toho, čo účastníci dojednali, a že vec nemá právne vady.

§ 500

(1) Ak ide o zjavné vady alebo o vady, ktoré možno zistiť z príslušnej evidencie nehnuteľností, nemožno uplatňovať nárok zo zodpovednosti za vady, ibaže scudziteľ výslovne ubezpečil, že vec je bez akýchkoľvek vád.

(2) Za dlhy viaznuce na veci je zodpovedný scudziteľ.

§ 501

Ak sa vec prenechá ako stojí a leží, nezodpovedá scudziteľ za jej vady, ibaže vec nemá vlastnosť, o ktorej scudziteľ vyhlásil, že ju má, alebo ktorú si nadobúdateľ výslovne vymienil.

§ 502

(1) Zákon, jeho vykonávací predpis, dohoda účastníkov alebo jednostranné vyhlásenie scudziteľa môžu ustanoviť, v ktorých prípadoch sa zodpovedá za vady, ktoré sa vyskytujú do určenej alebo dojednanej doby po splnení.

(2) Účastníci môžu tiež dohodnúť zodpovednosť za vady, ktoré sa vyskytnú do určenej alebo dojednanej doby od splnenia, alebo zodpovednosť podľa prísnejších zásad, než ustanovuje zákon. O takej dohode vydá povinná osoba oprávnenej osobe písomné potvrdenie (záručný list).

§ 503

Ak chce nadobúdateľ uplatňovať nárok zo zodpovednosti za vady, pretože si tretie osoby robia nárok na vec, musí to bez zbytočného odkladu oznámiť svojmu predchodcovi. Ak tak neurobí, nestratí síce svoj nárok zo zodpovednosti za vady, ale jeho predchodca môže proti nemu uplatniť všetky námietky, ktoré neboli uplatnené proti tretej osobe.

§ 504

Nadobúdateľ môže uplatňovať nárok zo zodpovednosti za vady na súde len vtedy, ak vytkol vady bez zbytočného odkladu po tom, čo mal možnosť vec prezrieť. Nadobúdateľ môže vadu vytknúť najneskôr do šiestich mesiacov, pokiaľ zákon neustanovuje inak. Ak v tejto lehote nevytkne vadu, právo zanikne.

§ 505

Ak ide o vady, za ktoré sa zodpovedá podľa § 502, treba vadu vytknúť najneskôr do uplynutia určenej záručnej doby.

§ 506

(1) Len čo nadobúdateľ zistí vadu prevzatej veci, je povinný vec uschovať po primeranú dobu, ktorú určí scudziteľ na preskúmanie vady.

(2) Ak ide o vec podliehajúcu rýchlej skaze, môže ju nadobúdateľ po upozornení scudziteľa bez meškania predať.

§ 507

(1) Ak nemožno vadu odstrániť a ak nemožno pre ňu vec užívať dohodnutým spôsobom alebo riadne, je nadobúdateľ oprávnený domáhať sa zrušenia zmluvy. Inak sa môže nadobúdateľ domáhať buď primeranej zľavy z ceny, alebo opravy alebo doplnenia toho, čo chýba.

(2) Práva vyplývajúce zo zodpovednosti za vady môžu byť pri jednotlivých záväzkoch upravené zákonom alebo dohodnuté účastníkmi inak.

§ 508

Nárok zo zodpovednosti za vady je potrebné uplatniť na súde vo všeobecnej premlčacej dobe (§ 101), ktorá začína plynúť odo dňa, keď nadobúdateľ vytkol vady u scudziteľa.

§ 509

(1) Oprávnený má právo na náhradu potrebných nákladov, ktoré mu vznikli v súvislosti s uplatnením práva zo zodpovednosti za vady. Toto právo treba uplatniť u povinného najneskôr do jedného mesiaca po uplynutí doby, v ktorej treba vytknúť vady; inak právo zanikne.

(2) Na plynutie premlčacej doby určenej na uplatnenie práv na súde sa primerane použije § 508.

§ 510

Uplatnenie nároku zo zodpovednosti za vady nevylučuje nárok na náhradu škody, ktorá z vady vznikla.

Druhý oddiel
Spoločné záväzky a spoločné práva

Spoločné záväzky

§ 511

(1) Ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

(2) Ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu nie je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, sú podiely na dlhu všetkých dlžníkov vo vzájomnom pomere rovnaké. Dlžník, proti ktorému bol uplatnený nárok vyšší, než zodpovedá jeho podielu, je povinný bez zbytočného odkladu upovedomiť o tom ostatných dlžníkov a dať im príležitosť, aby uplatnili svoje námietky proti pohľadávke. Môže od nich požadovať, aby dlh podľa podielov na nich pripadajúcich splnili alebo aby ho v tomto rozsahu dlhu inak zbavili.

(3) Ak dlžník v rozsahu uplatneného nároku dlh sám splnil, je oprávnený požadovať náhradu od ostatných podľa ich podielov. Pokiaľ nemôže niektorý z dlžníkov svoj podiel splniť, rozvrhne sa tento podiel rovnakým dielom na všetkých ostatných.

Spoločné práva

§ 512

(1) Ak má dlžník splniť dlh viacerým veriteľom a ak ide o deliteľné plnenie, môže každý veriteľ požadovať len svoj diel; ak inej dohody niet, je dlžník oprávnený plniť každému z veriteľov rovnaký diel.

(2) Ak ide o plnenie viacerým veriteľom, ktoré je nedeliteľné, je dlžník oprávnený plniť ktorémukoľvek z veriteľov, ak nebolo dohodnuté niečo iné. Splnením jednému z veriteľov dlh zanikne. Dlžník však nie je povinný plniť jednému zo svojich spoluveriteľov bez súhlasu ostatných spoluveriteľov. Ak sa všetci spoluveritelia nedohodnú, môže dlžník to, čo je dlžný, zložiť do notárskej úschovy.

§ 513

Ak je dlžník zaviazaný na rovnaké plnenie niekoľkým veriteľom, ktorí sú podľa zákona, podľa rozhodnutia súdu alebo podľa zmluvy voči nemu oprávnení spoločne a nerozdielne, môže ktokoľvek z veriteľov žiadať celé plnenie a dlžník je povinný splniť v celom rozsahu tomu, kto o plnenie požiada prvý.

§ 514

Ak dlžník splnil celý záväzok jednému z veriteľov, ktorí sú voči nemu oprávnení spoločne a nerozdielne, nemôžu už ostatní od neho nič žiadať.

§ 515

(1) Či spoluveriteľ, ktorý dostal plnenie nedeliteľné alebo celé plnenie, ktoré mohol žiadať ktorýkoľvek zo spoluveriteľov, je ostatným spoluveriteľom niečím povinný, závisí od pomeru medzi spoluveriteľmi.

(2) Obdobne platí, ak spoluveriteľ dostal viac, než koľko na neho pripadá.

Tretí oddiel
Zmeny v obsahu záväzkov

Dohoda strán

§ 516

(1) Účastníci môžu dohodou zmeniť vzájomné práva a povinnosti.

(2) Ak z dohody nevyplýva nepochybne, že dojednaním nového záväzku má doterajší záväzok zaniknúť, vzniká nový záväzok popri doterajšom záväzku, ak sú pre jeho vznik splnené zákonom požadované náležitosti.

(3) Zabezpečenie práv, ktorých sa dohoda týka, trvá naďalej. Ak však k dohode došlo bez súhlasu ručiteľa, môže proti veriteľovi namietať všetko, čo by mohol namietať, keby dohoda nebola.

Omeškanie dlžníka

§ 517

(1) Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

(2) Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

(3) Ak ide o omeškanie s plnením veci, zodpovedá dlžník za jej stratu, poškodenie alebo zničenie, ibaže by k tejto škode došlo aj inak.

§ 518

Ak bol v zmluve určený presný čas plnenia a zo zmluvy alebo z povahy veci vyplýva, že na oneskorenom plnení nemôže mať veriteľ záujem, musí veriteľ oznámiť dlžníkovi bez zbytočného odkladu, že na plnení trvá; ak tak neurobí, zmluva sa od začiatku zrušuje.

§ 519

Právo veriteľa na náhradu škody spôsobenej omeškaním dlžníka nie je dotknuté; pri omeškaní s plnením peňažného dlhu možno však náhradu škody požadovať, len pokiaľ nie je krytá úrokmi z omeškania alebo poplatkom z omeškania.

§ 520

K omeškaniu dlžníka nedôjde, ak veriteľ včas a riadne ponúknuté plnenie od neho neprijme alebo mu neposkytne súčinnosť potrebnú na splnenie dlhu. Ak ide o plnenie veci, znáša veriteľ nebezpečenstvo jej straty, zničenia alebo poškodenia.

§ 521

Ak dôjde k dohode o tom, že sa už splatný dlh bude plniť v splátkach, a ak veriteľ chce, aby dlžník v splátkach plnil aj úroky z omeškania, musí sa to výslovne dohodnúť.

Omeškanie veriteľa

§ 522

Veriteľ je v omeškaní, ak neprijal riadne ponúknuté plnenie alebo neposkytol v čase plnenia súčinnosť potrebnú na splnenie dlhu. V takých prípadoch je veriteľ najmä povinný nahradiť dlžníkovi náklady, ktoré mu tým vznikli. Ďalej naňho prechádza nebezpečenstvo náhodnej skazy veci. Okrem toho je dlžník oprávnený žiadať od veriteľa náhradu iných škôd spôsobených mu omeškaním, ak možno veriteľovi pripočítať zavinenie.

§ 523

Za čas veriteľovho omeškania nie je dlžník povinný platiť úroky.

Štvrtý oddiel
Zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka

Postúpenie pohľadávky

§ 524

(1) Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

(2) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

§ 525

(1) Postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

(2) Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom.

§ 526

(1) Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

(2) Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

§ 527

(1) Ak sa dojednalo postúpenie pohľadávky za odplatu, zodpovedá postupca postupníkovi, ak

a) postupník sa nestal namiesto postupcu veriteľom pohľadávky s dohodnutým obsahom,

b) dlžník splnil postupcovi záväzok skôr, než bol povinný ho splniť postupníkovi,

c) postúpená pohľadávka alebo jej časť zanikla započítaním nároku, ktorý mal dlžník voči postupcovi.

(2) Za vymožiteľnosť postúpenej pohľadávky postupca ručí do výšky prijatej odplaty spolu s úrokmi, len keď sa na to postupníkovi písomne zaviazal; toto ručenie však zaniká, ak postupník nevymáha postúpenú pohľadávku od dlžníka bez zbytočného odkladu na súde.

§ 528

(1) Ak splnenie postúpenej pohľadávky je zabezpečené záložným právom, ručením alebo iným spôsobom, je postupca povinný o postúpení pohľadávky podať správu osobe, ktorá zabezpečenie záväzku poskytla.

(2) Postupca je povinný odovzdať postupníkovi všetky doklady a poskytnúť všetky potrebné informácie, ktoré sa týkajú postúpenej pohľadávky.

§ 529

(1) Námietky proti pohľadávke, ktoré mohol dlžník uplatniť v čase postúpenia, mu zostávajú zachované i po postúpení pohľadávky.

(2) Dlžník môže použiť na započítanie voči postupníkovi aj svoje na započítanie spôsobilé pohľadávky, ktoré mal voči postupcovi v čase, keď mu bolo oznámené alebo preukázané postúpenie pohľadávky (§ 526), ak ich oznámil bez zbytočného odkladu postupníkovi. Toto právo má dlžník aj v prípade, že jeho pohľadávky v čase oznámenia alebo preukázania postúpenia neboli ešte splatné.

§ 530

(1) Na žiadosť postupníka môže postupca vymáhať postúpený nárok sám vo svojom mene na účet postupníka. Ak postúpenie pohľadávky sa oznámilo alebo preukázalo dlžníkovi (§ 526), môže postupca pohľadávku vymáhať iba v prípade, že ju nevymáha postupník a postupca preukáže dlžníkovi súhlas postupníka s týmto vymáhaním.

(2) Ak postupca vymáha pohľadávku, môže dlžník použiť svoje na započítanie spôsobilé pohľadávky, ktoré má dlžník voči postupcovi v čase jej vymáhania, nie však pohľadávky, ktoré má voči postupníkovi.

Prevzatie dlhu

§ 531

(1) Kto sa dohodne s dlžníkom, že preberá jeho dlh, nastúpi ako dlžník na jeho miesto, ak na to dá veriteľ súhlas. Súhlas veriteľa možno dať buď pôvodnému dlžníkovi, alebo tomu, kto dlh prevzal.

(2) Kto bez dohody s dlžníkom prevezme dlh zmluvou s veriteľom, stane sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi.

(3) Zmluva o prevzatí dlhu vyžaduje, aby sa uzavrela písomnou formou.

(4) Námietky, ktoré má voči veriteľovi pôvodný dlžník, môže uplatniť aj osoba, ktorá dlh prevzala.

§ 532

Obsah záväzku sa prevzatím dlhu nemení, ale zabezpečenie dlhu poskytnuté tretími osobami trvá len vtedy, ak tieto osoby súhlasia so zmenou v osobe dlžníka.

Pristúpenie k záväzku

§ 533

Kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Ustanovenie § 531 ods. 4 tu platí obdobne.

§ 534

Kto sa s dlžníkom dohodne, že splní jeho záväzok voči jeho veriteľovi, má voči dlžníkovi povinnosť poskytovať plnenie jeho veriteľovi. Veriteľovi z toho však priame právo nevznikne.

Poukážka

§ 535

Poukážkou sa oprávňuje poukazník vybrať plnenie u poukázanca a poukázanec sa splnomocňuje, aby splnil poukazníkovi na účet poukazcu. Priamy nárok nadobudne poukazník proti poukázancovi len vtedy, ak dostane prejav poukázanca, že poukážku prijíma.

§ 536

(1) Pokiaľ je poukázanec to, čo má plniť, už poukazcovi dlžný, je voči nemu povinný poukážke vyhovieť. Jeho záväzok zanikne, ak nie je inak dohodnuté, iba tým, že splní podľa poukážky poukazníkovi. Ak sa má poukážkou splniť dlh poukazcu u poukazníka, ktorý s tým súhlasil, je poukazník povinný poukázanca vyzvať, aby plnil.

(2) Ak poukazník nechce použiť poukážku alebo ak poukázanec odopiera poukážku prijať alebo podľa nej plniť, je poukazník povinný oznámiť to bez zbytočného odkladu poukazcovi.

§ 537

Ak prijme poukázanec poukážku voči poukazníkovi, môže uplatniť len také námietky, ktoré sa týkajú platnosti prijatia alebo ktoré vyplývajú z obsahu poukážky alebo z jeho vlastných vzťahov k poukazníkovi.

§ 538

(1) Dokiaľ poukázanec ešte neprijal poukážku voči poukazníkovi, môže ju poukazca odvolať.

(2) Ak medzi poukazcom a poukázancom nie je iný právny dôvod, platia o právnom vzťahu medzi oboma ustanovenia o príkaznej zmluve; ale poukážka nezanikne smrťou poukazcu alebo poukázanca. Či a pokiaľ zrušenie poukážky pôsobí aj proti poukazníkovi, spravuje sa právnym vzťahom medzi ním a poukazcom.

§ 539

Ak vo vzťahu medzi poukazcom a poukazníkom začala plynúť premlčacia doba ohľadne záväzku, ktorého plnenie je predmetom poukážky, a to pred dobou, keď poukazníkovi došlo oznámenie poukázanca o prijatí poukážky, plynie od tejto doby premlčacia doba vo vzťahu medzi poukázancom a poukazníkom.

Poukážka na cenné papiere

§ 540

Peňažný ústav môže vystaviť na tretiu osobu alebo na seba písomnú poukážku znejúcu na plnenie cenných papierov bez toho, že by v nej uviedol dôvod záväzku.

§ 541

(1) Ak taká poukážka znie na rad, môže sa previesť rubopisom.

(2) Rubopisom prechádzajú všetky práva z poukážky na osobu oprávnenú z rubopisu.

§ 542

(1) Kto prijme poukážku vystavenú peňažným ústavom, je povinný plniť tomu, v koho prospech bola vystavená alebo na koho bola prevedená.

(2) Osoba zaviazaná poukážkou je povinná plniť, len ak sa jej vydá kvitovaná poukážka. Proti osobe oprávnenej rubopisom z poukážky môže robiť iba také námietky, ktoré vyplývajú z obsahu poukážky alebo z vlastných vzťahov k oprávnenému.

§ 543

O náležitostiach prijatia rubopisu, ako aj o tom, kto je z rubopisu oprávnený a ako toto oprávnenie preukazuje, platia predpisy o zmenkách. Podľa týchto ustanovení sa takisto posúdi, od koho môže požadovať poukážku ten, kto o ňu prišiel.

Piaty oddiel
Zabezpečenie záväzkov

Zmluvná pokuta

§ 544

(1) Ak strany dojednajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

(2) Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

(3) Ustanovenia o zmluvnej pokute sa použijú aj na pokutu určenú pre porušenie zmluvnej povinnosti právnym predpisom (penále).

§ 545

(1) Ak z dojednania o zmluvnej pokute nevyplýva niečo iné, je dlžník zaviazaný plniť povinnosť, ktorej splnenie bolo zabezpečené zmluvnou pokutou, aj po jej zaplatení.

(2) Veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa vzťahuje zmluvná pokuta, ak z dojednania účastníkov o zmluvnej pokute nevyplýva niečo iné. Veriteľ je oprávnený domáhať sa náhrady škody presahujúcej zmluvnú pokutu, len keď je to medzi účastníkmi dohodnuté.

(3) Ak z dohody nevyplýva niečo iné, nie je dlžník povinný zmluvnú pokutu zaplatiť, ak porušenie povinnosti nezavinil.

Ručenie

§ 546

Dohodou účastníkov možno zabezpečiť pohľadávku ručením. Ručenie vzniká písomným vyhlásením, ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník.

§ 547

Veriteľ je povinný kedykoľvek a bez zbytočného odkladu oznámiť ručiteľovi na požiadanie výšku svojej pohľadávky.

§ 548

(1) Ručiteľ je povinný dlh splniť, ak ho nesplnil dlžník, hoci ho na to veriteľ písomne vyzval.

(2) Ručiteľ môže proti veriteľovi uplatniť všetky námietky, ktoré by mal proti veriteľovi dlžník.

(3) Uznanie dlhu dlžníkom je účinné voči ručiteľovi, len keď s ním vysloví súhlas.

§ 549

Ručiteľ môže plnenie odoprieť, pokiaľ veriteľ zavinil, že pohľadávku nemôže uspokojiť dlžník.

§ 550

Ručiteľ, ktorý dlh splnil, je oprávnený požadovať od dlžníka náhradu za plnenie poskytnuté veriteľovi.

§ 551
Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov

(1) Uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

(2) Proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila.

(3) Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia aj pre iné príjmy, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou.

§ 552
Záložná zmluva

Pohľadávku možno zabezpečiť aj záložnou zmluvou. Ako sa zabezpečuje pohľadávka zálohom veci alebo práva, je upravené v časti o vecných právach.

§ 553
Zabezpečenie záväzkov prevodom práva

(1) Splnenie záväzku sa môže zabezpečiť prevodom práva dlžníka v prospech veriteľa (zabezpečovací prevod práva).

(2) Zmluva o zabezpečovacom prevode práva sa musí uzavrieť písomne.

§ 554
Zabezpečenie postúpením pohľadávky

Pohľadávku možno zabezpečiť aj postúpením pohľadávky dlžníka alebo pohľadávky tretej osoby.

Zábezpeka

§ 555

Záväzok dať zábezpeku možno splniť najmä zriadením záložného práva alebo spôsobilými ručiteľmi.

§ 556

Nikto nie je povinný prijať vec alebo právo ako zábezpeku do sumy vyššej, než koľko sú dve tretiny ich odhadnej ceny.

§ 557

Vklady v bankách a sporiteľniach (ďalej len „peňažný ústav“) a štátne cenné papiere sú spôsobilou zábezpekou do celej svojej výšky.

§ 558
Uznanie dlhu

Ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Šiesty oddiel
Zánik záväzkov

Splnenie dlhu

§ 559

(1) Splnením dlh zanikne.

(2) Dlh musí byť splnený riadne a včas.

§ 560

Ak si zo zmluvy majú účastníci plniť navzájom, môže sa domáhať splnenia záväzku len ten, kto sám splnil svoj záväzok skôr alebo je pripravený ho splniť. I ten, kto je povinný plniť vopred, môže svoje plnenie odoprieť až do tej doby, keď bude poskytnuté alebo zabezpečené vzájomné plnenie, ak je plnenie druhého účastníka ohrozené skutočnosťami, ktoré nastali u druhého účastníka a ktoré mu neboli známe, keď zmluvu uzavrel.

§ 561

(1) Ak možno záväzok splniť viacerými spôsobmi, má právo voľby dlžník, ak nebolo dohodnuté inak. Od vykonanej voľby však nemožno odstúpiť.

(2) Ak sa náhodným zánikom niektorej veci voľba zmarila, môže účastník, ktorý mal právo voľby, od zmluvy odstúpiť.

§ 562

Dlžník splní dlh aj vtedy, ak plní tomu, kto predloží veriteľovo potvrdenie o tom, že je oprávnený prijať plnenie; to však neplatí, ak dlžník vedel, že ten, kto potvrdenie predložil, nie je oprávnený plnenie prijať.

§ 563

Ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

§ 564

Ak je čas plnenia ponechaný na vôli dlžníka, určí ho na návrh veriteľa súd podľa okolností prípadu tak, aby to bolo v súlade s dobrými mravmi.

§ 565

Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

§ 566

Veriteľ je povinný prijať aj čiastočné plnenie, ak to neodporuje dohode alebo povahe pohľadávky.

§ 567

(1) Dlh sa plní na mieste určenom dohodou účastníkov. Ak nie je miesto plnenia takto určené, je ním bydlisko alebo sídlo dlžníka.

(2) Ak dlžník plní peňažný dlh prostredníctvom pošty alebo peňažného ústavu, je dlh splnený okamihom, keď bola suma poukázaná, ak nie je dohodnuté inak.

§ 568

(1) Ak dlžník nemôže svoj záväzok splniť veriteľovi, pretože veriteľ je neprítomný alebo je v omeškaní alebo ak dlžník má odôvodnené pochybnosti, kto je veriteľom, alebo veriteľa nepozná, nastávajú účinky splnenia záväzku, ak jeho predmet dlžník uloží do úradnej úschovy.

(2) Uloženie do úradnej úschovy sa uskutočňuje odovzdaním predmetu plnenia v súlade s právnymi predpismi úradnému orgánu príslušnému na to v mieste plnenia. Vynaložené potrebné náklady s tým spojené znáša veriteľ.

§ 569

(1) Veriteľ je povinný vydať dlžníkovi na jeho požiadanie písomné potvrdenie o tom, že dlh bol úplne alebo čiastočne splnený.

(2) Dlžník je oprávnený plnenie odoprieť, ak mu veriteľ nevydá zároveň potvrdenie.

Dohoda

§ 570

(1) Ak sa veriteľ dohodne s dlžníkom, že doterajší záväzok sa nahrádza novým záväzkom, doterajší záväzok zaniká a dlžník je povinný plniť nový záväzok.

(2) Ak sa nahrádza záväzok zriadený písomnou formou, musí sa dohoda o zriadení nového záväzku uzavrieť písomne. To isté platí, ak sa nahrádza premlčaný záväzok.

§ 571

Doterajší záväzok sa pokladá za nahradený iba v rozsahu, ktorý nepochybne vyplýva z dohody o novom záväzku.

§ 572

(1) Ručenie a záložné právo zabezpečujúce zaniknutý záväzok zabezpečujú aj záväzok, ktorý nahrádza pôvodný záväzok. Ak však ručiteľ alebo osoby, voči ktorým sa môžu uvedené práva

uplatniť, neprejavia súhlas s tým, aby sa zabezpečil nový záväzok, trvá zabezpečenie len v rozsahu pôvodného záväzku a všetky námietky proti doterajšiemu záväzku zostávajú zachované.

(2) Strany sa môžu dohodnúť, že nesplnený záväzok alebo jeho časť sa zrušuje bez toho, aby vznikol nový záväzok. Ak z dohody nevyplýva niečo iné, zrušovaný záväzok zaniká, keď návrh na jeho zrušenie prijala druhá strana.

(3) Dohoda o zrušení záväzku sa musí uzavrieť písomne, ak sa zrušuje záväzok dojednaný písomne.

§ 573

Ak výslovne z písomnej dohody o zrušení záväzku nevyplýva niečo iné, zaniká súčasne aj záväzok druhej strany, a ak už bol splnený, má druhá strana nárok na jeho vrátenie, a to pri peňažnom záväzku spolu s úrokmi. Ak sa strany dohodnú na zrušení časti záväzku, zaniká záväzok druhej strany v rozsahu zodpovedajúcom zrušovanej časti záväzku.

§ 574

(1) Veriteľ sa môže s dlžníkom dohodnúť, že sa vzdáva svojho práva alebo že dlh odpúšťa; táto dohoda sa musí uzavrieť písomne.

(2) Dohoda, ktorou sa niekto vzdáva práv, ktoré môžu vzniknúť až v budúcnosti, je neplatná.

Nemožnosť plnenia

§ 575

(1) Ak sa plnenie stane nemožným, povinnosť dlžníka plniť zanikne.

(2) Plnenie nie je nemožné, najmä ak ho možno uskutočniť aj za sťažených podmienok, s väčšími nákladmi alebo až po dojednanom čase.

(3) Ak sa nemožnosť týka len časti plnenia, zanikne povinnosť, len pokiaľ ide o túto časť; veriteľ má však právo ohľadne zvyšujúceho plnenia od zmluvy odstúpiť. Ak však z povahy zmluvy alebo z účelu plnenia, ktorý bol dlžníkovi známy v čase uzavretia zmluvy, vyplýva, že plnenie zvyšku záväzku nemá pre veriteľa žiaden hospodársky význam, zaniká záväzok v celom rozsahu, ibaže veriteľ bez zbytočného odkladu po tom, čo sa o nemožnosti časti plnenia dozvedel, oznámi dlžníkovi, že na zvyšku plnenia trvá.

§ 576

Ak sa uskutočnenie jedného z viacerých voliteľných plnení stane nemožným, obmedzuje sa záväzok na zvyšujúce plnenie. Ak však nemožnosť tohto plnenia je spôsobená osobou, ktorá nemá právo voľby plnenia, môže druhá strana od zmluvy odstúpiť.

§ 577

(1) Dlžník je povinný bez zbytočného odkladu po tom, čo sa dozvie o skutočnosti, ktorá robí plnenie nemožným, oznámiť to veriteľovi, inak zodpovedá za škodu, ktorá vznikne veriteľovi tým, že nebol včas o nemožnosti upovedomený.

(2) Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je dotknuté.

§ 578
Uplynutie času

Práva aj povinnosti zaniknú uplynutím času, na ktorý boli obmedzené.

§ 579
Smrť dlžníka alebo veriteľa

(1) Smrťou dlžníka povinnosť nezanikne, ibaže jej obsahom bolo plnenie, ktoré mal osobne vykonať dlžník.

(2) Smrťou veriteľa právo zanikne, ak bolo plnenie obmedzené len na jeho osobu; zanikne aj právo na bolestné a na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia.

Započítanie

§ 580

Ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

§ 581

(1) Započítanie nie je prípustné proti pohľadávke na náhradu škody spôsobenej na zdraví, ibaže by išlo o vzájomnú pohľadávku na náhradu škody toho istého druhu. Započítanie nie je prípustné ani proti pohľadávkam, ktoré nemožno postihnúť výkonom rozhodnutia.

(2) Započítať nemožno premlčané pohľadávky, pohľadávky, ktorých sa nemožno domáhať na súde, ako aj pohľadávky z vkladov. Proti splatnej pohľadávke nemožno započítať pohľadávku, ktorá ešte nie je splatná.

(3) Dohodou účastníkov možno započítaním vyrovnať aj pohľadávky uvedené v odsekoch 1 a 2.

(4) Započítanie proti pohľadávkam na výživné upravuje Zákon o rodine.

§ 582
Výpoveď

(1) Ak je dojednaná zmluva na dobu neurčitú, ktorej predmetom je záväzok na nepretržitú alebo opakovanú činnosť, alebo záväzok zdržať sa určitej činnosti alebo strpieť určitú činnosť a ak zo zákona alebo zo zmluvy nevyplýva spôsob jej výpovede, možno zmluvu vypovedať v lehote troch mesiacov ku koncu kalendárneho štvrťroka.

(2) Výpoveď je však neúčinná ohľadne záväzku zdržať sa určitej činnosti, ak z jeho povahy alebo zo zmluvy vyplýva, že záväzok je časovo neobmedzený.

§ 583
Neuplatnenie práva

K zániku práva preto, že nebolo uplatnené v určenom čase, dochádza len v prípadoch uvedených v zákone. Na zánik súd prihliadne, aj keď to dlžník nenamietne.

§ 584
Splynutie

Ak akýmkoľvek spôsobom splynie právo s povinnosťou (záväzkom) v jednej osobe, zanikne právo i povinnosť (záväzok), ak zákon neustanovuje inak.

Urovnanie

§ 585

(1) Dohodou o urovnaní môžu účastníci upraviť práva medzi nimi sporné alebo pochybné. Dohoda, ktorou majú byť medzi účastníkmi upravené všetky práva, sa netýka práv, na ktoré účastník nemohol pomýšľať.

(2) Ak bol doterajší záväzok zriadený písomnou formou, musí sa dohoda o urovnaní uzavrieť písomne: to isté platí, ak sa dohoda týka premlčaného záväzku.

(3) Doterajší záväzok je nahradený záväzkom, ktorý vyplýva z urovnania.

§ 586

(1) Omyl o tom, čo je medzi stranami sporné alebo pochybné, nespôsobuje neplatnosť dohody o urovnaní. Ak však omyl bol vyvolaný ľsťou jednej strany, môže sa druhá strana neplatnosti dovolať.

(2) Urovnanie dojednané dobromyseľne nestráca platnosť ani v prípade, že dodatočne vyjde najavo, že niektorá zo strán dohodnuté právo v čase dojednania urovnania nemala.

§ 587

I keď strany vyhlásia, že urovnaním sú medzi nimi upravené všetky vzájomné práva, týkajú sa tieto účinky iba právneho vzťahu, v ktorom vznikla medzi nimi spornosť alebo pochybnosť, ibaže z obsahu urovnania nepochybne vyplýva, že sa urovnanie týka aj iných vzťahov.

DRUHÁ HLAVA
KÚPNA A ZÁMENNÁ ZMLUVA

Prvý oddiel
Všeobecné ustanovenia o kúpnej zmluve

§ 588

(1) Z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

(2) Ak predmetom kúpy je nehnuteľnosť, musí sa kúpna zmluva uzavrieť písomnou formou. Účinnosť nadobudne registráciou štátnym notárstvom. Prevod vlastníctva sa vyznačí v evidencii nehnuteľností.

§ 589

Cenu treba dojednať v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, inak je zmluva neplatná podľa § 40a.

§ 590

Ak nie je dohodnuté inak, prechádza na kupujúceho nebezpečenstvo náhodnej skazy a náhodného zhoršenia predmetu kúpy, včítane úžitkov, súčasne s nadobudnutím vlastníctva. Ak kupujúci nadobudne vlastníctvo skôr, než dôjde k odovzdaniu predmetu kúpy, má predávajúci až do odovzdania práva a povinnosti uschovávateľa.

§ 591

Ak nie je dohodnuté inak ani ak to nie je obvyklé, sú účastníci povinní plniť bez zbytočného odkladu. Predávajúci je oprávnený odovzdanie predmetu kúpy odoprieť, ak kupujúci nezaplatí cenu včas. Ak sa odosiela predmet kúpy na miesto plnenia alebo určenia, nie je kupujúci povinný zaplatiť cenu, dokiaľ nemá možnosť si predmet kúpy prezrieť.

§ 592

Ak je kupujúci v omeškaní s prevzatím, môže predávajúci predmet kúpy uložiť na náklady kupujúceho vo verejnom skladišti alebo u iného uschovávateľa alebo ho môže po upozornení predať na účet kupujúceho. Ak ide o vec podliehajúcu rýchlej skaze a ak nie je na upozornenie čas, upozornenie nie je potrebné.

§ 593

Ak nie je dohodnuté inak, znáša náklady spojené s odovzdaním predmetu kúpy, najmä náklady merania, váženia a balenia, predávajúci a náklady spojené s prevzatím kupujúci; ak sa vec odosiela na miesto, ktoré nie je miestom splnenia, znáša náklady odoslania kupujúci.

§ 594

Ak má predávajúci predmet kúpy odoslať na miesto splnenia alebo určenia, platí, že vec bola odovzdaná v čase, keď bola odovzdaná na prepravu, pokiaľ nebolo dohodnuté inak.

§ 595

Tomu, kto kúpi budúce úžitky nejakej veci vcelku alebo s nádejou na neisté budúce úžitky, patria všetky úžitky riadne vyťažené. Znáša však stratu, ak bolo jeho očakávanie zmarené.

§ 596

Ak vec má vady, o ktorých predávajúci vie, je povinný kupujúceho pri dojednávaní kúpnej zmluvy na ne upozorniť.

§ 597

(1) Ak dodatočne vyjde najavo vada, na ktorú predávajúci kupujúceho neupozornil, má kupujúci právo na primeranú zľavu z dojednanej ceny zodpovedajúcu povahe a rozsahu vady; ak ide o vadu, ktorá robí vec neupotrebiteľnou, má tiež právo od zmluvy odstúpiť.

(2) Právo odstúpiť od zmluvy má kupujúci aj vtedy, ak ho predávajúci ubezpečil, že vec má určité vlastnosti, najmä vlastnosti vymienené kupujúcim, alebo že nemá žiadne vady, a toto ubezpečenie sa ukáže nepravdivým.

§ 598

Kupujúci má právo na úhradu nevyhnutných nákladov, ktoré mu vznikli v súvislosti s uplatnením práv zo zodpovednosti za vady.

§ 599

(1) Vady musí kupujúci uplatniť u predávajúceho bez zbytočného odkladu. Práva zo zodpovednosti za vady sa môže kupujúci domáhať na súde, len ak vady vytkol najneskôr do šiestich mesiacov, ak ide o vady krmív, do troch týždňov, a ak ide o vady zvierat, do šiestich týždňov od prevzatia veci.

(2) Právo na náhradu nevyhnutných nákladov môže kupujúci uplatniť na súde, len ak náklady predávajúcemu oznámi v lehote uvedenej v odseku 1.

§ 600

Uplatnením práv zo zodpovednosti za vady nie je dotknuté právo na náhradu škody.

Druhý oddiel
Vedľajšie dojednanie pri kúpnej zmluve

§ 601
Výhrada vlastníctva

Ak má vlastníctvo k predanej hnuteľnej veci prejsť na kupujúceho až po zaplatení ceny, musí sa táto výhrada dohodnúť písomne. Ak zo zmluvy nevyplýva niečo iné, prechádza nebezpečenstvo náhodnej skazy a náhodného zhoršenia na kupujúceho odovzdaním veci.

Predkupné právo

§ 602

(1) Kto predá vec s výhradou, že mu ju kupujúci ponúkne na predaj, keby ju chcel predať, má predkupné právo.

(2) Také právo možno dohodnúť aj pre prípad iného scudzenia veci než predajom.

§ 603

(1) Predkupné právo ukladá povinnosť iba tomu, kto sľúbil vec ponúknuť na predaj.

(2) Predkupné právo možno dohodnúť aj ako vecné právo, ktoré pôsobí aj voči nástupcom kupujúceho. Zmluva sa musí uzavrieť písomne a nadobúda účinnosť registráciou štátnym notárstvom. Predkupné právo sa zapíše do evidencie nehnuteľností. Ak predávajúci nekúpil vec ponúknutú kupujúcim, zostáva mu zachované predkupné právo aj voči jeho právnemu nástupcovi.

(3) Ak sa predkupné právo porušilo, môže sa oprávnený buď od nadobúdateľa domáhať, aby mu vec ponúkol na predaj, alebo mu zostane predkupné právo zachované.

§ 604

Predkupné právo neprechádza na dediča oprávnenej osoby a nemožno ho previesť na inú osobu.

§ 605

Ak nie je dohodnutá doba, dokedy sa má predaj uskutočniť, musí oprávnená osoba vyplatiť hnuteľnosť do ôsmich dní, nehnuteľnosť do dvoch mesiacov po ponuke. Ak táto doba uplynie márne, predkupné právo zanikne. Ponuka sa vykoná ohlásením všetkých podmienok; ak ide o nehnuteľnosť, musí byť ponuka písomná.

§ 606

Kto je oprávnený kúpiť vec, musí zaplatiť cenu ponúknutú niekym iným, ak nie je dohodnuté inak. Ak nemôže vec kúpiť alebo ak nemôže splniť podmienky ponúknuté popri cene a ak ich nemožno vyrovnať ani odhadnou cenou, predkupné právo zanikne.

Právo spätnej kúpy

§ 607

(1) Kto predá hnuteľnú vec s výhradou, že má právo žiadať vrátenie veci do určitej doby po kúpe, ak vráti kupujúcemu zaplatenú cenu, má právo spätnej kúpy.

(2) Zmluva o práve spätnej kúpy sa musí uzavrieť písomne.

§ 608

(1) Právo spätnej kúpy musí predávajúci uplatniť písomnou formou, a ak nie je dohodnuté inak, najneskôr do jedného roka od odovzdania veci kupujúcemu, inak právo spätnej kúpy zanikne.

(2) Ak predávajúci využije právo spätnej kúpy, musí kupujúci vrátiť vec bez zbytočného odkladu a každá strana má práva a povinnosti, ktoré mala druhá strana z pôvodnej kúpnej zmluvy.

§ 609

(1) Ak sa právo spätnej kúpy týka veci určenej podľa druhu, vzniká uplatnením tohto práva kupujúcemu záväzok vrátiť vec toho istého druhu.

(2) Ak sa právo spätnej kúpy týka veci jednotlivo určenej, je kupujúci povinný vrátiť tú istú vec, ktorú kúpil. Zmluva o scudzení veci, ktorou sa porušilo právo spätnej kúpy, je neplatná.

§ 610
Iné vedľajšie dojednania

(1) Účastníci môžu písomnou zmluvou dohodnúť aj iné vedľajšie dojednania majúce povahu výhrad a podmienok pripúšťajúcich zánik právneho vzťahu založeného kúpnou zmluvou.

(2) Pokiaľ sa účastníci nedohodli inak, zanikajú tieto výhrady a podmienky najneskôr uplynutím jedného roka od uzavretia kúpnej zmluvy, ak ich predávajúci v tejto lehote neuplatnil.

Tretí oddiel
Zámenná zmluva

§ 611

Ustanovenia o kúpnej zmluve sa primerane použijú aj na zmluvu, podľa ktorej si zmluvné strany vymieňajú vec za vec, a to tak, že každá zo strán sa považuje ohľadne veci, ktorú výmenou dáva, za predávajúcu stranu, a ohľadne veci, ktorú výmenou prijíma, za kupujúcu stranu.

Štvrtý oddiel
Osobitné ustanovenia o predaji tovaru v obchode

§ 612

Ak fyzická alebo právnická osoba predáva tovar ako podnikateľ (ďalej len „predávajúci“) v rámci svojej podnikateľskej činnosti, platia okrem všeobecných ustanovení o kúpnej zmluve aj nasledujúce ustanovenia § 613 až 627.

§ 613

Veci možno predávať aj na objednávku. Predávajúci je povinný obstarať objednaný tovar v dohodnutej lehote, a ak lehota nie je dohodnutá, v lehote primeranej okolnostiam. Ak sa tak nestane, objednávateľ je oprávnený od zmluvy odstúpiť. Odstúpením objednávateľa od zmluvy nie je dotknuté jeho právo na náhradu škody.

§ 614

(1) Ak je predávajúci podľa dohody s kupujúcim alebo podľa povahy veci povinný dodať vec na miesto určené kupujúcim, kupujúci je povinný prevziať vec pri dodaní. V ostatných prípadoch je kupujúci povinný prevziať vec pri predaji, ak sa s predávajúcim nedohodne inak.

(2) Ak kupujúci neprevezme vec v čase uvedenom v odseku 1, predávajúci je oprávnený požadovať poplatok za uskladnenie; výšku poplatku ustanovuje osobitný predpis, prípadne určuje dohoda medzi účastníkmi.

(3) Prevzatím veci prechádza na kupujúceho vlastníctvo kúpenej veci. Pri zásielkovom predaji prechádza vlastníctvo na kupujúceho prevzatím veci kupujúcim na mieste dodania ním určenom. Pri samoobslužnom predaji dochádza k prevodu vlastníctva ku kúpenej veci okamihom zaplatenia ceny za vybraný tovar. Do tohto okamihu môže kupujúci vybraný tovar vrátiť na pôvodné miesto. Ak kupujúci svojím zavinením poškodí alebo zničí vybraný tovar pred prevodom vlastníckeho práva, zodpovedá za škodu podľa všeobecných ustanovení o zodpovednosti za škodu.

§ 615

Plnenia, ktoré sa s predajom veci obvykle neposkytujú, je treba osobitne dohodnúť.

Akosť a množstvo

§ 616

Predávaná vec musí mať požadovanú, prípadne právnymi predpismi ustanovenú akosť, množstvo, mieru alebo hmotnosť a musí byť bez vád, najmä musí zodpovedať záväzným technickým normám. Pri potravinách podliehajúcich skaze musí byť vyznačený dátum výroby a dátum najneskoršej spotreby. Ak to povaha veci pripúšťa, má kupujúci právo, aby sa vec pred ním prekontrolovala alebo aby sa mu jej činnosť predviedla.

§ 617

Ak treba, aby sa pri užívaní veci zachovali osobitné pravidlá, najmä ak sa užívanie riadi návodom alebo je upravené technickou normou, je predávajúci povinný kupujúceho s nimi oboznámiť, ibaže ide o pravidlá všeobecne známe. Ak predávajúci nesplní túto povinnosť, je povinný nahradiť kupujúcemu škodu, ktorá z toho vznikla.

§ 618

Veci, ktoré majú vady, ktoré nebránia, aby sa mohla vec užívať na určený účel, musia sa predávať len za nižšie ceny, než je obvyklá cena bezvadnej veci; kupujúceho treba upozorniť, že vec má vadu a o akú vadu ide, ak to nie je zrejmé už z povahy predaja.

Zodpovednosť za vady predanej veci

§ 619

(1) Predávajúci zodpovedá za vady, ktoré má predaná vec pri prevzatí kupujúcim. Pri použitých veciach nezodpovedá za vady vzniknuté ich použitím alebo opotrebením. Pri veciach predávaných za nižšiu cenu nezodpovedá za vadu, pre ktorú bola dojednaná nižšia cena.

(2) Ak nejde o veci, ktoré sa rýchlo kazia, alebo o použité veci, zodpovedá predávajúci za vady, ktoré sa vyskytnú po prevzatí veci v záručnej dobe (záruka).

§ 620

(1) Záručná doba je šesť mesiacov; ak ide o predaj potravinárskeho tovaru, je záručná doba osem dní, pri predaji krmív tri týždne a pri predaji zvierat šesť týždňov. Ak je na predávanej veci, jej obale alebo návode k nej pripojenom vyznačená lehota na použitie veci, neskončí záručná doba pred uplynutím tejto lehoty.

(2) Pri veciach, ktoré sú určené na to, aby sa užívali po dlhšiu dobu, ustanovujú osobitné predpisy záručnú dobu dlhšiu ako šesť mesiacov. Záručná doba presahujúca šesť mesiacov sa môže týkať i len niektorej súčiastky veci. Predávajúci je povinný vydať kupujúcemu pri predaji záručný list s vyznačením záručnej doby.

(3) Vyhlásením v záručnom liste vydanom kupujúcemu môže predávajúci poskytnúť záruku presahujúcu rozsah záruky ustanovenej v tomto zákone. V záručnom liste určí predávajúci podmienky a rozsah tejto záruky.

§ 621

Záručné doby začínajú plynúť od prevzatia veci kupujúcim. Ak má kúpenú vec uviesť do prevádzky iný podnikateľ než predávajúci, začne záručná doba plynúť až odo dňa uvedenia veci do prevádzky, pokiaľ kupujúci objednal uvedenie do prevádzky najneskôr do troch týždňov od prevzatia veci a riadne a včas poskytol na vykonanie služby potrebnú súčinnosť.

§ 622

Ak ide o vadu, ktorú možno odstrániť, má kupujúci právo, aby bola bezplatne, včas a riadne odstránená. Predávajúci je povinný vadu bez zbytočného odkladu odstrániť. Ak vec nebola ešte použitá, môže kupujúci namiesto odstránenia vady požadovať výmenu veci, alebo ak sa vada týka len súčasti veci, výmenu súčasti. Predávajúci môže vždy namiesto odstránenia vady vymeniť vadnú vec za bezvadnú.

§ 623

(1) Ak ide o vadu, ktorú nemožno odstrániť a ktorá bráni tomu, aby sa vec mohla riadne užívať ako vec bez vady, má kupujúci právo na výmenu veci alebo má právo od zmluvy odstúpiť. Tie isté práva prislúchajú kupujúcemu, ak ide síce o odstrániteľné vady, ak však kupujúci nemôže pre opätovné vyskytnutie sa vady po oprave alebo pre väčší počet vád vec riadne užívať.

(2) Ak ide o iné neodstrániteľné vady, má kupujúci právo na primeranú zľavu z ceny veci.

§ 624

Ak vec predávaná za nižšiu cenu alebo použitá vec má vadu, za ktorú predávajúci zodpovedá, má kupujúci namiesto práva na výmenu veci právo na primeranú zľavu.

§ 625

Práva zo zodpovednosti za vady sa uplatňujú u predávajúceho, u ktorého bola vec kúpená. Ak je však v záručnom liste uvedený iný podnikateľ určený na opravu, ktorý je v mieste predávajúceho alebo v mieste pre kupujúceho bližšom, uplatní kupujúci právo na opravu u podnikateľa určeného na vykonanie záručnej opravy. Podnikateľ určený na opravu je povinný opravu vykonať v lehote dohodnutej pri predaji veci medzi predávajúcim a kupujúcim.

§ 626

(1) Práva zo zodpovednosti za vady veci, pre ktoré platí záručná doba, zaniknú, ak sa neuplatnili v záručnej dobe.

(2) Práva zo zodpovednosti za vady pri veciach, ktoré sa rýchle kazia, musia sa uplatniť najdlhšie v deň nasledujúci po kúpe a pri použitých veciach najdlhšie do šiestich mesiacov po ich kúpe; inak práva zaniknú.

§ 627

(1) Doba od uplatnenia práva zo zodpovednosti za vady až do doby, keď kupujúci po skončení opravy bol povinný vec prevziať, sa do záručnej doby nepočíta. Predávajúci je povinný vydať kupujúcemu potvrdenie o tom, kedy právo uplatnil, ako aj o vykonaní opravy a o dobe jej trvania.

(2) Ak dôjde k výmene, začne plynúť záručná doba znova od prevzatia novej veci. To isté platí, ak dôjde k výmene súčiastky, na ktorú bola poskytnutá záruka.

TRETIA HLAVA
DAROVACIA ZMLUVA

§ 628

(1) Darovacou zmluvou darca niečo bezplatne prenecháva alebo sľubuje obdarovanému a ten dar alebo sľub prijíma.

(2) Darovacia zmluva musí byť písomná, ak je predmetom daru nehnuteľnosť, a pri hnuteľnej veci, ak nedôjde k odovzdaniu a prevzatiu veci pri darovaní. Darovacia zmluva týkajúca sa nehnuteľnosti nadobudne účinnosť registráciou štátnym notárstvom.

(3) Neplatná je darovacia zmluva, podľa ktorej sa má plniť až po darcovej smrti.

§ 629

Darca je povinný pri ponuke daru upozorniť na vady, o ktorých vie. Ak má vec vady, na ktoré darca neupozornil, je obdarovaný oprávnený vec vrátiť.

§ 630

Darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

ŠTVRTÁ HLAVA
ZMLUVA O DIELO

Prvý oddiel
Všeobecné ustanovenia

§ 631

Zmluvou o dielo zaväzuje sa objednávateľovi ten, komu bolo dielo zadané (zhotoviteľ diela), že ho za dojednanú cenu vykoná na svoje nebezpečenstvo.

§ 632

Ak nedôjde k zhotoveniu diela na počkanie, zhotoviteľ je povinný vydať objednávateľovi písomné potvrdenie o prevzatí objednávky. Potvrdenie musí obsahovať označenie predmetu diela a ďalej jeho rozsah, akosť, cenu za vykonanie diela a čas jeho zhotovenia.

§ 633

(1) Zhotoviteľ je povinný dielo vykonať podľa zmluvy, riadne a v dohodnutom čase. Ak je na vykonanie diela ustanovená záväzná technická norma, musí vykonanie zodpovedať tejto norme.

(2) Od obsahu zmluvy a povahy diela závisí, či je zhotoviteľ povinný vykonať ho osobne alebo či je oprávnený dať dielo vykonať na svoju zodpovednosť.

§ 634

(1) Ak nie je výška ceny dojednaná zmluvou alebo ustanovená osobitnými predpismi, treba poskytnúť primeranú cenu.

(2) Ak nie je dohodnuté inak, platí sa cena až po skončení diela. Ak sa však dielo vykonáva po častiach alebo ak vyžaduje vykonanie diela značné náklady, je ten, komu bolo zadané, oprávnený požadovať už počas vykonávania diela od objednávateľa primerané preddavky.

§ 635

(1) Ak sa cena dohodla podľa rozpočtu, nesmie sa bez súhlasu objednávateľa zvýšiť. Práce a náklady do rozpočtu nezahrnuté možno účtovať iba vtedy, ak ich schválil objednávateľ písomne alebo ak práce dodatočne písomne objednal.

(2) Ak v čase od uzavretia zmluvy do jej splnenia došlo k zmene cenového predpisu, podľa ktorého sa cena dohodla, je zhotoviteľ na to povinný objednávateľa bez meškania písomne upozorniť a oznámiť mu novú cenu.

(3) Objednávateľ je oprávnený po oznámení novej ceny od zmluvy odstúpiť; ak bez zbytočného odkladu od zmluvy neodstúpi, je povinný zaplatiť zhotoviteľovi novú cenu, ibaže k zvýšeniu ceny došlo po prekročení dohodnutej doby vykonania diela.

(4) Ak objednávateľ odstúpi od zmluvy, je povinný zaplatiť zhotoviteľovi sumu pripadajúcu na vykonanú prácu a vzniknuté náklady podľa pôvodne dohodnutej ceny, iba ak mal z čiastočného plnenia zmluvy majetkový prospech.

§ 636

(1) Ak cenu pri uzavretí zmluvy nemožno dojednať pevnou sumou, musí sa určiť aspoň odhadom. Ak zhotoviteľ dodatočne zistí, že bude treba cenu určenú odhadom podstatne prekročiť, je povinný na to objednávateľa bez meškania písomne upozorniť a oznámiť mu novourčenú cenu; inak nemá právo na zaplatenie rozdielu v cene.

(2) Objednávateľ je oprávnený po oznámení novourčenej ceny od zmluvy odstúpiť; ak od zmluvy odstúpi, je povinný zaplatiť zhotoviteľovi sumu pripadajúcu na vykonanú prácu a vzniknuté náklady podľa pôvodne určenej ceny, len pokiaľ mal z čiastočného plnenia zmluvy majetkový prospech. Odstúpením od zmluvy nie je dotknuté právo objednávateľa na náhradu škody.

(3) Ak objednávateľ neodstúpi od zmluvy bez zbytočného odkladu, je povinný zaplatiť za poskytnutú službu novourčenú vyššiu cenu.

§ 637

(1) Ak má objednávateľom dodaný materiál nedostatky, ktoré bránia riadnemu vyhotoveniu diela, zhotoviteľ je povinný na to objednávateľa bez zbytočného odkladu upozorniť. Rovnakú povinnosť má zhotoviteľ aj vtedy, ak objednávateľ žiada, aby bolo dielo vykonané podľa pokynov, ktoré sú nevhodné.

(2) Ak objednávateľ napriek upozorneniu zhotoviteľa trvá na objednávke, zhotoviteľ môže od zmluvy odstúpiť.

§ 638

(1) Ak je na vykonanie diela potrebná súčinnosť objednávateľa, je zhotoviteľ oprávnený určiť na to primeranú lehotu a po jej márnom uplynutí môže od zmluvy odstúpiť, ak na taký následok upozorní.

(2) To isté platí, ak sa dielo vykonáva u objednávateľa a ten nevykoná potrebné zdravotné a bezpečnostné opatrenia pre osoby vykonávajúce dielo.

§ 639

Ak objednávateľ poskytne riadne a včas potrebnú súčinnosť, zhotoviteľ však v určený čas nepristúpi k vykonaniu diela, patrí mu právo na náhradu potrebných nákladov, ktoré mu tým vznikli. Toto právo musí uplatniť u zhotoviteľa najneskôr do jedného mesiaca od prevzatia veci; ak z tohto dôvodu odstúpi od zmluvy, musí ho uplatniť najneskôr do jedného mesiaca od odstúpenia; inak právo zanikne.

§ 640

Ak dielo bolo zmarené náhodou pred časom splnenia, stráca zhotoviteľ nárok na odmenu.

§ 641

(1) Aj keď sa dielo nevykonalo, patrí zhotoviteľovi dojednaná cena, ak bol ochotný dielo vykonať a ak mu v tom zabránili okolnosti na strane objednávateľa. Je však povinný dať si započítať to, čo ušetril nevykonaním diela, čo zarobil inak alebo čo úmyselne zameškal zarobiť.

(2) Ak zhotoviteľa zdržali vo vykonávaní diela okolnosti na strane objednávateľa, patrí mu za to primeraná náhrada.

§ 642

(1) Až do zhotovenia diela môže objednávateľ od zmluvy odstúpiť; je však povinný zaplatiť zhotoviteľovi sumu, ktorá pripadá na práce už vykonané, pokiaľ zhotoviteľ nemôže ich výsledok použiť inak, a nahradiť mu účelne vynaložené náklady.

(2) Objednávateľ je oprávnený odstúpiť od zmluvy aj vtedy, ak je zrejmé, že dielo nebude včas hotové alebo nebude vykonané riadne, a ak zhotoviteľ neurobí nápravu ani v poskytnutej primeranej lehote.

§ 643

(1) Ak vykonanie diela závisí od osobitných osobných vlastností zhotoviteľa, zrušuje sa zmluva jeho smrťou. Dedičia zhotoviteľa sa môžu domáhať iba zaplatenia upotrebiteľnej hmoty pripravenej na dielo a časti odmeny primeranej upotrebiteľným výsledkom vykonanej práce.

(2) Smrť objednávateľa sama o sebe zmluvu nezrušuje.

Druhý oddiel
Osobitné ustanovenia o zhotovení veci na zákazku

§ 644

Ak ide o zhotovenie veci na zákazku, vznikne objednávateľovi právo, aby mu zhotoviteľ podľa jeho objednávky vec zhotovil, a povinnosť zaplatiť zhotoviteľovi cenu za zhotovenie veci.

§ 645

(1) Zhotoviteľ zodpovedá za vady, ktoré má vec zhotovená na zákazku pri prevzatí objednávateľom, ako aj za vady, ktoré sa vyskytnú po prevzatí veci v záručnej dobe. Rovnako zodpovedá za to, že vec má vlastnosti, ktoré si objednávateľ pri zákazke vymienil.

(2) Zhotoviteľ zodpovedá za vady vykonanej zákazky, ktorých príčinou je vadnosť materiálu dodaného objednávateľom alebo nevhodnosť jeho pokynov, ak objednávateľa na vadnosť materiálu alebo nevhodnosť jeho pokynov neupozornil.

§ 646

(1) Záručná doba je šesť mesiacov.

(2) Pri veciach, ktoré sú určené na to, aby sa užívali po dlhšiu dobu, ustanovujú osobitné predpisy záručnú dobu dlhšiu ako šesť mesiacov; záručná doba presahujúca šesť mesiacov sa môže týkať i len niektorej súčiastky. Zhotoviteľ je povinný vydať objednávateľovi záručný list s vyznačením záručnej doby.

(3) Pri zhotovení stavby je záručná doba tri roky. Vykonávací predpis môže ustanoviť, že pri niektorých častiach stavieb môže byť záručná doba kratšia, najmenej však osemnásť mesiacov.

§ 647

Záručná doba začína plynúť odo dňa prevzatia veci. Ak objednávateľ prevzal vec až po dni, do ktorého mal povinnosť ju prevziať, plynie záručná doba už odo dňa, keď mal túto povinnosť.

§ 648

(1) Ak ide o vadu, ktorú možno odstrániť, je objednávateľ oprávnený požadovať bezplatné odstránenie vady. Zhotoviteľ je povinný odstrániť vadu bez zbytočného odkladu.

(2) Ak ide o vadu, ktorú nemožno odstrániť a ktorá bráni tomu, aby sa vec mohla podľa objednávky riadne užívať ako vec bez vady, má objednávateľ právo na zrušenie zmluvy. To isté právo mu prislúcha pri odstrániteľných vadách, ak pre opätovné vyskytnutie sa vady po oprave alebo pre väčší počet vád nemôže vec riadne užívať. Ak ide o neodstrániteľnú vadu, ktorá však nebráni riadnemu užívaniu veci podľa objednávky, má objednávateľ právo na primeranú zľavu.

§ 649

Práva zo zodpovednosti za vady sa musia uplatniť u zhotoviteľa v záručnej dobe; inak práva zaniknú. Čas od uplatnenia práva zo záruky až do vykonania opravy sa do záručnej doby nepočíta. Zhotoviteľ je povinný vydať objednávateľovi potvrdenie o tom, kedy právo uplatnil, ako aj o vykonaní opravy a čase jej trvania.

§ 650

(1) Objednávateľ je povinný prevziať vec najneskôr do jedného mesiaca od uplynutia času, keď mala byť vec zhotovená, a ak bola vec zhotovená neskôr, do jedného mesiaca od jej zhotovenia. Ak tak neurobí, je povinný zaplatiť dohodnutý poplatok za uskladnenie.

(2) Po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa, keď bola vec zhotovená, môže zhotoviteľ s vecou voľne nakladať. Pokiaľ sa mu nepodarí vec speňažiť alebo iným spôsobom s ňou účelne naložiť, má zhotoviteľ právo, aby mu objednávateľ zaplatil cenu zhotovenia diela. Objednávateľ má právo na vrátenie ceny za použitý materiál, ktorý dodal na zhotovenie veci. V prípade zhotovenia stavby má zhotoviteľ vždy právo na zaplatenie ceny za zhotovenú stavbu.

§ 651

Ak sa objednávateľovi zhotovuje stavba na objednávku, zodpovedá zhotoviteľ za poškodenie alebo zničenie stavby až do prevzatia zhotovenej stavby, ibaže by ku škode došlo aj inak.

Tretí oddiel
Osobitné ustanovenia o zmluve o oprave a úprave veci

§ 652

(1) Ak ide o opravu alebo úpravu veci, vznikne objednávateľovi právo, aby mu zhotoviteľ podľa jeho objednávky vykonal opravu alebo úpravu veci; zhotoviteľovi vznikne právo, aby mu objednávateľ zaplatil cenu za opravu alebo úpravu veci.

(2) Opravou veci je činnosť, ktorou sa najmä odstraňujú vady veci, následky jej poškodenia alebo účinky jej opotrebenia. Úpravou veci je činnosť, ktorou sa najmä mení povrch veci alebo jej vlastnosti.

§ 653

(1) Zhotoviteľ zodpovedá za vady, ktoré má vykonaná oprava alebo úprava pri prevzatí veci objednávateľom, ako aj za vady, ktoré sa vyskytnú po prevzatí veci v záručnej dobe.

(2) Zhotoviteľ zodpovedá tiež za vady, ktorých príčinou je vadnosť veci, ktorá sa má opraviť alebo upraviť, alebo nevhodnosť pokynov objednávateľa, ak ho na vadnosť veci alebo nevhodnosť pokynov neupozornil.

§ 654

(1) Záručná doba je tri mesiace, ak nie je dojednaná alebo osobitnými predpismi ustanovená inak; pri stavebných prácach je záručná doba najmenej osemnásť mesiacov.

(2) Ak účelom opravy alebo úpravy je, aby sa vec mohla aj naďalej po dlhší čas užívať, ustanovia osobitné predpisy pre opravu alebo úpravu veci záručnú dobu dlhšiu ako tri mesiace, ak sa nedojednalo inak. Záručná doba presahujúca tri mesiace sa môže týkať i len niektorej súčiastky. Zhotoviteľ je povinný vydať objednávateľovi záručný list s vyznačením záručnej doby.

(3) Vyhlásením v záručnom liste vydanom objednávateľovi môže zhotoviteľ poskytnúť záruku presahujúcu rozsah záruky ustanovenej v tomto zákone. V záručnom liste určí zhotoviteľ podmienky a rozsah tejto záruky.

§ 655

(1) Ak je vec opravená alebo upravená vadne, má objednávateľ právo na bezplatné odstránenie vady. Zhotoviteľ je povinný vadu odstrániť najdlhšie v dohodnutej lehote. Ak vadu nemožno odstrániť alebo ak ju zhotoviteľ neodstráni v dohodnutej lehote alebo ak sa vada vyskytne znovu, má objednávateľ právo na zrušenie zmluvy alebo na primerané zníženie ceny opravy alebo úpravy.

(2) Práva zo zodpovednosti za vady sa musia uplatniť u zhotoviteľa v záručnej dobe; inak zaniknú. Čas od uplatnenia práva až po vykonanie opravy alebo úpravy sa do záručnej doby nepočíta. Zhotoviteľ je povinný vydať objednávateľovi potvrdenie o tom, kedy právo uplatnil, ako aj o vykonaní opravy alebo úpravy a o čase jej trvania.

§ 656

(1) Objednávateľ je povinný vyzdvihnúť si vec najneskôr do jedného mesiaca od uplynutia času, keď sa oprava alebo úprava mala vykonať, a ak bola vykonaná neskôr, do jedného mesiaca od upovedomenia o jej vykonaní. Ak tak neurobí, je povinný zaplatiť poplatok za uskladnenie.

(2) Ak si objednávateľ nevyzdvihne vec v lehote šiestich mesiacov odo dňa, keď bol povinný ju vyzdvihnúť, má zhotoviteľ právo vec predať. Ak zhotoviteľ pozná adresu objednávateľa a ak ide o vec väčšej hodnoty, je zhotoviteľ povinný o zamýšľanom predaji objednávateľa vopred upovedomiť a poskytnúť mu primeranú dodatočnú lehotu na vyzdvihnutie veci.

(3) Ak dôjde k predaju nevyzdvihnutej veci, vyplatí zhotoviteľ objednávateľovi výťažok predaja po odpočítaní ceny opravy alebo úpravy, poplatku za uskladnenie a nákladov predaja. Právo na výťažok predaja musí objednávateľ uplatniť u zhotoviteľa.

PIATA HLAVA
ZMLUVA O PÔŽIČKE

§ 657

Zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

§ 658

(1) Pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

(2) Pri nepeňažnej pôžičke možno dojednať namiesto úrokov plnenie primeraného väčšieho množstva alebo vecí lepšej akosti, spravidla toho istého druhu.

ŠIESTA HLAVA
ZMLUVA O VÝPOŽIČKE

§ 659

Zmluvou o výpožičke vznikne vypožičiavateľovi právo vec po dohodnutú dobu bezplatne užívať.

§ 660

Požičiavateľ je povinný odovzdať vypožičiavateľovi vec v stave spôsobilom na riadne užívanie. Ustanovenie § 617 platí primerane aj pre užívanie veci.

§ 661

(1) Vypožičiavateľ je oprávnený užívať vec riadne a v súlade s účelom, ktorý sa v zmluve dohodol alebo ktorému obvykle slúži; je povinný chrániť ju pred poškodením, stratou alebo zničením.

(2) Ak nie je dohodnuté inak, nesmie vypožičiavateľ prenechať vec na užívanie inému.

§ 662

(1) Vypožičiavateľ je povinný vec vrátiť, len čo ju nepotrebuje, najneskôr však do konca určenej doby zapožičania.

(2) Požičiavateľ môže požadovať vrátenie veci aj pred skončením určenej doby zapožičania, ak vypožičiavateľ neužíva vec riadne alebo ak ju užíva v rozpore s účelom, ktorému slúži.

SIEDMA HLAVA
NÁJOMNÁ ZMLUVA

Prvý oddiel
Všeobecné ustanovenia

§ 663

Nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky.

§ 664

Prenajímateľ je povinný prenechať prenajatú vec nájomcovi v stave spôsobilom na dohodnuté užívanie, alebo ak sa spôsob užívania nedohodol, obvyklé užívanie, a v tomto stave ju na svoje náklady udržiavať.

§ 665

(1) Nájomca je oprávnený užívať vec spôsobom určeným v zmluve; ak sa nedohodlo inak, primerane povahe a určeniu veci. Prenajímateľ je oprávnený požadovať prístup k veci za účelom kontroly, či nájomca užíva vec riadnym spôsobom.

(2) Nájomca je povinný vec užívať iba v prípade, že sa tak dohodlo alebo že neužívaním by sa vec znehodnotila viac než jej užívaním.

§ 666

(1) Nájomca je oprávnený dať prenajatú vec do podnájmu, ak zmluva neurčuje inak.

(2) Ak nájomca dá vec do podnájmu v rozpore so zmluvou, prenajímateľ má právo odstúpiť od zmluvy.

§ 667

(1) Zmeny na veci je nájomca oprávnený vykonávať len so súhlasom prenajímateľa. Úhradu nákladov s tým spojených môže nájomca požadovať len v prípade, že sa na to prenajímateľ zaviazal. Ak zmluva neurčuje inak, je oprávnený požadovať úhradu nákladov až po ukončení nájmu po odpočítaní znehodnotenia zmien, ku ktorému v medziobdobí došlo v dôsledku užívania veci. Ak prenajímateľ dal súhlas so zmenou, ale nezaviazal sa na úhradu nákladov, môže nájomca požadovať po skončení nájmu protihodnotu toho, o čo sa zvýšila hodnota veci.

(2) Ak nájomca vykoná zmeny na veci bez súhlasu prenajímateľa, je povinný po skončení nájmu uviesť vec na svoje náklady do pôvodného stavu. Ak v dôsledku vykonávaných zmien hrozí na veci prenajímateľovi značná škoda, je prenajímateľ oprávnený odstúpiť od zmluvy.

§ 668

(1) Nájomca je povinný oznámiť prenajímateľovi bez zbytočného odkladu potreby opráv, ktoré má vykonať prenajímateľ. Pri porušení tejto povinnosti zodpovedá nájomca za škodu tým spôsobenú a nemá nároky, ktoré by mu inak prislúchali pre nemožnosť alebo obmedzenú možnosť užívať vec pre vady veci, ktoré sa včas prenajímateľovi neoznámili.

(2) Nájomca je povinný znášať obmedzenie v užívaní prenajatej veci v rozsahu potrebnom na vykonanie opráv a udržiavanie veci.

§ 669

Ak nájomca vynaložil na vec náklady pri oprave, na ktorú je povinný prenajímateľ, má nárok na náhradu týchto nákladov, ak sa oprava vykonala so súhlasom prenajímateľa alebo ak prenajímateľ bez zbytočného odkladu opravu neobstaral, hoci sa mu oznámila jej potreba. Inak môže nájomca požadovať len to, o čo sa prenajímateľ obohatil.

§ 670

Nájomca je povinný starať sa o to, aby na veci nevznikla škoda. Je povinný dať vec poistiť, len ak to určuje zmluva.

Druhý oddiel
Nájomné

§ 671

(1) Nájomca je povinný platiť nájomné podľa zmluvy, inak nájomné obvyklé v čase uzavretia zmluvy s prihliadnutím na hodnotu prenajatej veci a spôsob jej užívania.

(2) Ak nie je dohodnuté alebo osobitné predpisy neustanovujú inak, platí sa nájomné z poľnohospodárskych alebo lesných pozemkov polročne pozadu 1. apríla a 1. októbra, pri ostatných nájmoch mesačne pozadu.

§ 672

(1) Na zabezpečenie nájomného má prenajímateľ nehnuteľnosti záložné právo k hnuteľným veciam, ktoré sú na prenajatej veci a patria nájomcovi alebo osobám, ktoré s ním žijú v spoločnej domácnosti, s výnimkou vecí vylúčených z výkonu rozhodnutia.

(2) Záložné právo zanikne, ak sú veci odstránené skôr, než boli spísané súdnym vykonávateľom, ibaže by boli odstránené na úradným príkaz a prenajímateľ ohlási svoje práva na súde do ôsmich dní po výkone. Ak sa nájomca sťahuje alebo ak sa odstraňujú veci, napriek tomu, že nájomné nie je zaplatené alebo zabezpečené, môže prenajímateľ zadržať veci na vlastné nebezpečenstvo, do ôsmich dní však musí žiadať o súpis súdnym vykonávateľom, alebo musí veci vydať.

§ 673

Nájomca nie je povinný platiť nájomné, pokiaľ pre vady veci, ktoré nespôsobil, nemohol prenajatú vec užívať dohodnutým spôsobom alebo ak sa spôsob užívania nedohodol primerane povahe a určeniu veci, alebo ak nemohol z uvedených príčin pri nájme poľnohospodárskych alebo lesných pozemkov docieliť žiadny výnos.

§ 674

Ak nájomca môže užívať prenajatú vec z dôvodov uvedených v § 673 iba obmedzene alebo ak pri nájme poľnohospodárskych alebo lesných pozemkov úžitky z veci klesli z uvedených dôvodov pod polovicu bežného výnosu, má nájomca nárok na primeranú zľavu z nájomného. Prenajímateľ si však musí započítať náklady, ktoré ušetril, a cenu výhod, ktoré mal z toho, že nájomca užíval vec len obmedzene.

§ 675

Právo na odpustenie alebo na poskytnutie zľavy z nájomného sa musí uplatniť u prenajímateľa bez zbytočného odkladu. Právo zanikne, ak sa neuplatní do šiestich mesiacov odo dňa, keď došlo ku skutočnostiam toto právo zakladajúcim.

Tretí oddiel
Skončenie nájmu

§ 676

(1) Nájom sa skončí uplynutím doby, na ktorú sa dojednal, ak sa prenajímateľ nedohodne s nájomcom inak.

(2) Ak nájomca užíva veci aj po skončení nájmu a prenajímateľ proti tomu nepodá návrh na vydanie veci alebo na vypratanie nehnuteľnosti na súde do 30 dní, obnovuje sa nájomná zmluva za tých istých podmienok, za akých bola dojednaná pôvodne. Nájom dojednaný na dobu dlhšiu ako rok sa obnovuje vždy na rok, nájom dojednaný na kratšiu dobu sa obnovuje na túto dobu.

§ 677

(1) Zrušiť nájomnú zmluvu dojednanú na neurčitú dobu možno, ak nedôjde k dohode prenajímateľa s nájomcom, iba výpoveďou.

(2) Nájomnú zmluvu možno vypovedať pri nájmoch pozemkov patriacich do poľnohospodárskeho pôdneho fondu alebo lesného pôdneho fondu[5]) v jednoročnej lehote, a to k 1. októbru bežného roka; pri nájmoch iných nehnuteľností v trojmesačnej lehote, pri nájme hnuteľných vecí v jednomesačnej lehote.

§ 678

Ustanovenia o výpovednej dobe, vyprataní a odovzdaní platia iba vtedy, ak zmluva alebo osobitné predpisy neustanovujú inak.

§ 679

(1) Nájomca je oprávnený odstúpiť od zmluvy kedykoľvek, ak bola prenajatá vec odovzdaná v stave nespôsobilom na dohodnuté alebo obvyklé užívanie alebo ak sa stane neskôr - bez toho, aby nájomca porušil svoju povinnosť - nespôsobilou na dohodnuté alebo obvyklé užívanie, ak sa stane neupotrebiteľnou alebo ak sa mu odníme taká časť veci, že by sa tým zmaril účel zmluvy.

(2) Ak sú miestnosti, ktoré boli prenajaté na obývanie alebo na to, aby sa v nich zdržiavali ľudia, zdraviu závadné, má nájomca toto právo aj vtedy, ak o tom vedel pri uzavretí zmluvy. Práva odstúpiť od zmluvy sa nemožno vopred vzdať.

(3) Prenajímateľ môže kedykoľvek odstúpiť od zmluvy, ak nájomca napriek písomnej výstrahe užíva prenajatú vec alebo ak trpí užívanie veci takým spôsobom, že prenajímateľovi vzniká škoda alebo že mu hrozí značná škoda. Ak nejde o byt alebo nebytový priestor, môže prenajímateľ tiež odstúpiť od zmluvy, ak nájomca, hoci upomenutý, nezaplatil splatné nájomné ani do splatnosti ďalšieho nájomného, a ak je táto doba kratšia ako tri mesiace, do troch mesiacov, alebo ak s ohľadom na právoplatné rozhodnutie príslušného orgánu treba prenajatú vec vypratať.

§ 680

(1) Zničením prenajatej veci nájomná zmluva zaniká.

(2) Ak dôjde k zmene vlastníctva k prenajatej veci, vstupuje nadobúdateľ do právneho postavenia prenajímateľa a nájomca je oprávnený zbaviť sa svojich záväzkov voči prvšiemu vlastníkovi, len čo mu bola zmena oznámená alebo nadobúdateľom preukázaná.

(3) Ak dôjde ku zmene vlastníctva k nehnuteľnej veci, môže z tohto dôvodu vypovedať nájomnú zmluvu iba nájomca, a to aj vtedy, ak bola zmluva uzavretá na dobu určitú; výpoveď však musí podať v najbližšom výpovednom období, pokiaľ je zákonom alebo dohodou ustanovené. Pri zmene vlastníctva k hnuteľnej veci môže zmluvu vypovedať aj nadobúdateľ.

§ 681

Po podanej výpovedi alebo tri mesiace pred skončením nájmu a odovzdaním veci je nájomca nehnuteľnej veci povinný, ak sa nedohodlo inak, umožniť záujemcovi o prenajatie jej prehliadku v prítomnosti prenajímateľa alebo jeho zástupcu. Nájomca nesmie byť prehliadkou zbytočne obťažovaný.

§ 682

Ak sa nájom skončí, je nájomca povinný vrátiť prenajatú vec v stave zodpovedajúcom dojednanému spôsobu užívania veci; ak sa spôsob užívania výslovne nedohodol, v stave, v akom ju prevzal, s prihliadnutím na obvyklé opotrebenie.

§ 683

(1) Ak došlo k poškodeniu alebo nadmernému opotrebeniu prenajatej veci v dôsledku jej zneužitia, zodpovedá nájomca aj za škody spôsobené osobami, ktorým umožnil k prenajatej veci prístup, za náhodu však nezodpovedá.

(2) Domáhať sa náhrady možno len do šiestich mesiacov od vrátenia prenajatej veci; inak nárok zanikne.

§ 684

Ak tretia osoba uplatňuje k veci práva, ktoré sú nezlučiteľné s právami nájomcu, je prenajímateľ povinný urobiť potrebné právne opatrenia na jeho ochranu. Ak tak prenajímateľ v primeranej lehote neurobí alebo ak nie sú jeho opatrenia úspešné, môže nájomca odstúpiť od zmluvy.

Štvrtý oddiel
Osobitné ustanovenia o nájme bytu

§ 685

(1) Nájom bytu vzniká nájomnou zmluvou, ktorou prenajímateľ prenecháva nájomcovi za nájomné byt do užívania, a to buď na dobu určitú, alebo bez určenia doby užívania; nájomná zmluva spravidla obsahuje aj opis príslušenstva a opis stavu bytu. Nájom bytu je chránený; ak nedôjde k dohode, možno ho vypovedať len z dôvodov ustanovených v zákone.

(2) Nájomnú zmluvu o nájme družstevného bytu možno uzavrieť za podmienok upravených v stanovách bytového družstva.

(3) Zákony národných rád ustanovia, čo sa rozumie služobným bytom, bytom osobitného určenia a bytom v domoch osobitného určenia a za akých podmienok možno uzavrieť nájomnú zmluvu o nájme služobného bytu, o nájme bytu osobitného určenia a o nájme bytu v domoch osobitného určenia.

§ 686

(1) Nájomná zmluva musí obsahovať označenie predmetu a rozsahu užívania, výšku nájomného a výšku úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu alebo spôsob ich výpočtu. Mala by tiež obsahovať aj opis príslušenstva a opis stavu bytu. Ak sa nájomná zmluva neuzavrela písomne, vyhotoví sa o jej obsahu zápisnica.

(2) Ak doba nájmu nie je dohodnutá, predpokladá sa, že zmluva o nájme sa uzavrela na dobu neurčitú.

Práva a povinnosti z nájmu bytu

§ 687

(1) Prenajímateľ je povinný odovzdať nájomcovi byt v stave spôsobilom na riadne užívanie a zabezpečiť nájomcovi plný a nerušený výkon práv spojených s užívaním bytu.

(2) Ak nájomná zmluva neurčuje inak, drobné opravy v byte súvisiace s jeho užívaním a náklady spojené s bežnou údržbou uhrádza nájomca. Pojem drobných opráv a nákladov spojených s bežnou údržbou bytu upravuje osobitný predpis.

(3) Práva a povinnosti nájomcu - člena družstva - pokiaľ ide o vykonávanie drobných opráv v byte a pokiaľ ide o úhradu nákladov spojených s bežnou údržbou bytu, upravujú stanovy družstva.

§ 688

Nájomca bytu a osoby, ktoré žijú s nájomcom v spoločnej domácnosti, majú popri práve užívať byt aj právo užívať spoločné priestory a zariadenie domu, ako aj požívať plnenia, ktorých poskytovanie je spojené s užívaním bytu.

§ 689

Nájomca je povinný užívať byt, spoločné priestory a zariadenie domu riadne a riadne požívať plnenia, ktorých poskytovanie je spojené s užívaním bytu.

§ 690

Nájomcovia sú povinní pri výkone svojich práv dbať, aby sa v dome vytvorilo prostredie zabezpečujúce ostatným nájomcom výkon ich práv.

§ 691

Ak prenajímateľ nesplní svoju povinnosť odstrániť závady brániace riadnemu užívaniu bytu, alebo ktorými je výkon nájomcovho práva ohrozený, má nájomca právo po predchádzajúcom upozornení prenajímateľa závady odstrániť v nevyhnutnej miere a požadovať od neho náhradu účelne vynaložených nákladov. Právo na náhradu musí uplatniť u prenajímateľa bez zbytočného odkladu. Právo zanikne, ak sa neuplatnilo do šiestich mesiacov od odstránenia závad.

§ 692

(1) Nájomca je povinný oznámiť bez zbytočného odkladu prenajímateľovi potrebu tých opráv v byte, ktoré má znášať prenajímateľ, a umožniť ich vykonanie; inak zodpovedá za škodu, ktorá nesplnením tejto povinnosti vznikla.

(2) Ak sa nájomca nepostará o včasné vykonanie drobných opráv a bežnú údržbu bytu, má prenajímateľ právo tak urobiť po predchádzajúcom upozornení nájomcu na svoje náklady sám a požadovať od neho náhradu.

§ 693

Nájomca je povinný odstrániť závady a poškodenia, ktoré spôsobil v dome sám alebo tí, ktorí s ním bývajú. Ak sa tak nestane, má prenajímateľ právo po predchádzajúcom upozornení nájomcu závady a poškodenia odstrániť a požadovať od nájomcu náhradu.

§ 694

Nájomca nesmie vykonávať stavebné úpravy ani inú podstatnú zmenu v byte bez súhlasu prenajímateľa, a to ani na svoje náklady.

§ 695

Prenajímateľ je oprávnený vykonávať stavebné úpravy bytu a iné podstatné zmeny v byte iba so súhlasom nájomcu. Tento súhlas možno odoprieť len z vážnych dôvodov. Ak prenajímateľ vykonáva také úpravy na príkaz príslušného orgánu štátnej správy, je nájomca povinný ich vykonanie umožniť; inak zodpovedá za škodu, ktorá nesplnením tejto povinnosti vznikla.

Nájomné a úhrada za plnenia poskytované s užívaním bytu

§ 696

(1) Spôsob výpočtu nájomného, úhrady za plnenia poskytované s užívaním bytu, spôsob ich platenia, ako aj prípady, v ktorých je prenajímateľ oprávnený jednostranne zvýšiť nájomné, úhradu za plnenia poskytované s užívaním bytu, a zmeniť ďalšie podmienky nájomnej zmluvy, ustanoví osobitný právny predpis.

(2) Úhrada za plnenia poskytované s užívaním bytu alebo preddavok na ne sa platí spolu s nájomným, ak sa účastníci nedohodnú alebo právny predpis neustanoví inak.

§ 697

Ak nájomca nezaplatí nájomné alebo úhradu za plnenia poskytované s užívaním bytu do piatich dní po jej splatnosti, je povinný zaplatiť prenajímateľovi poplatok z omeškania.

§ 698

(1) Nájomca má právo na primeranú zľavu z nájomného, dokiaľ prenajímateľ napriek jeho upozorneniu neodstráni v byte alebo v dome závadu, ktorá podstatne alebo po dlhší čas zhoršuje ich užívanie. Právo na primeranú zľavu z nájomného má nájomca aj vtedy, ak sa neposkytovali plnenia spojené s užívaním bytu alebo sa poskytovali vadne, a ak sa v dôsledku toho užívanie bytu zhoršilo.

(2) Rovnaké právo má nájomca, ak stavebnými úpravami v dome sa podstatne alebo po dlhší čas zhoršia podmienky užívania bytu alebo domu.

(3) Nájomca má právo na primeranú zľavu z úhrady za plnenia poskytované s užívaním bytu, pokiaľ ich prenajímateľ riadne a včas neposkytuje.

§ 699

Právo na zľavu z nájomného alebo z úhrady za plnenia poskytované s užívaním bytu treba uplatniť u prenajímateľa bez zbytočného odkladu. Právo zanikne, ak sa neuplatnilo do šiestich mesiacov od odstránenia závad.

Spoločný nájom bytu

§ 700

(1) Byt môže byť v spoločnom nájme viacerých osôb. Spoloční nájomcovia majú rovnaké práva a povinnosti.

(2) Spoločný nájom vzniká tiež dohodou medzi doterajším nájomcom, ďalšou osobou a prenajímateľom.

(3) Pri družstevnom byte môže spoločný nájom vzniknúť len medzi manželmi.

§ 701

(1) Bežné veci týkajúce sa spoločného nájmu bytu môže vybavovať každý zo spoločných nájomcov. V ostatných veciach je potrebný súhlas všetkých; inak je právny úkon neplatný.

(2) Z právnych úkonov týkajúcich sa spoločného nájmu bytu sú oprávnení a povinní všetci spoloční nájomcovia spoločne a nerozdielne.

§ 702

(1) Ak medzi spoločnými nájomcami dôjde k nezhode o právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoločného nájmu bytu, rozhodne na návrh niektorého z nich súd.

(2) Súd môže v prípadoch hodných osobitného zreteľa na návrh spoločného nájomcu zrušiť právo spoločného nájmu bytu, ak vznikne ním nezavinený stav, ktorý bráni spoločnému užívaniu bytu spoločnými nájomcami. Zároveň určí, ktorý zo spoločných nájomcov alebo ktorí z nich budú byt ďalej užívať.

Spoločný nájom bytu manželmi

§ 703

(1) Ak sa za trvania manželstva manželia alebo jeden z nich stanú nájomcami bytu, vznikne spoločný nájom bytu manželmi.

(2) Ak vznikne len jednému z manželov za trvania manželstva právo na uzavretie zmluvy o nájme družstevného bytu, vznikne so spoločným nájmom bytu manželmi aj spoločné členstvo manželov v družstve; z tohto členstva sú obaja manželia oprávnení a povinní spoločne a nerozdielne.

(3) Ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak manželia spolu trvale nežijú.

§ 704

(1) Ak sa niektorý z manželov stal nájomcom bytu pred uzavretím manželstva, vznikne obom manželom spoločný nájom bytu uzavretím manželstva.

(2) To isté platí, ak vzniklo pred uzavretím manželstva niektorému z manželov právo na uzavretie zmluvy o nájme družstevného bytu.

§ 705

(1) Ak sa rozvedení manželia nedohodnú o nájme bytu, súd na návrh jedného z nich rozhodne, že sa zrušuje právo spoločného nájmu bytu. Súčasne určí, ktorý z manželov bude byt ďalej užívať ako nájomca.

(2) Ak nadobudol právo na uzavretie zmluvy o nájme družstevného bytu jeden z rozvedených manželov pred uzavretím manželstva, zanikne právo spoločného nájmu bytu rozvodom; právo užívať byt zostane tomu z manželov, ktorý nadobudol právo na nájom bytu pred uzavretím manželstva. V ostatných prípadoch spoločného nájmu družstevného bytu rozhodne súd, ak sa rozvedení manželia nedohodnú, na návrh jedného z nich o zrušení tohto práva, ako aj o tom, kto z nich bude ako člen družstva ďalej nájomcom bytu; tým zanikne aj spoločné členstvo rozvedených manželov v družstve.

(3) Pri rozhodovaní o ďalšom nájme bytu vezme súd zreteľ najmä na záujmy maloletých detí a stanovisko prenajímateľa.

Prechod nájmu bytu

§ 706

(1) Ak nájomca zomrie a ak nejde o byt v spoločnom nájme manželov, stávajú sa nájomcami (spoločnými nájomcami) jeho deti, vnuci, rodičia, súrodenci, zať a nevesta, ktorí s ním žili v deň jeho smrti v spoločnej domácnosti a nemajú vlastný byt. Nájomcami (spoločnými nájomcami) sa stávajú aj tí, ktorí sa starali o spoločnú domácnosť zomretého nájomcu alebo na neho boli odkázaní výživou, ak s ním žili v spoločnej domácnosti aspoň tri roky pred jeho smrťou a nemajú vlastný byt.

(2) Ak zomrie nájomca družstevného bytu a ak nejde o byt v spoločnom nájme manželov, prechádza smrťou nájomcu jeho členstvo v družstve a nájom bytu na toho dediča, ktorému pripadol členský podiel.

§ 707

(1) Ak zomrie jeden z manželov, ktorí boli spoločnými nájomcami bytu, stane sa jediným nájomcom pozostalý manžel.

(2) Ak ide o družstevný byt, zanikne smrťou jedného z manželov spoločný nájom bytu manželmi. Ak sa právo na družstevný byt nadobudlo za trvania manželstva, zostáva členom družstva pozostalý manžel a jemu patrí členský podiel; na to prihliadne štátne notárstvo v konaní o dedičstve. Ak zomrel manžel, ktorý nadobudol právo na družstevný byt pred uzavretím manželstva, prechádza jeho smrťou členstvo v družstve a nájom družstevného bytu na toho dediča, ktorému pripadol členský podiel. Ak ide o viac predmetov nájmu, môže členstvo poručiteľa prejsť na viacerých dedičov.

(3) Ak zomrie jeden zo spoločných nájomcov, prechádza jeho právo na ostatných spoločných nájomcov.

§ 708

Ustanovenia § 706 ods. 1 a § 707 ods. 1 platia aj v prípade, ak nájomca opustí trvale spoločnú domácnosť.

§ 709

Ustanovenia § 703 až 708 neplatia pre byty trvale určené ako služobné byty, pre byty osobitného určenia a pre byty v domoch osobitného určenia.

Zánik nájmu bytu

§ 710

(1) Nájom bytu zanikne písomnou dohodou medzi prenajímateľom a nájomcom alebo písomnou výpoveďou.

(2) V prípade, že nájom bytu bol dojednaný na určitú dobu, skončí sa tiež uplynutím tejto doby.

(3) V písomnej výpovedi musí byť uvedená lehota, kedy sa má nájom skončiť, a to najmenej tri mesiace tak, aby skončila ku koncu kalendárneho mesiaca; ak lehota nie je uvedená, skončí sa nájom bytu posledným dňom mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom výpoveď došla druhému účastníkovi.

§ 711

(1) Prenajímateľ môže vypovedať nájom bytu len s privolením súdu z týchto dôvodov:

a) ak prenajímateľ potrebuje byt pre seba, manžela, pre svoje deti, vnukov, zaťa alebo nevestu, svojich rodičov alebo súrodencov;

b) ak nájomca prestal vykonávať prácu, na ktorú je nájom služobného bytu viazaný, a prenajímateľ potrebuje byt pre iného nájomcu, ktorý bude túto prácu vykonávať;

c) ak nájomca alebo tí, ktorí s ním bývajú, napriek písomnej výstrahe, hrubo porušujú dobré mravy v dome;

d) ak nájomca hrubo porušuje svoje povinnosti vyplývajúce z nájmu bytu, najmä tým, že nezaplatil nájomné alebo úhradu za plnenia poskytované s užívaním bytu za čas dlhší ako tri mesiace;

e) ak je potrebné z dôvodu verejného záujmu s bytom alebo s domom naložiť tak, že byt nemožno užívať alebo ak byt alebo dom vyžaduje opravy, pri ktorých vykonávaní nemožno byt alebo dom dlhší čas ďalej užívať;

f) ak ide o byt, ktorý súvisí stavebne s priestormi určenými na prevádzkovanie obchodu alebo inej podnikateľskej činnosti, a nájomca alebo vlastník týchto nebytových priestorov chce tento byt užívať,

g) ak má nájomca dva alebo viac bytov, okrem prípadov, že od neho nemožno spravodlivo požadovať, aby užíval iba jeden byt;

h) ak nájomca neužíva byt bez vážnych dôvodov.

(2) Ak súd privolí k výpovedi z nájmu bytu, určí súčasne, ku ktorému dátumu sa nájomný pomer skončí; pritom prihliadne na výpovednú lehotu (§ 710). Výpovedná lehota začne plynúť až prvým dňom kalendárneho mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku. Súd súčasne tiež rozhodne, že nájomca je povinný byt vypratať najneskôr do 15 dní po uplynutí výpovednej lehoty.

Ak má nájomca právo na náhradný byt (náhradné ubytovanie), rozhodne súd, že nájomca je povinný vypratať byt do 15 dní po zabezpečení náhradného bytu, a ak stačí poskytnutie náhradného ubytovania, do 15 dní po zabezpečení náhradného ubytovania.

(3) Ak dôjde k privoleniu k výpovedi z dôvodov uvedených pod písmenami a), b), e) a f), môže súd v odôvodnených prípadoch uložiť prenajímateľovi povinnosť nahradiť nájomcovi sťahovacie náklady, ktoré určí.

§ 712
Bytové náhrady

(1) Bytovými náhradami sú náhradný byt a náhradné ubytovanie.

(2) Náhradným bytom je byt, ktorý podľa veľkosti a vybavenia zabezpečuje ľudsky dôstojné ubytovanie nájomcu a členov jeho domácnosti. Ak sa nájomný pomer skončil výpoveďou prenajímateľa z dôvodov podľa § 711 ods. 1 písm. a), b), e) alebo f), má nájomca právo na náhradný byt, ktorý je podľa miestnych podmienok zásadne rovnocenný bytu, ktorý má vypratať (primeraný náhradný byt). Ak sa však nájomný pomer skončil výpoveďou prenajímateľa z dôvodov podľa § 711 ods. 1 písm. c) alebo d), možno ako náhradný byt poskytnúť aj byt s menšou podlahovou plochou, nižšej kvality a menej vybavený, prípadne aj byt mimo obce, než je vypratávaný byt; ak nejde o rodinu s maloletými deťmi, možno v týchto prípadoch poskytnúť aj náhradné ubytovanie.

(3) Náhradným ubytovaním sa rozumie byt s jednou miestnosťou alebo izba v slobodárni alebo podnájom v zariadenej alebo nezariadenej časti bytu iného nájomcu. Ak ide o samotnú osobu, je náhradným ubytovaním pre nájomcu, ktorému sa skončil nájomný pomer výpoveďou prenajímateľa z dôvodov podľa § 711 ods. 1 písm. c) alebo d), aj spoločné užívanie bytu s jednou miestnosťou alebo izby v slobodárni alebo podnájmu v zariadenej alebo nezariadenej časti bytu iného nájomcu.

(4) V prípadoch podľa § 705 ods. 2 prvej vety postačí rozvedenému manželovi, ktorý je povinný byt vypratať, poskytnúť náhradné ubytovanie; súd však z dôvodov hodných osobitného zreteľa rozhodne, že rozvedený manžel má právo na náhradný byt.

(5) Ak sa nájomný pomer skončil výpoveďou prenajímateľa podľa § 711 ods. 1 písm. d) a ak nejde o rodinu s maloletými deťmi, stačí pri vyprataní poskytnúť prístrešie, ak tak rozhodne súd z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Prístreším sa rozumie provizórium do doby, než si nájomca obstará riadne ubytovanie a priestor na uskladnenie jeho bytového zariadenia a ostatných vecí domácej a osobnej potreby. Nájomca nemá takisto právo ani na náhradný byt, ani na náhradné ubytovanie, ak sa nájomný pomer skončil výpoveďou prenajímateľa podľa § 711 ods. 1 písm. g) alebo h); aj v týchto prípadoch stačí poskytnúť nájomcovi prístrešie.

(6) Ak zákon neustanovuje inak, nájomca (spoločný nájomca) nie je povinný sa z bytu vysťahovať a byt vypratať, dokiaľ pre neho nie je zabezpečená zodpovedajúca bytová náhrada; spoloční nájomcovia majú právo len na jednu bytovú náhradu. V prípadoch podľa § 705 ods. 1 a 2 druhej vety môže súd, ak sú pre to dôvody hodné osobitného zreteľa, rozhodnúť, že rozvedený manžel má právo len na náhradné ubytovanie.

(7) V prípade skončenia nájmu dohodnutého na dobu určitú nemá nájomca právo na náhradný byt ani na náhradné ubytovanie; nájomcovi stačí pri vyprataní poskytnúť prístrešie. Zákony národných rád môžu ustanoviť, kedy aj v týchto prípadoch patrí nájomcovi právo na bytovú náhradu.

§ 713

(1) Ak služobný byt po smrti nájomcu alebo po rozvode jeho manželstva užívajú ďalej manžel, prípadne osoby uvedené v § 706 ods. 1, nie sú povinné sa z bytu vysťahovať, dokiaľ im nie je zabezpečený primeraný náhradný byt, ak nestačí podľa osobitného zákona poskytnutie náhradného ubytovania. To platí aj v prípade, ak nájomca služobného bytu opustí trvale spoločnú domácnosť.

(2) Ustanovenie odseku 1 sa primerane použije aj na byty osobitného určenia a na byty v domoch osobitného určenia.

§ 714

Zánikom členstva osoby v bytovom družstve zanikne jej nájom bytu. Nájomca družstevného bytu nie je povinný sa z bytu vysťahovať, dokiaľ mu nie je zabezpečený primeraný náhradný byt. Vrátenia členského podielu sa môže člen domáhať až po vysťahovaní z bytu, a to v lehote danej stanovami družstva.

Úprava práv nájomcov pri vzájomnej výmene bytu

§ 715

So súhlasom prenajímateľov sa môžu nájomcovia dohodnúť o výmene bytu. Súhlas aj dohoda musia mať písomnú formu. Ak prenajímateľ odoprie bez závažných dôvodov súhlas s výmenou bytu, môže súd na návrh nájomcu rozhodnutím nahradiť prejav vôle prenajímateľa.

§ 716

(1) Právo na splnenie dohody o výmene bytu sa musí uplatniť na súde do troch mesiacov odo dňa, keď bol s dohodou vyslovený súhlas; inak právo zanikne.

(2) Ak nastanú dodatočne u niektorého z účastníkov také závažné okolnosti, že nemožno od neho splnenie dohody spravodlivo požadovať, môže od dohody odstúpiť; musí tak však urobiť bez zbytočného odkladu. Povinnosť na náhradu škody tým nie je dotknutá.

Piaty oddiel
Nájom obytných miestností v zariadeniach určených na trvalé bývanie

§ 717

(1) V zariadeniach určených na trvalé bývanie vzniká nájom obytnej miestnosti nájomnou zmluvou uzavretou medzi prenajímateľom a nájomcom.

(2) Ak sú na užívanie tej istej miestnosti uzavreté nájomné zmluvy s viacerými nájomcami, je každý z nich samostatným nájomcom, a to v rozsahu, ktorý mu bol v dohode vymedzený.

§ 718

Ak je nájomca povinný sa z obytnej miestnosti vysťahovať, stačí mu poskytnúť náhradné ubytovanie, pokiaľ nájomnou zmluvou nedohodli účastníci niečo iné.

Šiesty oddiel
Podnájom bytu (časti bytu)

§ 719

(1) Prenajatý byt alebo jeho časť možno inému prenechať do podnájmu na dobu určenú v zmluve o podnájme alebo bez časového určenia len s písomným súhlasom prenajímateľa. Porušenie tejto povinnosti sa považuje za porušenie povinnosti podľa § 711 ods. 1 písm. d). Zmluva o podnájme upravuje podmienky skončenia podnájmu, najmä možnosť dať výpoveď zo strany prenajímateľa; ak sa nedohodlo inak, platí, že podnájom možno vypovedať bez uvedenia dôvodov v lehote podľa § 710 ods. 3.

(2) Ak nájomca nemôže zo závažných dôvodov po dlhšiu dobu byt užívať a ak prenajímateľ nesúhlasí bez závažných dôvodov s tým, aby prenajatý byt alebo jeho časť nájomca prenechal inému do podnájmu, môže súd na návrh nájomcu rozhodnutím nahradiť prejav vôle prenajímateľa.

(3) Ak bol podnájom dojednaný na určitú dobu, skončí sa tiež uplynutím tejto doby.

(4) Po skončení podnájmu podnájomník nemá právo na náhradný podnájom.

Siedmy oddiel
Nájom a podnájom nebytových priestorov

§ 720

Nájom a podnájom nebytových priestorov upravuje osobitný zákon.[6])

Ôsmy oddiel
Osobitné ustanovenia o podnikateľskom nájme hnuteľných vecí

§ 721

(1) Ak má vec, ktorá bola prenajatá, vady, pre ktoré ju nemožno riadne užívať alebo ktoré také užívanie sťažujú, má nájomca právo, aby sa mu poskytla iná vec slúžiaca tomu istému účelu. Okrem toho má právo na odpustenie nájomného alebo na zľavu z nájomného za dobu, po ktorú nemohol vec pre jej vadu riadne užívať buď vôbec, alebo len za sťažených podmienok.

(2) Právo na odpustenie alebo na zľavu z nájomného sa musí uplatniť u prenajímateľa najneskôr do konca doby, na ktorú bol nájom dojednaný.

§ 722

(1) Za opotrebenie veci spôsobené riadnym užívaním nájomca nezodpovedá.

(2) Vzniknuté poškodenie, stratu alebo zničenie veci je nájomca povinný ohlásiť prenajímateľovi bez zbytočného odkladu. Povinnosť nájomcu nahradiť škodu sa spravuje ustanoveniami tohto zákona o zodpovednosti za škodu; nájomca však nezodpovedá za škodu, ktorá vznikla tým, že ten, kto vec prenajal, nesplnil povinnosť uloženú ustanovením § 617.

§ 723

(1) Ak nájomca vráti vec po dobe dohodnutej v zmluve, je povinný platiť nájomné až do vrátenia veci. Ak je nájomca s vrátením veci v omeškaní, je povinný zaplatiť aj poplatok z omeškania.

(2) Ak sa vec stratila alebo bola zničená, je nájomca povinný platiť nájomné a poplatok z omeškania, ak sa jeho platenie dohodlo, dokiaľ stratu alebo zničenie veci prenajímateľovi neohlásil alebo dokiaľ sa o tom prenajímateľ inak nedozvedel.

ÔSMA HLAVA
PRÍKAZNÁ ZMLUVA

Prvý oddiel
Všeobecné ustanovenia

§ 724

Príkaznou zmluvou sa zaväzuje príkazník, že pre príkazcu obstará nejakú vec alebo vykoná inú činnosť.

Povinnosti príkazníka

§ 725

Príkazník je povinný konať pri plnení príkazu podľa svojich schopností a znalostí. Od príkazcových pokynov sa príkazník môže odchýliť len vtedy, ak je to nevyhnutné v záujme príkazcu a ak nemôže včas dostať jeho súhlas; inak zodpovedá za škodu.

§ 726

Príkazník je povinný vykonať príkaz osobne. Ak zverí vykonanie príkazu inému, zodpovedá, akoby príkaz vykonával sám; ak však príkazca dovolil, aby si ustanovil zástupcu, alebo ak bol tento nevyhnutne potrebný, zodpovedá príkazník iba za zavinenie pri voľbe zástupcu.

§ 727

Príkazník je povinný podať príkazcovi na jeho žiadosť všetky správy o postupe plnenia príkazu a previesť na príkazcu všetok úžitok z vykonaného príkazu; po vykonaní príkazu predloží príkazcovi vyúčtovanie.

Povinnosti príkazcu

§ 728

Príkazca je povinný, ak sa inak nedohodlo, poskytnúť príkazníkovi vopred na jeho žiadosť primerané prostriedky nevyhnutné na splnenie príkazu a nahradiť príkazníkovi potrebné a užitočné náklady vynaložené pri vykonávaní príkazu, a to aj keď sa výsledok nedostavil.

§ 729

(1) Príkazca je ďalej povinný nahradiť príkazníkovi okrem zavinenej škody aj tú škodu, ktorá vznikla v súvislosti s výkonom príkazu.

(2) Ak príkazník utrpí pri výkone príkazu škodu len náhodou, môže sa domáhať náhrady iba vtedy, ak sa zaviazal vykonať príkaz bezplatne; nedostane však viac, než by mu patrilo ako obvyklá odmena, keby bola dojednaná.

§ 730

(1) Príkazca je povinný poskytnúť príkazníkovi odmenu iba vtedy, ak bola dohodnutá alebo je obvyklá, najmä vzhľadom na povolanie príkazníka.

(2) Príkazca je povinný poskytovať odmenu, aj keď výsledok nenastal, ibaže nezdar konania bol spôsobený porušením povinnosti príkazníka.

Zánik príkaznej zmluvy

§ 731

Pre zánik príkaznej zmluvy sa použijú primerane ustanovenia o zániku plnomocenstva (§ 33b).

§ 732

Ak príkazná zmluva zanikla odvolaním, je príkazca povinný nahradiť príkazníkovi náklady vzniknuté do odvolania, utrpenú škodu, a ak prislúcha príkazníkovi odmena, aj jej časť zodpovedajúcu vykonanej práci. To platí aj vtedy, ak sa dokončenie príkazného konania zmarilo náhodou, na ktorú nedal príkazník podnet.

Druhý oddiel
Zmluva o obstaraní veci

§ 733

Zmluvou o obstaraní veci sa obstarávateľ zaväzuje objednávateľovi obstarať určitú vec. Obstarávateľ má právo vec obstarať aj prostredníctvom inej osoby. Objednávateľ je povinný obstarávateľovi za obstaranie veci poskytnúť odmenu.

§ 734

O uzavretí zmluvy musí obstarávateľ vydať objednávateľovi písomné potvrdenie, v ktorom musí byť uvedený predmet obstarania, jeho cena a doba obstarania.

§ 735

Objednávateľ môže až do obstarania veci od zmluvy odstúpiť; musí však obstarávateľovi nahradiť účelne vynaložené náklady a inú ujmu vzniknutú obstarávateľovi, pokiaľ jej obstarávateľ nemohol zabrániť. Tým nie je dotknutý nárok na uplatnenie práv vyplývajúcich z omeškania alebo z vadného plnenia obstarávateľa.

§ 736

Obstarávateľ je povinný pri obstarávaní dbať na pokyny objednávateľa; odchýliť sa od nich môže iba vtedy, ak je to v záujme objednávateľa nevyhnutné a ak nemôže včas dosiahnuť jeho súhlas.

Tretí oddiel
Zmluva o obstaraní predaja veci

§ 737

Zmluvou o obstaraní predaja veci vznikne objednávateľovi právo, aby obstarávateľ prevzal od neho do predaja zverenú vec a urobil potrebné opatrenia na predaj.

§ 738

Zmluva musí byť uzavretá písomne. Musí obsahovať najmä predmet predaja, cenu, za ktorú sa má predmet predať, odmenu obstarávateľa za obstaranie predaja a poplatok pre prípad odstúpenia od zmluvy pred dohodnutou dobou určenou na predaj veci.

§ 739

(1) Obstarávateľ má právo na odmenu iba vtedy, ak sa zverená vec predala.

(2) Objednávateľ má právo, aby mu obstarávateľ vyplatil po zrážke odmeny sumu, za ktorú vec predal.

§ 740

Ak obstarávateľ nepredá vec do troch mesiacov odo dňa, keď mu bola vec zverená do predaja, zmluva sa zrušuje, ak sa medzi objednávateľom a obstarávateľom nedohodlo inak. Účastníci sa môžu dohodnúť, že sa po uplynutí určenej doby predá vec za nižšiu cenu.

§ 741

(1) Pri predaji veci zverenej do predaja zodpovedá obstarávateľ predaja kupujúcemu za vady predanej veci; obstarávateľ predaja zodpovedá aj za to, že predaná vec má vlastnosti, ktoré obstarávateľ pri predaji uviedol.

(2) Inak pre túto zodpovednosť platia obdobne ustanovenia týkajúce sa predaja použitých vecí.

DEVIATA HLAVA
KONANIE BEZ PRÍKAZU

§ 742

Ak niekto bez toho, aby bol na to oprávnený, obstará cudziu záležitosť, aby odvrátil hroziacu škodu, je ten, ktorého záležitosť bola obstaraná, povinný nahradiť konateľovi bez príkazu nevyhnutné náklady, aj keď sa výsledok bez zavinenia konajúceho nedostavil.

§ 743

(1) Ak nejde o odvrátenie hroziacej škody, musí ten, kto chce obstarať záležitosť iného, upovedomiť ho o tom a vyčkať na jeho súhlas.

(2) Ak tak neurobí a ak ide o záležitosť v prospech iného, má konateľ bez príkazu nárok na náhradu nákladov, ktorými sa ten, v ktorého záujme konal, v čase skončenia konania obohatil.

§ 744

(1) Kto zasiahne do záležitostí iného bez toho, aby šlo o odvrátenie hroziacej škody, zodpovedá za vzniknutú škodu; v rámci tejto zodpovednosti zodpovedá aj za náhodu, ibaže by vznikla aj bez jeho zásahu.

(2) To isté platí, ak zasiahne niekto do záležitostí iného proti jeho prejavenej vôli.

§ 745

Ak konateľ bez príkazu nemá nárok na náhradu nákladov, je oprávnený vziať si, pokiaľ je to možné, čo obstaral na svoje náklady.

§ 746

Konateľ bez príkazu je povinný dokončiť konanie, podať o ňom vyúčtovanie a previesť všetko, čo pri tom získal, na toho, koho záležitosť obstaral.

DESIATA HLAVA
ZMLUVA O ÚSCHOVE

§ 747

(1) Zmluvou o úschove vznikne zložiteľovi právo, aby uschovávateľ hnuteľnú vec prevzatú od neho do úschovy riadne opatroval. Zmluvu o úschove možno uzavrieť aj tak, že sa odovzdanie aj prevzatie veci zabezpečí mechanickými prostriedkami.

(2) V zmluve možno dohodnúť, že uschovávateľ môže vec odovzdať do úschovy ďalšiemu uschovávateľovi.

§ 748

Zložiteľ je povinný nahradiť uschovávateľovi nevyhnutné náklady, ktoré na vec pri jej opatrovaní vynaložil; odmenu za úschovu je povinný zaplatiť len vtedy, ak sa tak dohodol alebo ak to zodpovedá predmetu podnikania uschovávateľa alebo zvyklostiam.

§ 749

(1) Uschovávateľ je povinný prevzatú vec opatrovať dohodnutým spôsobom, a ak sa dohoda o spôsobe úschovy neuzavrela, je povinný ju opatrovať starostlivo, najmä je povinný dať ju poistiť, ak je to obvyklé, a po uplynutí doby úschovy prevzatú vec vrátiť spolu s tým, čo k nej pribudlo.

(2) Uschovávateľ je povinný vrátiť vec zložiteľovi na požiadanie aj pred uplynutím dojednanej doby úschovy, ale sám nie je oprávnený vrátiť ju skôr, ibaže vec nemôže pre nepredvídateľnú okolnosť bezpečne alebo bez vlastnej škody opatrovať.

§ 750

Ak nie je dojednané a ani z okolností zrejmé, ako dlho má byť vec v úschove, môže zložiteľ kedykoľvek žiadať vrátenie veci a uschovávateľ môže vec kedykoľvek vrátiť.

§ 751

Ak uschovávateľ použije prevzatú vec, ak umožní jej použitie inému, ak ju dá bez dovolenia zložiteľa alebo bez nevyhnutnej potreby niekomu inému do úschovy alebo ak je v omeškaní s jej vrátením, zodpovedá aj za náhodnú škodu, ibaže by táto škoda postihla uschovanú vec aj inak.

§ 752

Zložiteľ je povinný, ak sa účastníci nedohodli inak, nahradiť uschovávateľovi škodu vzniknutú mu úschovou, ako aj náklady, ktoré uschovávateľ na vec vynaložil na splnenie svojej povinnosti.

§ 753

Vzájomných práv z úschovy sa možno domáhať iba do šiestich mesiacov po vrátení veci; inak zaniknú.

JEDENÁSTA HLAVA
ZMLUVA O UBYTOVANÍ

§ 754

(1) Zo zmluvy o ubytovaní vznikne objednávateľovi právo, aby mu ubytovateľ poskytol prechodné ubytovanie na dohodnutú dobu alebo na dobu vyplývajúcu z účelu ubytovania v zariadení na to určenom (hotely, nocľahárne, ubytovne a iné zariadenia).

(2) Za ubytovanie a služby s ním spojené je objednávateľ povinný zaplatiť ubytovateľovi cenu v lehotách určených ubytovacími poriadkami.

§ 755

Ubytovaný má právo užívať priestory, ktoré mu boli na ubytovanie vyhradené, ako aj užívať spoločné priestory ubytovacieho zariadenia a používať služby, ktorých poskytovanie je s ubytovaním spojené.

§ 756

Ubytovateľ je povinný odovzdať ubytovanému priestory vyhradené mu na ubytovanie v stave spôsobilom na riadne užívanie a zabezpečiť mu nerušený výkon jeho práv spojených s ubytovaním.

§ 757

Ubytovaný je povinný užívať priestory vyhradené mu na ubytovanie a plnenia spojené s ubytovaním riadne; v týchto priestoroch nesmie ubytovaný bez súhlasu ubytovateľa vykonávať žiadne podstatné zmeny.

§ 758

O zodpovednosti ubytovateľa za veci vnesené do ubytovacích priestorov ubytovaným alebo pre neho platia ustanovenia § 433 a 436.

§ 759

(1) Ubytovaný môže odstúpiť od zmluvy pred uplynutím dohodnutej doby; ujmu vzniknutú ubytovateľovi predčasným zrušením ubytovania je ubytovaný povinný nahradiť, iba ak nemohol ubytovateľ ujme zabrániť.

(2) Ubytovateľ môže od zmluvy pred uplynutím dohodnutej doby odstúpiť, ak ubytovaný v ubytovacom zariadení aj napriek výstrahe hrubo porušuje dobré mravy alebo inak hrubo porušuje svoje povinnosti zo zmluvy.

DVANÁSTA HLAVA
ZMLUVY O PREPRAVE

Prvý oddiel
Zmluva o preprave osôb

§ 760

Zmluvou o preprave osôb vzniká cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok, právo, aby ho dopravca prepravil do miesta určenia riadne a včas.

§ 761

Dopravca je povinný starať sa pri preprave najmä o bezpečnosť a pohodlie cestujúcich a pri hromadnej preprave im umožniť používanie spoločenských a kultúrnych zariadení. Podrobnosti upravia prepravné poriadky.

§ 762

(1) Ak má cestujúci batožinu, prepravuje ju dopravca buď spoločne s ním a pod jeho dohľadom, alebo oddelene.

(2) Ak sa batožina prepravuje oddelene, je dopravca povinný dbať, aby sa prepravila do miesta určenia najneskôr v rovnaký čas s cestujúcim.

Zodpovednosť

§ 763

(1) Pri pravidelnej preprave osôb určujú prepravné poriadky, aké práva má cestujúci voči dopravcovi, ak sa preprava nevykonala včas.

(2) Pri nepravidelnej preprave osôb je dopravca povinný nahradiť škodu vzniknutú cestujúcemu tým, že preprava nebola vykonaná včas; podmienky a rozsah náhrady určujú prepravné poriadky.

(3) Práva podľa odsekov 1 a 2 musí cestujúci uplatniť u dopravcu bez zbytočného odkladu; ak sa práva neuplatnili najneskôr do šiestich mesiacov, zaniknú.

§ 764

(1) Ak cestujúcemu vznikne počas prepravy škoda na zdraví alebo škoda na batožinách prepravovaných spoločne s ním alebo na veciach, ktoré mal pri sebe, zodpovedá na ňu dopravca podľa ustanovení o zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov (§ 427 až 431).

(2) Za škodu spôsobenú na batožinách prepravovaných oddelene od cestujúcich zodpovedá dopravca podľa ustanovení o zodpovednosti pri nákladnej preprave.

Druhý oddiel
Zmluva o preprave nákladu

§ 765

(1) Zmluvou o preprave nákladu vzniká odosielateľovi právo, aby mu dopravca za prepravné zásielku prepravil do určeného miesta a vydal ju určenému príjemcovi.

(2) Odosielateľ je povinný dopravcovi na požiadanie objednávku prepravy písomne potvrdiť.

(3) Dopravca je povinný na požiadanie odosielateľa prevzatie zásielky písomne potvrdiť.

§ 766

(1) Až do vydania zásielky má odosielateľ právo dávať za podmienok ustanovených prepravnými poriadkami dopravcovi nové príkazy.

(2) Kedy a za akých podmienok právo dávať dopravcovi nové príkazy patrí príjemcovi, určujú prepravné poriadky.

§ 767

Dopravca je povinný vykonať prepravu s odbornou starostlivosťou a v určenej lehote.

§ 768

(1) Dopravca môže použiť na vykonanie prepravy aj iné fyzické alebo právnické osoby; pritom zodpovedá, akoby prepravu vykonal sám.

(2) Ak vykonáva prepravu spoločne niekoľko dopravcov podľa prepravného poriadku ako združenú prepravu, určujú prepravné poriadky, ktorý z dopravcov a za akých podmienok za túto prepravu zodpovedá.

Zodpovednosť

§ 769

(1) Dopravca zodpovedá za škodu, ktorá vznikla na prepravovanej zásielke v čase od prevzatia na prepravu až do vydania, ibaže škoda bola spôsobená odosielateľom alebo príjemcom, vadnosťou zásielky, jej obalu alebo balenia, osobitnou povahou zásielky alebo okolnosťou, ktorú dopravca nemohol odvrátiť.

(2) Prepravné poriadky môžu určiť, za akých podmienok sa predpokladá, že škoda vznikla niektorou z príčin uvedených v odseku 1.

(3) Na škody vzniknuté na prepravovaných zásielkach sa nevzťahujú ustanovenia § 427 až 431.

§ 770

(1) Pri strate alebo zničení zásielky je dopravca povinný nahradiť cenu, ktorú mala stratená alebo zničená zásielka v čase, keď bola prevzatá na prepravu. Okrem toho je povinný znášať účelne vynaložené náklady vzniknuté v súvislosti s prepravou stratenej alebo zničenej zásielky. Pri poškodení alebo čiastočnej strate zásielky uhrádza dopravca sumu, o ktorú bola zásielka znehodnotená; ak je účelné vykonať opravu, uhrádza dopravca náklady opravy.

(2) Za iné škody z nákladnej prepravy, ako sú škody na prepravovanej zásielke, zodpovedá dopravca, len ak boli spôsobené prekročením dodacej lehoty; podmienky a rozsah náhrady určujú prepravné poriadky.

§ 771

Právo na náhradu škody musí odosielateľ uplatniť u dopravcu do šiestich mesiacov od vydania zásielky príjemcovi, alebo ak k vydaniu zásielky nedošlo, do šiestich mesiacov od prevzatia zásielky na prepravu; inak právo zanikne.

Tretí oddiel
Spoločné ustanovenia k zmluvám o preprave

§ 772

Podrobnejšiu úpravu osobnej a nákladnej prepravy určujú osobitné predpisy, najmä prepravné poriadky a tarify. V rámci tejto úpravy môžu prepravné poriadky tiež prevziať ustanovenia platné v medzinárodnej preprave pre vnútroštátnu prepravu; zodpovednosť za škodu na zdraví ustanovená týmto zákonom nesmie byť obmedzená.

§ 773

(1) O nevyzdvihnutých (neodobratých) zásielkach platia ustanovenia § 656 ods. 2 a 3.

(2) Prepravné poriadky môžu určiť pre vyzdvihnutie (odobratie) niektorých zásielok, najmä vecí nebezpečnej povahy alebo vecí, ktoré sa rýchlo kazia, lehoty kratšie ako 6 mesiacov.

TRINÁSTA HLAVA
SPROSTREDKOVATEĽSKÁ ZMLUVA

§ 774

Sprostredkovateľskou zmluvou sa sprostredkovateľ zaväzuje obstarať záujemcovi za odmenu uzavretie zmluvy a záujemca sa zaväzuje sprostredkovateľovi poskytnúť odmenu vtedy, ak bol výsledok dosiahnutý pričinením sprostredkovateľa.

§ 775

Sprostredkovateľovi patrí odmena v dohodnutej výške; odmenu treba dojednať v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, inak je zmluva neplatná podľa § 40a.

§ 776

Sprostredkovateľovi patrí okrem odmeny náhrada nákladov iba vtedy, ak je to výslovne dohodnuté; pri pochybnostiach, len ak mu vznikol nárok na odmenu.

§ 777

Záujemca a sprostredkovateľ sú povinní oznamovať si navzájom všetky dôležité okolnosti súvisiace so sprostredkovaním, najmä okolnosti, ktoré môžu ovplyvniť rozhodnutie záujemcu uzavrieť sprostredkúvanú zmluvu. Sprostredkovateľ je oprávnený za záujemcu konať alebo prijímať čokoľvek, len ak bol na to splnomocnený písomným plnomocenstvom.

ŠTRNÁSTA HLAVA
VKLADY

Všeobecné ustanovenia

§ 778

Zmluva o vklade vzniká medzi fyzickou alebo právnickou osobou (ďalej len „vkladateľ“) a peňažným ústavom zložením vkladu v peňažnom ústave a jeho prijatím peňažným ústavom.

§ 779

Vkladateľ má právo na úroky alebo iné majetkové výhody určené peňažným ústavom v súlade s opatrením podľa osobitných predpisov.[7])

§ 780

(1) Vkladateľ a v zákonom ustanovených prípadoch aj iná oprávnená osoba má právo s vkladom nakladať.

(2) Vkladateľ môže po dohode s peňažným ústavom viazať (vinkulovať) výplatu vkladu na oznámenie hesla alebo na splnenie inej podmienky.

(3) Ak vkladateľ nepozná heslo, musí preukázať, že mu vklad patrí.

Vklady na vkladných knižkách

§ 781

(1) Prijatie vkladu potvrdí peňažný ústav vkladnou knižkou upravenou tak, aby z nej bola zrejmá výška vkladu, jeho zmeny a konečný stav.

(2) Ak nie je preukázaná iná výška vkladu, je rozhodujúci zápis vo vkladnej knižke.

§ 782

(1) Vkladná knižka môže byť vystavená na doručiteľa alebo na meno.

(2) Vkladná knižka na doručiteľa môže byť vystavená len pre fyzickú osobu.

§ 783

(1) Bez predloženia vkladnej knižky nemožno s vkladom nakladať.

(2) S vkladom na vkladnej knižke na doručiteľa je oprávnený nakladať každý, kto ju predloží.

(3) S vkladom na vkladnej knižke na meno je oprávnený nakladať ten, na koho meno, priezvisko, adresu a dátum narodenia alebo identifikačný znak právnickej osoby je vkladná knižka vystavená. S vkladom na cestovnej vkladnej knižke je však v určených prípadoch oprávnený nakladať každý, kto predloží vkladnú knižku a preukazný lístok.

§ 784

(1) Pri strate alebo zničení vkladnej knižky môže vkladateľ s vkladom nakladať, len ak vyhlási peňažný ústav na jeho návrh alebo na návrh toho, kto má na tom právny záujem, vkladnú knižku za umorenú.

(2) Po umorení vydá peňažný ústav vkladateľovi novú vkladnú knižku alebo na požiadanie vyplatí celý vklad.

(3) Vykonávací predpis ustanovuje postup pri umorovaní vkladných knižiek a prípady, kedy môže peňažný ústav vykonať výplatu vkladu alebo vydať novú vkladnú knižku aj bez umorenia pôvodnej vkladnej knižky, ak je oprávnený známy.

§ 785

Ak vkladateľ po dvadsať rokov s vkladom nenakladal ani nepredložil vkladnú knižku na doplnenie záznamov, zrušuje sa vkladový vzťah uplynutím tejto doby; vkladateľ má právo na výplatu zostatku zrušeného vkladu.

§ 786
Vkladové listy

(1) Vkladový list je potvrdením peňažného ústavu o pevnom jednorazovom vklade. Výška vkladu je uvedená na vkladovom liste. Inak sa na vkladový list vzťahujú primerane ustanovenia tohto zákona o vkladných knižkách.

(2) Vkladový list je cenný papier.

§ 787
Ďalšie formy vkladov

(1) Peňažný ústav môže dojednať s vkladateľom aj iné formy vkladov.

(2) Pokiaľ nie je dojednané niečo iné, vzťahujú sa na tieto iné formy vkladov primerane ustanovenia o vkladných knižkách a vkladových listoch.

PÄTNÁSTA HLAVA
POISTNÉ ZMLUVY

Prvý oddiel
Poistná zmluva

§ 788

(1) Poistnou zmluvou sa poistiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poistiteľom poistnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poistné.

(2) Súčasťou poistnej zmluvy sú všeobecné poistné podmienky poistiteľa schválené orgánom štátneho dozoru v poisťovníctve (poistné podmienky), na ktoré sa poistná zmluva odvoláva a ktoré sú k nej pripojené alebo boli pred uzavretím zmluvy tomu, kto s poistiteľom zmluvu uzavrel, oznámené.

(3) V poistnej zmluve sa možno od poistných podmienok odchýliť len v prípadoch v nich určených. V iných prípadoch sa možno odchýliť, len pokiaľ je to na prospech poisteného.

§ 789

Osobitný právny predpis môže uložiť fyzickej a právnickej osobe povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu. Môže tiež ustanoviť, že poistenie bez uzavretia poistnej zmluvy vznikne na základe inej skutočnosti za podmienok v ňom uvedených (zákonné poistenie).

§ 790

Poistiť možno najmä

a) majetok pre prípad jeho poškodenia, zničenia, straty, odcudzenia alebo iných škôd, ktoré na ňom vzniknú (poistenie majetku);

b) fyzickú osobu pre prípad jej telesného poškodenia, smrti, dožitia sa určitého veku alebo pre prípad inej poistnej udalosti (poistenie osôb);

c) zodpovednosť za škodu vzniknutú na živote a zdraví alebo na veci, prípadne zodpovednosť za inú majetkovú škodu (poistenie zodpovednosti za škodu).

§ 791

(1) Pre právne úkony týkajúce sa poistenia je potrebná písomná forma, ak nie je v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené inak.

(2) Poistiteľ vydá tomu, kto s ním poistnú zmluvu uzavrel, poistku ako písomné potvrdenie o uzavretí poistnej zmluvy. Ak dôjde ku strate alebo k zničeniu poistky, vydá poistiteľ tomu, kto s ním poistnú zmluvu uzavrel, na jeho žiadosť a náklady druhopis poistky. Pokiaľ treba podľa poistných podmienok poistku predložiť na uplatnenie práva na poistné plnenie, môže poistiteľ požadovať, aby sa poistka pred vydaním druhopisu umorila.

(3) Ak poistka týkajúca sa medzinárodnej dopravy tovaru obsahuje oprávnenie toho, kto s poistiteľom zmluvu uzavrel, previesť právo z poistnej zmluvy rubopisom, a to aj nevyplneným, na ďalšie osoby, ktoré sú oprávnené na ďalší prevod, sú tieto osoby oprávnené na ďalší prevod (poistka na rad). Tento prevod dopravnej poistky rubopisom (indosamentom) má účinky postúpenia pohľadávky, aj keď poistiteľ nebol o postupe upovedomený. Poistiteľ nie je povinný skúmať platnosť rubopisu.

Druhý oddiel
Uzavretie poistnej zmluvy

§ 792

(1) Na uzavretie poistnej zmluvy je potrebné, aby bol návrh prijatý v lehote, ktorú určil navrhovateľ, a ak ju neurčil, do jedného mesiaca odo dňa, keď druhý účastník návrh dostal. Poistná zmluva je uzavretá okamihom, keď navrhovateľ dostane oznámenie o prijatí svojho návrhu.

(2) Návrh poistiteľa možno prijať tiež zaplatením poistného vo výške uvedenej v návrhu, ak sa tak stane v lehote podľa odseku 1; poistná zmluva je v takom prípade uzavretá, len čo bolo poistné zaplatené.

§ 793

(1) Kto s poistiteľom uzaviera poistnú zmluvu, je povinný odpovedať pravdivo a úplne na všetky písomné otázky poistiteľa týkajúce sa dojednávaného poistenia. To platí tiež, ak ide o zmenu poistenia.

(2) Túto povinnosť má aj ten, na ktorého majetok, život alebo zdravie alebo zodpovednosť za škody sa má poistenie vzťahovať, aj keď poistnú zmluvu sám neuzaviera.

§ 794

(1) Poistnú zmluvu možno uzavrieť aj v prospech inej osoby.

(2) Na poistné zmluvy uzavreté v prospech inej osoby sa primerane použijú ustanovenia o zmluve v prospech tretej osoby (§ 50) s tým, že súhlas inej osoby môže byť daný aj dodatočne pri uplatnení práv vyplývajúcich z poistnej udalosti.

Tretí oddiel
Práva a povinnosti z poistenia

§ 795

(1) Povinnosť poistiteľa plniť a jeho právo na poistné vznikne prvým dňom po uzavretí poistnej zmluvy, ak nebolo účastníkmi dohodnuté, že vznikne už uzavretím poistnej zmluvy alebo neskôr.

(2) V poistení týkajúcom sa medzinárodnej dopravy tovaru možno dohodnúť, že sa poistenie vzťahuje aj na dobu pred uzavretím poistnej zmluvy. Poistiteľ však nie je povinný poskytnúť poistné plnenie, pokiaľ ten, kto s poistiteľom uzavrel poistnú zmluvu, v čase uzavretia poistnej zmluvy vedel alebo musel vedieť, že poistná udalosť už nastala.

§ 796

(1) Ten, kto s poistiteľom uzavrel poistnú zmluvu, je povinný platiť poistné, a to za dohodnuté poistné obdobia (bežné poistné); možno tiež dohodnúť, že poistné bude zaplatené naraz za celú dobu, na ktorú bolo poistenie dojednané (jednorazové poistné).

(2) Ak nebolo dohodnuté inak, je bežné poistné splatné prvého dňa poistného obdobia a jednorazové poistné dňom začiatku poistenia.

(3) Ak nie je v poistení týkajúcom sa medzinárodnej dopravy tovaru zaplatené poistné a ak nejde o prípad uvedený v § 795 ods. 2, nie je poistiteľ povinný poskytnúť poistné plnenie z poistných udalostí, ku ktorým došlo pred zaplatením poistného. Poistiteľ nemá právo na poistné, ak v čase uzavretia poistnej zmluvy vedel, že poistná udalosť nemôže nastať.

(4) Ak tak určujú poistné podmienky, je ten, kto s poistiteľom uzavrel poistnú zmluvu, zbavený povinnosti platiť poistné bez toho, aby tým bola dotknutá výška poistného plnenia.

§ 797

(1) Právo na plnenie má, pokiaľ nie je v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené inak, ten, na ktorého majetok, život alebo zdravie, alebo na ktorého zodpovednosť za škody sa poistenie vzťahuje (poistený).

(2) Právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poistiteľa plniť (poistná udalosť).

(3) Plnenie je splatné do pätnástich dní, len čo poistiteľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poistiteľa plniť. Vyšetrenie sa musí vykonať bez zbytočného odkladu; ak sa nemôže skončiť do jedného mesiaca po tom, keď sa poistiteľ o poistnej udalosti dozvedel, je poistiteľ povinný poskytnúť poistenému na požiadanie primeraný preddavok.

§ 798

Poistiteľ je oprávnený plnenie z poistnej zmluvy primerane znížiť, ak na základe vedome nepravdivej alebo neúplnej odpovede (§ 793) bolo určené nižšie poistné.

§ 799

(1) Poistený je povinný zachovávať povinnosti, ktoré boli dohodnuté alebo ktoré sú v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené.

(2) Kto má právo na plnenie, je povinný bez zbytočného odkladu poistiteľovi písomne oznámiť, že nastala poistná udalosť, dať pravdivé vysvetlenie o jej vzniku a rozsahu jej následkov a predložiť potrebné doklady, ktoré si poistiteľ vyžiada. Poistné podmienky mu môžu uložiť aj ďalšie povinnosti.

(3) Ak malo vedomé porušenie povinností uvedených v odsekoch 1 a 2 podstatný vplyv na vznik poistnej udalosti alebo na zväčšenie rozsahu následkov poistnej udalosti, je poistiteľ oprávnený plnenie z poistnej zmluvy znížiť podľa toho, aký vplyv malo toto porušenie na rozsah jeho povinnosti plniť.

Štvrtý oddiel
Zánik poistenia

§ 800

(1) Poistenie, pri ktorom je dojednané bežné poistné, zanikne výpoveďou ku koncu poistného obdobia; výpoveď sa musí dať aspoň šesť týždňov pred jeho uplynutím.

(2) Možno tiež dohodnúť, že poistenie môže vypovedať každý z účastníkov do dvoch mesiacov po uzavretí poistnej zmluvy. Výpovedná lehota je osemdenná; jej uplynutím poistenie zanikne.

(3) Poistiteľ nemôže podľa odseku 1 vypovedať poistenie osôb s výnimkou poistenia pre prípad úrazu.

§ 801

Poistenie zanikne takisto tým, že poistné za prvé poistné obdobie alebo jednorazové poistné nebolo zaplatené do troch mesiacov alebo poistné za ďalšie poistné obdobie nebolo zaplatené do šiestich mesiacov od jeho splatnosti; tieto lehoty možno dohodou predĺžiť. Poistenie zanikne uplynutím príslušnej lehoty. To isté platí, ak bola zaplatená len časť poistného.

§ 802

(1) Pri vedomom porušení povinností uvedených v ustanoveniach § 793 môže poistiteľ od poistnej zmluvy odstúpiť, ak pri pravdivom a úplnom zodpovedaní otázok by poistnú zmluvu neuzavrel. Toto právo môže poistiteľ uplatniť do troch mesiacov odo dňa, keď takú skutočnosť zistil; inak právo zanikne.

(2) Ak sa poistiteľ dozvie až po poistnej udalosti, že jej príčinou je skutočnosť, ktorú pre vedome nepravdivé alebo neúplné odpovede nemohol zistiť pri dojednávaní poistenia a ktorá pre uzavretie poistnej zmluvy bola podstatná, je oprávnený plnenie z poistnej zmluvy odmietnuť; odmietnutím plnenia poistenie zanikne.

§ 803

(1) Poistiteľ má právo na poistné za dobu do zániku poistenia.

(2) Ak zanikne poistenie pred uplynutím doby, za ktorú bolo bežné poistné zaplatené, je poistiteľ povinný zvyšujúcu časť poistného vrátiť.

(3) Ak nastala poistná udalosť a dôvod ďalšieho poistenia tým odpadol, patrí poistiteľovi poistné do konca poistného obdobia, v ktorom poistná udalosť nastala; jednorazové poistné patrí poistiteľovi aj v týchto prípadoch vždy celé.

§ 804

Poistné podmienky pre poistenie osôb určujú v ktorých prípadoch je poistiteľ povinný vyplatiť pri zániku poistenia odbytné, kedy poistenie nezanikne pre neplatenie poistného a na ktoré prípady sa nevzťahuje ustanovenie § 803 ods. 2 o vrátení poistného.

Piaty oddiel
Zmena poistenia

§ 805

Poistné podmienky pre poistenie majetku a pre poistenie zodpovednosti za škodu týkajúce sa poistenia majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov určujú, za akých predpokladov zaniká poistenie majetku alebo poistenie zodpovednosti za škodu, na koho prechádzajú a na ktoré veci sa vzťahuje, ak zaniklo bezpodielové spoluvlastníctvo.

Šiesty oddiel
Poistenie majetku

§ 806

Z poistenia majetku má poistený právo, aby mu bolo poskytnuté plnenie vo výške určenej podľa poistných podmienok, ak sa poistná udalosť týka veci, na ktorú sa poistenie vzťahuje.

§ 807

Ak je tá istá vec poistená pre rovnaký prípad u viacerých poistiteľov a ak prevyšuje úhrn poistných súm poistnú hodnotu veci alebo ak prevyšuje úhrn súm, ktoré by z uzavretých poistných zmlúv z tej istej udalosti poistitelia boli povinní plniť (viacnásobné poistenie), je každý z poistiteľov povinný poskytnúť plnenie do výšky hodnoty veci alebo dohodnutej poistnej sumy len v pomere sumy, ktorú by bol povinný plniť podľa svojej zmluvy, k sumám, ktoré by boli úhrnom povinní plniť všetci poistitelia.

§ 808

Pokiaľ je vec poistená pre tú istú dobu zároveň iným poistením proti jednotlivým osobitným nebezpečenstvám, poskytne poistiteľ plnenie z poistnej udalosti spôsobenej takým osobitným nebezpečenstvom - ak má vôbec povinnosť nahradiť škodu - pokiaľ poistený nemohol dosiahnuť plnenie z poistenia pre prípad takého osobitného nebezpečenstva.

§ 809

(1) Poistený je povinný dbať, aby poistná udalosť nenastala; najmä nesmie porušovať povinnosti smerujúce k odvráteniu alebo zmenšeniu nebezpečenstva, ktoré sú mu právnymi predpismi uložené alebo ktoré vzal na seba poistnou zmluvou.

(2) Ak poistený vedome alebo následkom požitia alkoholu alebo návykových látok porušil povinnosti uvedené v odseku 1 a toto porušenie podstatne prispelo ku vzniku poistnej udalosti alebo k väčšiemu rozsahu jej následkov, je poistiteľ oprávnený plnenie z poistnej zmluvy primerane znížiť. To isté platí, ak porušil tieto povinnosti vedome alebo následkom požitia alkoholu alebo návykových látok ten, kto s poisteným žije v spoločnej domácnosti.

§ 810

Poistený má právo na náhradu nákladov účelne vynaložených na odvrátenie poistnej udalosti, ktorá poistenému majetku bezprostredne hrozila. Takisto má právo na náhradu nákladov, ktoré účelne vynaložil, aby zmiernil následky poistnej udalosti.

§ 811

(1) Ak sa týka poistná udalosť založenej nehnuteľnosti (§ 151a a nasl.), plní poistiteľ len so súhlasom záložného veriteľa, ale len vtedy, ak záložný veriteľ ohlási najneskôr do výplaty plnenia, že záložná zmluva je registrovaná na štátnom notárstve.

(2) Ak záložný veriteľ odoprie súhlas na plnenie, zloží ho poistiteľ do notárskej úschovy.

§ 812

Zmenou v osobe vlastníka poistenej veci poistenie zanikne, ak poistné podmienky neurčujú inak.

§ 813

(1) Ak poistený má proti inému právo na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou, prechádza jeho právo na poistiteľa, a to do výšky plnenia, ktoré mu poistiteľ poskytol.

(2) Ak prešlo na poistiteľa právo podľa odseku 1 proti fyzickej osobe, platí pri jeho uplatňovaní primerane ustanovenie § 450.

(3) Na poistiteľa neprechádzajú nároky poisteného proti osobám, ktoré s ním žijú v spoločnej domácnosti alebo ktoré sú na neho odkázané svojou výživou. To však neplatí, ak tieto osoby spôsobili škodu úmyselne.

§ 814

Ak poistiteľ nahradil poistenému len časť škody, je osoba, proti ktorej má poistený právo na úhradu zvyšujúcej časti škody, povinná uspokojiť poistiteľa až po uspokojení poisteného.

§ 815

(1) Poistenie sa môže vzťahovať na majetok iného než toho, kto poistnú zmluvu s poistiteľom uzavrel. Poistné podmienky určujú, kedy v tomto prípade nevzniká právo na plnenie z poistnej udalosti poistenému, ale inej osobe.

(2) Ak fyzická osoba zomrie alebo ak zanikne právnická osoba, ktorá dojednala poistenie vzťahujúce sa na majetok inej osoby, vstupuje táto osoba do poistenia na miesto toho, kto s poistiteľom poistnú zmluvu uzavrel.

Siedmy oddiel
Poistenie osôb

§ 816

Z poistenia osôb má poistený právo, aby mu bola vyplatená dohodnutá suma alebo aby mu bol platený dohodnutý dôchodok, alebo aby mu bolo poskytnuté plnenie vo výške určenej podľa poistných podmienok, ak u neho nastane poistná udalosť.

§ 817

(1) Ak je dohodnuté, že poistnou udalosťou je smrť poisteného, môže ten, kto poistnú zmluvu s poistiteľom uzavrel, určiť osobu, ktorej má poistnou udalosťou vzniknúť právo na plnenie, a to menom alebo vzťahom k poistenému. Až do vzniku poistnej udalosti môže určenie osoby zmeniť; ak nie je ten, kto zmluvu uzavrel, sám poisteným, môže tak urobiť len so súhlasom poisteného. Zmena určenia osoby je účinná doručením oznámenia poistiteľovi.

(2) Ak nie je oprávnená osoba v čase poistnej udalosti určená alebo ak nenadobudne právo na plnenie, nadobúdajú toto právo manžel poisteného, a ak ho niet, deti poisteného.

(3) Ak niet osôb uvedených v odseku 2, nadobúdajú toto právo rodičia poisteného, a ak ich niet, osoby, ktoré žili s poisteným po dobu najmenej jedného roka pred jeho smrťou v spoločnej domácnosti a ktoré sa z toho dôvodu starali o spoločnú domácnosť alebo boli odkázané výživou na poisteného; ak niet ani týchto osôb, nadobúdajú toto právo dedičia poisteného.

§ 818

Ak vznikne právo na plnenie niekoľkým osobám a ak nie sú podiely určené, má každý z nich právo na rovnaký diel.

§ 819

Ak zomrie ten, kto uzavrel s poistiteľom poistnú zmluvu, podľa ktorej je poistený niekto iný, vstupuje do poistenia na jeho miesto poistený. To isté platí, ak zanikne právnická osoba, ktorá poistnú zmluvu s poistiteľom uzavrela.

§ 820

Ak je poistnou udalosťou úraz poisteného, je poistiteľ oprávnený znížiť sumu, ktorú má vyplatiť, ak došlo k úrazu následkom požitia alkoholu alebo návykových látok poisteným.

§ 821

Právom voči poistiteľovi nie je dotknuté právo na náhradu škody proti tomu, kto za škodu zodpovedá.

Ôsmy oddiel
Poistenie zodpovednosti za škody

§ 822

Z poistenia zodpovednosti za škody má poistený právo, aby v prípade poistnej udalosti poistiteľ za neho nahradil podľa poistných podmienok škodu, za ktorú poistený zodpovedá.

§ 823

Náhradu platí poistiteľ poškodenému; poškodený však právo na plnenie proti poistiteľovi nemá, ak osobitné predpisy neustanovujú inak.

§ 824

Poistné podmienky môžu určiť, v ktorých prípadoch zmenou v osobe vlastníka veci nezaniká poistenie zodpovednosti za škody.

§ 825

Poistiteľ nemá právo znížiť podľa ustanovenia § 799 ods. 3 náhradu, ktorú za poisteného vypláca poškodenému; sumu, o ktorú poistiteľ takto nemohol svoje plnenie znížiť, je povinný mu uhradiť poistený.

§ 826

Ak poistený spôsobí škodu následkom požitia alkoholu alebo návykových látok, má poistiteľ proti nemu právo na primeranú náhradu toho, čo za neho plnil.

§ 827

Pokiaľ poistiteľ nahradil za poisteného škodu, prechádza na neho právo poisteného na náhradu škody alebo iné obdobné právo, ktoré mu v súvislosti s jeho zodpovednosťou za škodu vzniklo proti inému. Ak prešlo na poistiteľa právo na náhradu škody proti fyzickej osobe, platí pri jeho uplatňovaní primerane ustanovenie § 450.

§ 828

(1) Poistenie sa môže vzťahovať aj na zodpovednosť iného než toho, kto poistnú zmluvu s poistiteľom uzavrel.

(2) Ak zomrie fyzická osoba alebo ak zanikne právnická osoba, ktorá dojednala poistenie vzťahujúce sa na zodpovednosť inej osoby, vstupuje táto osoba do poistenia na miesto toho, kto s poistiteľom poistnú zmluvu uzavrel.

ŠESTNÁSTA HLAVA
ZMLUVA O ZDRUŽENÍ

§ 829

(1) Niekoľko osôb sa môže združiť, aby sa spoločne pričinili o dosiahnutie dojednaného účelu.

(2) Združenia nemajú spôsobilosť na práva a povinnosti.

§ 830

Každý z účastníkov je povinný vyvíjať činnosť na dosiahnutie dojednaného účelu spôsobom určeným v zmluve a zdržať sa akejkoľvek činnosti, ktorá by mohla znemožniť alebo sťažiť dosiahnutie tohto účelu.

§ 831

Popri pracovnej činnosti môžu byť účastníci združenia podľa zmluvy povinní poskytnúť na účely združenia peniaze alebo iné veci. Ak v zmluve nie je určená výška, predpokladá sa, že účastníci sú povinní poskytnúť rovnaké hodnoty.

§ 832

(1) Majetkové hodnoty je účastník povinný poskytnúť na účely zmluvy v dobe určenej v zmluve, inak bez zbytočného odkladu po uzavretí zmluvy.

(2) Pokiaľ nie je poverený niektorý účastník správou vecí uvedených v odseku 1, nakladá s nimi za účelom dosiahnutia účelu zmluvy účastník, ktorý ich poskytol; je však povinný oddeliť ich od ostatného svojho majetku dohodnutým spôsobom alebo spôsobom, ktorý oznámi ostatným účastníkom zmluvy o združení.

§ 833

Poskytnuté peniaze alebo iné veci určené podľa druhu sú v spoluvlastníctve všetkých účastníkov v pomere k ich výške, a to oznámením o ich oddelení od ostatného majetku účastníka alebo odovzdaním poverenému účastníkovi. Veci jednotlivo určené sú v bezplatnom užívaní všetkých účastníkov.

§ 834

Majetok získaný pri výkone spoločnej činnosti sa stáva spoluvlastníctvom všetkých účastníkov.

§ 835

(1) Podiely na majetku získanom spoločnou činnosťou sú rovnaké, ak zmluva neurčuje inak.

(2) Zo záväzkov voči tretím osobám sú účastníci zaviazaní spoločne a nerozdielne.

§ 836

(1) Ak nie je v zmluve určené inak, rozhodujú účastníci o zaobstarávaní spoločných vecí jednomyseľne.

(2) Ak má podľa zmluvy rozhodovať väčšina hlasov, patrí každému účastníkovi jeden hlas; veľkosť podielu nerozhoduje.

§ 837

Každý účastník, aj keď nevykonáva správu, má právo sa presvedčiť o hospodárskom stave združenia. Ustanovenia zmluvy, ktoré tomu odporujú, sú neplatné.

§ 838

(1) Každý účastník môže zo združenia vystúpiť, nie však v nevhodnej dobe a na ujmu ostatných účastníkov združenia. Z vážnych dôvodov však môže zo združenia vystúpiť kedykoľvek, a to aj keď bola dohodnutá výpovedná lehota.

(2) Z vážnych dôvodov možno účastníka zo združenia vylúčiť, a to iba jednomyseľným uznesením ostatných účastníkov združenia, ak zmluva neurčuje inak.

§ 839

Účastníkovi, ktorý vystúpil alebo bol vylúčený, sa veci vnesené do združenia vrátia. Podiel majetku podľa stavu v deň vystúpenia alebo vylúčenia sa mu vyplatí v peniazoch.

§ 840

Účastník, ktorý vystúpil alebo ktorý bol vylúčený, sa nezbavuje zodpovednosti za záväzky z činnosti združenia, ktoré vznikli do dňa vystúpenia alebo vylúčenia.

§ 841

Pri rozpustení združenia majú účastníci nárok na vrátenie hodnôt poskytnutých na účel združenia a vyporiadajú sa medzi sebou o majetok získaný výkonom spoločnej činnosti združenia spôsobom určeným v zmluve, inak rovným dielom.

SEDEMNÁSTA HLAVA
ZMLUVA O DÔCHODKU

§ 842

Zmluvou o dôchodku sa zakladá niekomu na doživotne alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania právo na vyplácanie určitého dôchodku.

§ 843

Zmluva o dôchodku sa musí uzavrieť písomne.

§ 844

Právo na dôchodok nemožno previesť na iného. Splatné dávky možno však postúpiť.

OSEMNÁSTA HLAVA
STÁVKA A HRA

§ 845

(1) Výhry zo stávok a hier nemožno vymáhať; vymáhať nemožno ani pohľadávky z pôžičiek poskytnutých vedome do stávky alebo hry. Také výhry a pohľadávky nemožno ani platne zabezpečiť.

(2) Žreb sa posudzuje ako stávka alebo hra.

§ 846

Ustanovenie § 845 neplatí, ak ide o výherný podnik, ktorý prevádzkuje štát alebo ktorý bol úradne povolený.

DEVÄTNÁSTA HLAVA
VEREJNÁ SÚŤAŽ

§ 847

Ak fyzická alebo právnická osoba (ďalej len „vyhlasovateľ súťaže“) vyhlási verejnú súťaž na určité dielo alebo výkon, musí vo vyhlásení uviesť presné vymedzenie predmetu a lehoty súťaže, výšku cien a ostatné súťažné podmienky; taktiež musí vyhlásiť, kto, v akej lehote a podľa akých kritérií posúdi splnenie podmienok súťaže a vykoná ocenenie.

§ 848

(1) Vyhlasovateľ súťaže je povinný poskytnúť ceny vyhlásené verejnou súťažou tým, ktorí podľa vykonaného ocenenia splnili podmienky súťaže určené pre udieľanie cien.

(2) Ak sa výsledok dosiahol činnosťou niekoľkých súťažiacich, rozdelí sa cena, ak sa nevyhlásil iný postup a ak nedôjde k dohode, podľa toho, v akom pomere sa každý na dosiahnutom výsledku podieľal.

§ 849

(1) Verejnú súťaž možno odvolať len zo závažných dôvodov. Odvolanie sa musí vykonať rovnakým spôsobom, akým došlo k vyhláseniu súťaže, alebo iným rovnako účinným spôsobom.

(2) Ak dôjde k odvolaniu verejnej súťaže, vyhlasovateľ súťaže je povinný poskytnúť primerané odškodnenie súťažiacim, ktorí pred odvolaním súťaže jej podmienky prevažne alebo sčasti už splnili. Na toto právo musí vyhlasovateľ súťaže súťažiacich pri odvolaní súťaže upozorniť.

DVADSIATA HLAVA
VEREJNÝ PRÍSĽUB

§ 850

Verejným prísľubom sa zaväzuje ten, kto verejne vyhlási, že zaplatí odmenu alebo poskytne iné plnenie jednému alebo niekoľkým z bližšie neobmedzeného počtu osôb, ktoré splnia podmienky určené vo verejnom prísľube.

§ 851

Ak podmienky verejného prísľubu neurčujú inak, dostane odmenu ten, kto ich najskôr splní.

§ 852

Ak podmienky verejného prísľubu splní súčasne niekoľko osôb a z ich obsahu vyplýva, že odmenu má dostať len jedna osoba, rozdelí sa odmena medzi ne rovnakým dielom.

DEVIATA ČASŤ
ZÁVEREČNÉ, PRECHODNÉ A ZRUŠOVACIE USTANOVENIA

PRVÁ HLAVA
VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

§ 853

Občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

DRUHÁ HLAVA
PRECHODNÉ A ZRUŠOVACIE USTANOVENIA K ÚPRAVÁM ÚČINNÝM OD 1. APRÍLA 1964 (zákon č. 40/1964 Zb.)

§ 854

Pokiaľ ďalej nie je uvedené inak, spravujú sa ustanoveniami tohto zákona aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. aprílom 1964; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. aprílom 1964 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

§ 855

(1) Občania, ktorí boli podľa doterajších predpisov celkom pozbavení svojprávnosti, sa po 31. marci 1964 považujú za osoby pozbavené podľa tohto zákona spôsobilosti na právne úkony.

(2) Občania, ktorí boli podľa doterajších predpisov čiastočne pozbavení svojprávnosti, sú aj naďalej spôsobilí na právne úkony v rozsahu ustanovenom doterajšími predpismi, pokiaľ súd nerozhodne o rozsahu ich spôsobilosti podľa ustanovenia § 10 ods. 2.

§ 856

(1) Majetkové spoločenstvá medzi manželmi vzniknuté podľa prvších predpisov zanikajú 1. aprílom 1964. Týmto dňom vznikne bezpodielové spoluvlastníctvo manželov ku všetkému, čo podľa tohto zákona do ich bezpodielového spoluvlastníctva patrí.

(2) Ak boli v zaniknutom majetkovom spoločenstve veci, ktoré nie sú predmetom osobného vlastníctva, vzťahujú sa na ne primerane ustanovenia o bezpodielovom spoluvlastníctve manželov.

(3) Pokiaľ zákon č. 140/1961 Zb. (Trestný zákon) ustanovuje, že výrokom o prepadnutí majetku zaniká zákonné majetkové spoločenstvo, rozumie sa tým od 1. apríla 1964 zánik bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

§ 857

Ak pred 1. aprílom 1964 nadobudol právo užívať byt jeden z manželov, vznikne týmto dňom právo spoločného užívania bytu obom manželom. Toto právo však nevznikne, ak manželia spolu trvale nežijú.

§ 858

(1) Ak zmluvy o poistení osôb boli uzavreté pred účinnosťou tohto zákona v prospech majiteľa alebo doručiteľa poistky, má od 1. apríla 1964 právo na plnenie poistený (§ 355 ods. 1 v znení zákona č. 40/1964 Zb.); ak je poistnou udalosťou smrť poisteného, vznikne právo na plnenie osobám uvedeným v § 372 v znení zákona č. 40/1964 Zb.

(2) Pokiaľ sa ustanovenie § 61 zákona č. 47/1956 Zb. o civilnom letectve dovoláva pre poistenie proti následkom zodpovednosti ustanovení § 58 až 60 toho istého zákona, rozumejú sa tým od 1. apríla 1964 ustanovenia § 427 až 431 v znení zákona č. 40/1964 Zb.

§ 859

(1) Pri dedení sa použije právo platné v deň smrti poručiteľa; ak však bol závet zriadený pred 1. aprílom 1964, posudzuje sa jeho platnosť podľa doterajších predpisov.

(2) Dňom 1. apríla 1964 zanikajú všetky obmedzenia vyplývajúce zo zvereneckého náhradníctva.

(3) Pokiaľ zákon neustanovuje inak, dedí pozostalý manžel, ktorý žil s poručiteľom v čase jeho smrti v spoločnej domácnosti, popri svojom podiele nedoplatky poručiteľovej odmeny za prácu a opakujúcich sa dôchodkov až do výšky jednomesačného príjmu.

§ 860

Podľa doterajších predpisov sa až do svojho zakončenia posudzujú lehoty a premlčacie doby, ktoré začali plynúť pred 1. aprílom 1964.

§ 861

Ak ide o právo na náhradu škody spôsobenej úmyselne alebo o právo na vrátenie neoprávneného majetkového prospechu získaného úmyselne, platí desaťročná premlčacia doba počítaná odo dňa, keď začala plynúť pôvodná lehota; toto ustanovenie nemožno použiť, ak ide o právo, ktoré sa už pred 1. aprílom 1964 premlčalo podľa doterajších predpisov.

§ 862

Práva a povinnosti zo záložných práv vzniknutých pred 1. aprílom 1964 sa spravujú ustanovením § 495 v znení zákona č. 40/1964 Zb., pokiaľ nie sú upravené osobitnými predpismi. To platí aj o záložných právach vzniknutých zo zmluvy.

§ 863

Majetkové vyporiadanie spoločností zrušených ustanovením § 563 ods. 2 zákona č. 141/1950 Zb. (Občianskeho zákonníka) sa spravuje naďalej tými predpismi, ktorými sa spravovalo dosiaľ.

§ 864

Zrušujú sa:

1. Občiansky zákonník č. 141/1950 Zb. s výnimkou ustanovenia § 12 ods. 2, pokiaľ upravuje uzavieranie pracovných zmlúv, a § 22 a 352;
2. zákon č. 126/1946 Zb. o úprave poľnohospodárskych nájomných pomerov;
3. zákon č. 139/1947 Zb. o rozdelení pozostalostí s poľnohospodárskymi podnikmi a o zamedzení drobenia poľnohospodárskej pôdy;
4. zákon č. 45/1948 Zb., ktorým sa mení a dopĺňuje zákon č. 139/1947 Zb. o rozdelení pozostalostí s poľnohospodárskymi podnikmi a o zamedzení drobenia poľnohospodárskej pôdy;
5. zákon č. 207/1948 Zb. o ochrane nájomníkov poľnohospodárskych podnikov a nájomníkov poľnohospodárskych pozemkov;
6. zákon č. 189/1950 Zb. o poistnej zmluve;
7. zákon č. 63/1951 Zb. o zodpovednosti za škody spôsobené dopravnými prostriedkami;

8. zákon č. 65/1951 Zb. o prevodoch nehnuteľností a prenájmoch poľnohospodárskej a lesnej pôdy;
9. ustanovenia § 18 ods. 2 a § 20 zákona č. 84/1952 Zb. o organizácii peňažníctva;
10. ustanovenia § 95 a 96 zákona č. 115/1953 Zb. o autorskom práve;
11. ustanovenia § 55 ods. 2 písm. a), § 58, § 59 ods. 1 a § 60 zákona č. 47/1956 Zb. o civilnom letectve;
12. ustanovenie § 50 ods. 6 zákona č. 41/1957 Zb. o využití nerastného bohatstva (banského zákona);
13. ustanovenie § 32 zákona č. 150/1961 Zb. o náhradách pri úrazoch a chorobách z povolania;
14. vládne nariadenie č. 366/1940 Zb. o plavárňach a kúpaliskách;
15. vládne nariadenie č. 183/1947 Zb., ktorým sa určujú poľnohospodárske výrobné oblasti;
16. vládne nariadenie č. 53/1955 Zb., ktorým sa doplňuje a mení vládne nariadenie č. 183/1947 Zb., ktorým sa určujú poľnohospodárske výrobné oblasti;
17. nariadenie ministra spravodlivosti č. 157/1950 Zb., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení nariadenia ministra spravodlivosti č. 37/1955 Zb.;
18. nariadenie ministra spravodlivosti č. 179/1950 Zb. o dôležitých dôvodoch na výpoveď chránených nájmov alebo na ich zrušenie bez výpovede;
19. vládna vyhláška č. 113/1956 Ú. l. (Ú. v.) o vyberaní nedoplatkov nájomného s výnimkou ustanovení § 5 až 7;
20. vládna vyhláška č. 211/1957 Ú. l. (Ú. v.) o vykonávaní drobných opráv v bytoch;
21. príloha vyhlášky Ministerstva financií č. 157/1954 Ú. l. (č. 183/1954 Ú. v.), ktorou sa vydávajú poistné podmienky pre rodinné dôchodkové poistenie;
22. prílohy 1 až 11 vyhlášky Ministerstva financií č. 237/1955 Ú. l. (Ú. v.) o poistných podmienkach pre poistenie majetku a osôb dojednávané so Štátnou poisťovnou;
23. vyhláška ministra financií č. 206/1957 Ú. l. (Ú. v.) o vkladných knižkách;
24. vyhláška Ministerstva financií č. 33/1958 Ú. l. (Ú. v.) o poistných podmienkach pre poistenie majetku a osôb dojednávané so Štátnou poisťovnou;
25. ustanovenia čl. 22 až 25 vyhlášky Ministerstva vnútorného obchodu č. 125/1959 Ú. l. (Ú. v.) o základných predpisoch pre prácu predajní.

TRETIA HLAVA
PRECHODNÉ USTANOVENIA K ÚPRAVÁM ÚČINNÝM OD 1. APRÍLA 1983 (zákon č. 131/1982 Zb.)

§ 865

(1) Pokiaľ nie je uvedené inak, spravujú sa ustanoveniami tohto zákona aj právne vzťahy vzniknuté v čase od 1. apríla 1964 do 1. apríla 1983.

(2) Na právne vzťahy z bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré zaniklo v čase od 1. apríla 1964 do 1. apríla 1983, použije sa ustanovenie § 149 ods. 4, pokiaľ k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva nedošlo dohodou uzavretou do troch rokov od 1. apríla 1983 alebo rozhodnutím súdu na návrh podaný do troch rokov od 1. apríla 1983.

(3) Do času uvedeného v ustanovení § 135a v znení zákona č. 131/1982 Zb. sa započíta aj čas, po ktorý občan alebo jeho právny predchodca mal vec nepretržite v držbe (§ 135a ods. 1) alebo nepretržite vykonával právo zodpovedajúce vecnému bremenu (§ 135a ods. 2) pred 1. aprílom 1983; tento čas sa však neskončí skôr než uplynutím jedného roka od tohto dňa.

(4) Ak ide o právo dovolať sa neplatnosti právneho úkonu z dôvodu uvedeného v ustanovení § 40a v znení zákona č. 131/1982 Zb., ku ktorému došlo pred 1. aprílom 1983, neskončí sa premlčacia doba skôr než uplynutím troch rokov od tohto dňa.

(5) Ak ide o právo na náhradu škody alebo o právo na vydanie neoprávnene získaného majetkového prospechu, platí dvojročná premlčacia doba počítaná odo dňa, keď začala plynúť pôvodná lehota; toto ustanovenie nemožno použiť, ak ide o právo, ku ktorému premlčacia doba uplynula podľa doterajších predpisov.

(6) Na práva a povinnosti z vecných bremien vzniknutých pred 1. aprílom 1964 sa vzťahujú obdobne ustanovenia § 135b a § 135c ods. 3 až 7 v znení zákona č. 131/1982 Zb.

§ 866

Zvýšenie základnej sumy, ktorá sa nesmie povinnému zraziť z mesačnej mzdy pri výkone rozhodnutia, a určenie hranice, nad ktorú je mzda postihnuteľná zrážkami bez obmedzenia, ku ktorým dôjde začínajúc 1. aprílom 1983, nedotýka sa dohôd o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov (§ 57 v znení zákona č. 40/1964 Zb.) uzavretých pred týmto dňom.

ŠTVRTÁ HLAVA
PRECHODNÉ USTANOVENIA K ÚPRAVÁM ÚČINNÝM OD 1. JANUÁRA 1989 (zákon č. 188/1988 Zb.)

§ 867

Nárok na náhradu za stratu na dôchodku, ktorý vznikol pred 1. januárom 1989, sa posudzuje podľa doterajších predpisov.

PIATA HLAVA
PRECHODNÉ USTANOVENIA K ÚPRAVÁM ÚČINNÝM OD 1. JANUÁRA 1992 (zákon č. 509/1991 Zb.)

§ 868

Pokiaľ ďalej nie je uvedené inak, spravujú sa ustanoveniami tohto zákona aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 1992; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 1992 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

§ 869

Odporovať možno právnym úkonom urobeným v čase troch rokov pred účinnosťou tohto zákona, pokiaľ dôvod odporovateľnosti trval aj po účinnosti tohto zákona; toto právo však treba uplatniť do jedného roka po účinnosti tohto zákona, inak zanikne.

§ 870

Podľa doterajších predpisov sa až do svojho zakončenia posudzujú lehoty a premlčacie doby, ktoré začali plynúť pred účinnosťou tohto zákona.

§ 871

(1) Právo osobného užívania bytu a právo užívania iných obytných miestností a miestností neslúžiacich na bývanie vzniknuté podľa doterajších predpisov, ktoré trvá ku dňu nadobudnutia účinnosti tohto zákona, sa mení dňom účinnosti tohto zákona na nájom. Spoločné užívanie bytu a spoločné užívanie bytu manželmi sa mení na spoločný nájom.

(2) Právo užívania časti bytu sa mení na podnájom s tým, že ho nemožno vypovedať po dobu jedného roka od účinnosti tohto zákona.

(3) Obdobne to platí pri osobnom užívaní iných obytných miestností a miestností neslúžiacich na bývanie.

(4) Osobné užívanie bytov slúžiacich na trvalé ubytovanie pracovníkov organizácie sa mení na nájom služobného bytu, pokiaľ tieto byty spĺňajú kritériá ustanovené zákonom pre služobné byty; pokiaľ tieto podmienky nie sú splnené, mení sa také osobné užívanie na nájom.

§ 872

(1) Právo osobného užívania pozemku vzniknuté podľa doterajších predpisov, ktoré trvá ku dňu nadobudnutia účinnosti tohto zákona, mení sa dňom účinnosti tohto zákona na vlastníctvo fyzickej osoby. Ustanovenie § 8 ods. 1 zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku tým nie je dotknuté.

(2) Ak právo osobného užívania rovnakého nezastavaného pozemku vzniklo viacerým občanom spoločne (spoločným užívateľom), stávajú sa s účinnosťou tohto zákona podielovými spoluvlastníkmi s rovnakými podielmi.

(3) Ak právo osobného užívania rovnakého zastavaného pozemku vzniklo viacerým občanom spoločne (spoločným užívateľom zastavaného pozemku), stávajú sa s účinnosťou tohto zákona podielovými spoluvlastníkmi s podielmi, ktorých veľkosť je rovnaká ako veľkosť ich spoluvlastníckych podielov na stavbe postavenej na pozemku v spoločnom osobnom užívaní. V prípade pochybností určí veľkosť spoluvlastníckych podielov dohoda spoluvlastníkov, a ak k nej nedôjde, súd na návrh niektorého z nich.

(4) Ak právo osobného užívania k zastavanému alebo nezastavanému pozemku vzniklo manželom, stávajú sa dňom účinnosti tohto zákona bezpodielovými spoluvlastníkmi pozemku, pokiaľ ich bezpodielové spoluvlastníctvo trvá; ak zaniklo, stávajú sa podielovými spoluvlastníkmi rovným dielom.

(5) Ak predo dňom účinnosti tohto zákona vzniklo občanovi právo, aby s ním bola uzavretá dohoda o osobnom užívaní pozemku, ale do účinnosti tohto zákona už nedošlo k dohode, prípadne k jej registrácii právoplatným rozhodnutím štátneho notárstva, vzniká oprávnenému právo na uzavretie kúpnej zmluvy k pozemku, ktorého sa týkalo rozhodnutie o pridelení pozemku do osobného užívania. Ak oprávnený neuplatní svoje právo do jedného roka od účinnosti tohto zákona, právo zanikne. Ak k uzavretiu kúpnej zmluvy nedôjde, nie je dotknuté právo na vydanie bezdôvodného obohatenia (§ 451 a nasl.).

(6) Ak ide o vydržanie vlastníckeho práva k pozemku podľa tohto zákona, kde na základe doterajších predpisov bolo možné nadobudnúť len právo na uzavretie dohody o osobnom užívaní pozemkov, môže si oprávnená osoba započítať čas, po ktorý jej právny predchodca mal pozemok nepretržite v držbe aj pred účinnosťou tohto zákona.

(7) Ak občanovi (občanom) vzniklo za podmienok uvedených v zákone č. 52/1966 Zb. o osobnom vlastníctve bytov v znení zákona č. 30/1978 Zb. osobné vlastníctvo k bytu, mení sa dňom účinnosti tohto zákona osobné vlastníctvo na vlastníctvo fyzickej osoby (fyzických osôb); takisto právo spoločného osobného užívania pozemku, na ktorom stojí obytný dom s bytom (bytmi) vo vlastníctve občana (občanov), mení sa dňom účinnosti tohto zákona na podielové spoluvlastníctvo fyzických osôb.

(8) Za podmienok ustanovených v zákone č. 52/1966 Zb. o osobnom vlastníctve bytov v znení zákona č. 30/1978 Zb. môžu od účinnosti tohto zákona nadobúdať byty a nebytové priestory do vlastníctva aj právnické osoby.

§ 873

Pri dedení sa použije právo platné v deň smrti poručiteľa. Ak sa však závet vyhotovil pred účinnosťou tohto zákona, posudzuje sa jeho platnosť podľa doterajších predpisov. To platí aj o platnosti vydedenia.

§ 874

Práva a povinnosti z obmedzenia prevodu nehnuteľnosti, ktoré vzniklo pred účinnosťou tohto zákona, sa spravujú doterajšími predpismi.

§ 875

(1) Záujmové združenia, ktoré vznikli podľa § 360a a 360b Hospodárskeho zákonníka, záujmové organizácie, ktoré vznikli podľa § 42 zákona č. 162/1990 Zb. o poľnohospodárskom družstevníctve, a záujmové organizácie a spoločné záujmové organizácie, ktoré vznikli podľa § 35 a 36 zákona č. 176/1990 Zb. o bytovom, spotrebnom, výrobnom a inom družstevníctve, sa považujú za združenia podľa § 20f tohto zákona. Tieto združenia sú povinné sa registrovať podľa § 20i do šiestich mesiacov odo dňa účinnosti tohto zákona.

(2) Doterajšie nadácie sa považujú za nadácie podľa § 20b až 20e tohto zákona.

§ 876

(1) Vzťahy trvalého užívania podľa § 70 zákona č. 109/1964 Zb. Hospodársky zákonník sa posudzujú podľa doterajších predpisov až do doby vydania osobitného zákona.

(2) Hospodárske zmluvy o dočasnom užívaní majetku za odplatu podľa § 348 Hospodárskeho zákonníka sa menia od účinnosti tohto zákona na nájomné zmluvy. Ak je užívanie majetku podľa § 348 Hospodárskeho zákonníka dojednané bezodplatne, mení sa odo dňa účinnosti tohto zákona na zmluvu o zápožičke.

§ 877

(1) Ceny, odplaty a iné peňažné plnenia, ktoré sú predmetom úpravy podľa tohto zákona a na ktoré sa vzťahuje všeobecne záväzný právny predpis o cenách, sa považujú za ceny podľa tohto predpisu.

(2) Pokiaľ sa v tomto zákone používa pojem „všeobecne záväzný právny predpis o cenách“, rozumie sa tým zákon č. 526/1990 Zb. o cenách.

§ 878

Zrušujú sa:

1. ustanovenia § 22 zákona č. 141/1950 Zb. (Občiansky zákonník);
2. zákon č. 41/1964 Zb. o hospodárení s bytmi;
3. ustanovenia § 4, 6, § 9 ods. 2 a § 10 ods. 2 zákona č. 52/1966 Zb. o osobnom vlastníctve bytov v znení zákona č. 30/1978 Zb.

ŠIESTA HLAVA

§ 879

(1) Vlastnícke vzťahy k nehnuteľnostiam vyskytujúcim sa len na území Českej republiky alebo Slovenskej republiky (najmä napr. tzv. osadnícke vzťahy, urbariáty a komposesoráty) upraví zákon národnej rady príslušnej republiky.

(2) Zákony národných rád ustanovia, kto a akým spôsobom zabezpečuje bytové náhrady (náhradné byty a náhradné ubytovanie).

Účinnosť zákona

§ 880

Tento zákonník nadobúda účinnosť 1. aprílom 1964.

Zákon č. 58/1969 Zb. z 5. júna 1969 o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom nadobudol účinnosť 1. júlom 1969; zákon č. 131/1982 Zb. z 9. novembra 1982, ktorým sa mení a dopĺňa Občiansky zákonník a upravujú niektoré ďalšie majetkové vzťahy, nadobudol účinnosť 1. aprílom 1983, s výnimkou ustanovenia § 489a, ktoré nadobudlo účinnosť už 1. januárom 1983; zákon č. 94/1988 Zb. z 15. júna 1988 o bytovom, spotrebnom a výrobnom družstevníctve nadobudol účinnosť 1. júlom 1988; zákon č. 188/1988 Zb. zo 14. decembra 1988, ktorým sa mení a dopĺňa Zákonník práce, nadobudol účinnosť 1. januárom 1989; zákon č. 87/1990 Zb. z 28. marca 1990, ktorým sa mení a dopĺňa Občiansky zákonník, nadobudol účinnosť 29. marcom 1990; zákon č.105/1990 Zb. z 18. apríla 1990 o súkromnom podnikaní občanov nadobudol účinnosť 1. májom 1990; zákon č. 116/1990 Zb. z 23. apríla 1990 o nájme a podnájme nebytových priestorov nadobudol účinnosť 1. májom 1990; zákon č. 87/1991 Zb. z 21. februára 1991 o mimosúdnych rehabilitáciách nadobudol účinnosť 1. aprílom 1991; zákon č. 509/1991 Zb. z 5. novembra 1991, ktorým sa mení, a dopĺňa a upravuje Občiansky zákonník, nadobudol účinnosť 1. januárom 1992.

Dubček v. r.

1) Napr. § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka.

2) § 1 zákona ČNR č. 425/1990 Zb. o okresných úradoch, úprave ich pôsobnosti a o niektorých ďalších opatreniach s tým súvisiacich.
§ 1 zákona SNR č. 472/1990 Zb. o organizácii miestnej štátnej správy.

3) Napr.: zákon 403/1990 Zb. o zmiernení následkov niektorých majetkových krívd v znení neskorších predpisov, zákon č. 87/1991 Zb. o mimosúdnych rehabilitáciách, zákon č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku.

4) Zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní.

5) § 1 zákona č. 53/1966 Zb. o ochrane poľnohospodárskeho pôdneho fondu v znení zákona č. 75/1976 Zb.
§ 2 zákona č. 61/1977 Zb. o lesoch.

6) Zákon č. 116/1990 Zb. o nájme a podnájme nebytových priestorov.

7) § 11 ods. 3 zákona č. 158/1989 Zb. o bankách a sporiteľniach.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.